

ΔΑΣΟΥΠΟΛΙΤΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ Γ' ΔΑΣΟΥΠΟΛΗΣ • ΜΑΪΟΣ 2020 • ΤΕΥΧΟΣ 22

ΑΥΤΟΧΕΙΡΕΣ

· Ρίξαμε τις τελευταίες μας ελπίδες
σ' έναν κάδο σιουπιδιών,
κι αφού μαζέψαμε τα χνάρια μας,
σβήσαμε τον ήλιο
ώστε να μην βλέπει κανείς τον υόσμιο που
γυρεμίσαμε
Έτσι έχουμε κρυμμένο το κεφάλι μέσα στο χώμα
νομίζοντας πως έτσι αποποιθήσαμε των ευθυνών.

Καληνύχτα υόσμιο-
ποτέ κανείς δεν θα καταλάβει πώς σε βρήκαν οι φλόγες

Κι όταν κάψαμε τα τελευταία απομεινάρια
Και έγιναν στάχτη οι ηλιαχτίδες
πρόλαβα να δώ τ' αστέρια που έβλιναν
Τώρα πια δεν βρέχει- στάλεις βροχής δεν υπάρχουν
τα δάμρα τ' ουρανού είναι κενά
Καιγόμαστε

Ζούμε(;) μέσα στο γυάλινο κουτί των ψευδαισθήσεων
που υψώσαμε για να διαφυλάξουμε
όσο οξυγόνο έμεινε, για μας,
ΜΟΝΟ για μας,
για να μπορέσουμε να αποτελειώσουμε αυτό που αρχίσαμε

Καληνύχτα υόσμιο-
ποτέ κανείς δεν θα καταλάβει πώς σε βρήκαν οι φλόγες

Ελευθερία Ιακώβου Γ33

ΔΑΣΟΥΠΟΛΙΤΗΣ

Ιδιοκτήτρια – Υπεύθυνη κατά νόμο

Δρ Μαρία Γεωργίου, Διευθύντρια

Αρχισυντάκτρια

Ζωή Κυριάκου Β31

Συντακτική επιτροπή

Ελευθερία Ιακώβου Γ33

Ανθή Γεωργιάδου Β31

Ιόλη Νικολάου Β11

Άγια Αλ Ιμπραχίμ Γ21

Ελένη Πίπη Γ11

Χρίστη Γεωργίου Γ61

Σοφία Στροφύλλα Β11

Δέσπια Παπαδήμου Γ31

Αδαμάντιος Καλοφιδιώτης Γ41

Νικήτας Ανδρέου Γ32

Μαρία Καζαμία Α12

Νίνα Ραχίμ Ζατέχ Β51

Ειρήνη Ερωτοκρίτου Β11

Δήμητρα Παφίτου Β33

Μαίρη Άννη Νησιώτη Γ31

Μαρία Καραμάνου Γ11

Ναυσικά Ελευθεριάδη Α11

Ελπίδα Πετρίδου Α21

Γαβριέλλα Αγγελίδου Α12

Μαρίλυ Κυριάκου Β51

Σταυρούλλα Ευθυμίου Γ52

Θοδωρής Ανδρονίδης Β33

Παυλίνα Μυρθιανού Α12

Άννα Μαρία Ιλιέβα Γ51

Έλενα Χαραλάμπους Α12

Άννη Τζακούρη Β33

Άλκηστις Ζέρβα Β11

Κωνσταντίνος Νιούλικος Γ61

Ανδριανή Ελευθερίου Α31

Γιάννης Δαμιανού Β33

Μαρία Περικλέους Α12

Δέσποινα Χατζηγιάννη Γ33

Αλέξανδρος Αντωνόπουλος Γ34

Ελευθερία Αρβανίτη Γ61

Φωτορεπόρτερ

Ζωή Κυριάκου Β31

Δέσποινα Χατζηγιάννη Γ33

Έργο Εξωφύλλου

Στέλιος Γεωργιάδης Β61

Υπεύθυνη Έκδοσης

Μαρία Χατζηποφί, Β.Δ.

Επιμέλεια Ύλης

Βαρβάρα Μιχαήλ

Ευχαριστούμε τους καθηγητές Μαρίνα Καφούρη, Βασίλη Καφαντάρη, Ειρήνη Κωνσταντίνου, Πέτρο Στεργιοπούλου, Αγγελική Μηνά και Αφροδίτη Σπανού Σαλονικίδου για την πολύτιμη βοήθειά τους.

Θερμές ευχαριστίες στον Σύνδεσμο Γονέων και Κηδεμόνων του Λυκείου Αρχ. Μακαρίου Γ΄ Δασούπολης, που ανέλαβε πλήρως τη δαπάνη για την έκδοση της εφημερίδας μας!

Σελιδοποίηση και εκτύπωση

N & Ch Quality Press

ISSN 1986-0366

Σημείωμα αρχισυντάκτριας

Τα πάντα μπορούν να ανατραπούν μέσα σε μια μονάχα στιγμή. Τη θέση αυτή έρχεται να επιβεβαιώσει η πανδημία, την οποία ο πλανήτης βιώνει από τους πρώτους μήνες του 2020.

Η καθημερινότητά μας και όλα όσα εμείς θεωρούσαμε ως σταθερά και αμετάβλητα, έχουν πλέον καταρριφθεί. Αυτές οι σταθερές που έχουν ανατραπεί, μας προκαλούν νοσταλγία, λύπη αλλά και την επίγνωση ότι στη ζωή η μοναδική σταθερά είναι η αστάθεια, κάτι που πρέπει να έχουμε στο εξής πάντα στη σκέψη μας.

Στη δύσκολη περίοδο που διανύουμε, η τεχνολογία κυριαρχεί. Όλα στηρίζονται στα υπερσύγχρονα μέσα που μας δίνουν την ευκαιρία να συνεχίσουμε «κανονικά» τις ζωές μας, αναμένοντας αυτό τον πόλεμο με τον άορατο εχθρό να τελειώσει σύντομα και όσο το δυνατό πιο ανώδυνα για όλους εμάς.

Η κοινωνική και οικονομική αναστάτωση που προκάλεσε η πανδημία επηρέασε και τη μαθητική κοινότητα, η οποία φαίνεται να μένει μετέωρη. Τίποτα δεν μπορεί να αναπληρώσει τη ζωντανή διαδικασία μάθησης, ούτε η περιλάλητη τεχνολογική υποστήριξη, ούτε οι σύγχρονες και ασύγχρονες εκπαιδευτικές προσεγγίσεις. Υπάρχει ανάμεσα στους μαθητές έντονη αβεβαιότητα, καθώς μια σειρά από θέματα, κυρίως οι Παγκύπριες Εξετάσεις, εξαρτώνται από την εξέλιξη της πανδημίας. Οι τελειόφοιτοί μας, φέτος, θα ολοκληρώσουν τη χρονιά με έναν τρόπο ανορθόδοξο, πιθανόν χωρίς αποφοίτηση και λαμπερά πάρτι.

Τα όνειρα και οι στόχοι που ο καθένας από εμάς έθεσε με την έναρξη του σχολικού έτους, όμως, δεν μπορούν να πάνε χαμένα! Η προσπάθεια και η θέληση να επιτύχουμε τους στόχους μας αποτελεί must για όλους μας!

Με αυτή ακριβώς τη θέληση, η δημοσιογραφική ομάδα του φετινού τεύχους, «συναντήθηκε» διαμέσου της τεχνολογίας και συνέχισε δυναμικά την προσπάθεια για την έκδοση της εφημερίδας. Η έμπνευση, η δημιουργικότητα, η ανησυχία αλλά και η σκληρή δουλειά, αποτυπώνονται στο τελικό αποτέλεσμα που έχει ως στόχο να αφήσει τα δικά του σημάδια στη Δασούπολη του 2019-20!

Σ' έναν κόσμο που καθημερινά εξελίσσεται και εξαρτάται όλο και πιο πολύ από την τεχνολογία, μια έντυπη μαθητική εφημερίδα εναντιώνεται στην ψηφιοποίηση. Υποστηρίζει την άποψη των μαθητών σε ποικιλία θεμάτων, που αφορούν στη μαθητική τους ιδιότητα αλλά και την ιδιότητά τους ως υπεύθυνων και ενεργών πολιτών. Παρουσιάζει τα ενδιαφέροντά τους, τις σκέψεις τους και το κυριότερο, τις επιθυμίες τους για αλλαγή και δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου.

Όλα ανατρέπονται, μα υπάρχουν αξίες που παραμένουν αναλλοίωτες στον χρόνο. Ο «ΔΑΣΟΥΠΟΛΙΤΗΣ» κρατά τις αξίες της γνώσης, της σωστής πληροφόρησης και της ενεργού πολιτότητας άσβεστες. Όλες αυτές οι αξίες διαπνέουν τις εργασίες, που με πολύ μεράκι και στοχασμό γράφτηκαν από όλους εμάς!

Ζωή Κυριάκου Β31

Αγωνιστικοί χαριετισμοί από τα Γιάννενα

Αγαπημένοι μου Δασουπολίτες,

Είναι πραγματικά δύσκολο να ξεκινήσεις ένα τέτοιο γράμμα. Γράφοντας σε εσάς, δεν μπορώ παρά να θυμηθώ μία προς μία τις στιγμές που έζησα στο σχολείο μας. Αναμνήσεις τις οποίες, δεν συνειδητοποιούσα ότι δημιουργούσα. Στιγμές που πριν καλά καλά το καταλάβω έγιναν αναμνήσεις και σήμερα έρχονται στο μυαλό μου με μια γλυκιά νοσταλγία. Θυμάμαι πόσο ανυπομονούσα να αφήσω το Λύκειο, να ανοίξω τα φτερά μου, να ζήσω μόνη, να κάνω αυτό που αγαπάω...

Και πραγματικά, αυτά που σας περιμένουν είναι τόσα πολλά, είναι σχεδόν τρομακτικό πόσο μεγάλα πράγματα μάς επιφυλάσσει η ζωή μετά το σχολείο. Είναι όμως ταυτόχρονα και τόσο ελκυστικό, τόσο γοητευτικό.

Για τους τελειόφοιτους είναι σίγουρα η περίοδος που θα νιώθετε πιο πιεσμένοι από ποτέ. Πολλές φορές θα θέλετε να τα παρατήσετε, θα νομίζετε ότι οι προσπάθειές σας δεν αποφέρουν καρπούς. Ε, λοιπόν, σας διαβεβαιώ, ότι είστε λαιθασμένοι! Οι κόποι σας έχουν ήδη αρχίσει να αυταμείβονται και θα το συνειδητοποιήσετε πολύ σύντομα.

Τα μαθητικά χρόνια είναι μια σημαντική φάση στη ζωή μας, όχι τόσο για τις γνώσεις που παίρνουμε - τις οποίες μπορείς να βρεις σε βιβλία και διαδίκτυο - όσο για την καλλιέργεια και τα εφόδια που μας προσφέρουν, για να προχωρήσουμε πλέον μόνοι μας.

Αυτό που θα σας συμβούλευα, λοιπόν, είναι να μη σταματήσετε ποτέ, ποτέ μα ποτέ, να ονειρεύεστε, αλλά και να δουλεύετε για τα όνειρά σας. Τα όνειρα από μόνα τους δεν είναι αρκετά. Αξίζει να πολεμήσετε γι' αυτά! Όχι διότι πρέπει να τα πραγματοποιήσετε, αλλά επειδή το θέλετε. Και είναι άλλη η επίγνωση που αφήνει η πραγματοποίηση ενός «πρέπει» και άλλη αυτή ενός «θέλω».

Επίσης, σας παροτρύνω να μη φοβηθείτε τις μεγάλες αλλαγές. Βγείτε έξω από τη ζώνη ασφαλείας σας, προκαλέστε τον εαυτό σας, ζήστε νέες εμπειρίες και δείτε τον εαυτό σας να αυθίζει μέσα από αυτές.

Μα το σημαντικότερο: Μην αμελήσετε ποτέ όσα σας εκφράζουν. Συνεχίστε να γράφετε, να διαβάζετε, να τραγουδάτε, να αθλείστε, να χορεύετε, να μαθαίνετε, να ζωγραφίζετε, να αγαπάτε, να σκέφτεστε, να εξελίσσεστε. Στην τελική, αυτά θα μείνουν. Όσα μαθήματα κι αν περάσετε, όσες πληροφορίες κι αν αποθηκεύσετε, αυτά είναι που θα σας χαρακτηρίζουν και θα σας θυμίζουν γιατί είστε τόσο ξεχωριστοί.

Σας εύχομαι κάθε επιτυχία, σε ό,τι κάνετε!

Μόνικα Ιακώβου

Δασουπολίτισσα 2016-2019 και για πάντα

Παιρνοντας τη δική μας βάρκα

*Έκλειψα απ' τον ήλιο δυο αγχαίδες
όταν έκλεισε στο σκότος της αυγής
αφού φανήκαν χάρσινες βάρκες του κόσμου οι εφτιίδες
που πλέουν στας στίμες της χαμένης μας σκαργής.*

Τα προβλήματα, οι δυσκολίες, τα αδιέξοδα αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μας. Αποτελούν, όμως, και το μέτρο με το οποίο μετρείται η ανδρώπητη δύναμη, η αρετή της συβλογικότητας, όταν καταφέρνουμε χέρι-χέρι να υπερβούμε μαζί κάθε δυσκολία. Έτσι και τώρα, στο μέσο της υγειονομικής κρίσης που περνούμε, η ανδρωπέτητα καλείται να ανακείσει τη χαμένη της εφτιίδα και να εργασεί συβλογικά, ώσσε να μπορεί να ατενίζει με αισαοδόξια το μέββησι.

Αγαπημένε μου Δασουπολίτη,

Σου γράφω κι εγώ έτσι, κάτω από τούτες τις ιδιάζουσες συνθήκες της καρανάνας. Μέσα στας σεφίδες σου ββιέπω να απασυτέωνονται με αραόσητα και σνοχή τα κύρια γεγονότα κάθε χρονιάς, οι προβληματισμοί και οι σκέψεις των μαθησών. Έρευνες, σκευεύξεις, συνέδρια, εσύ έγινες η αφορμή να γίνουμε εμείς για λίγο «μικροί δημοσιογράφοι» και να ανατεεύξουμε καινούριες δεξιώτητες. Εσύ ήσασιν η αιτία για να κάνουμε νέες γνωριμίες, νέους φίλους και με συνεργασία, υπομονή και μεράκι, να ββιέπωμε τη δουλειά μας, τους προβληματισμούς μας να απασυτέωνονται με μεββάνι στας σεφίδες σου. Και οι κόποι μας, εμιάς των σντακσών, αββιά παρατακός των υπεύδυνων καθηγησών, που υπερέβαββαν εαυτό για να σντακίσουν τη διαδικασία συγγραφής σου, να σε εσοιμάσουν, να σε σεφιδώσουν, δεν πήγαν χαμένοι. Εμείς υπήρξαμε μια σκαργή στη σκαυλοδρομία της ύπαρξής σου, αββιά καταφέραμε να συνεχίσουμε τη βλαμπερή σου πορεία,

κάνα που το αποδεικνώνουν ρησά τα βραβεία που κέρδισες. Τώρα που να συνεχίσω την πορεία μου για τη δική μου Ιθάκη, έξω από το Λύκειο της Δασουπολίτης, να ξεφυββίζω με σνγκήτηση και ευγνωμοσύνη τις σεφίδες σου.

- Στους αγαπημένους μου συμμαθησές/τριες, που βρισκόμασσε μαζί στο βηκόφως της δωδεκαεσούς μας θησείας στα θρανία:

Πάνα να θυμάσσε πως ο Δασουπολίτης, η χάρσινη ψυχή της Δασουπολίτης, κρύβει μέσα του τις υποσχέσεις κάθε σχοβτικής χρονιάς. Μια μαθησική, ξεχωριστή εφμερίδα, που να μας θυμίζει πάντα τα όμορφα χρόνια που περάσαμε στο αγαπημένο Λύκειο.

- Σε αυτούς που μένουν,

Εσείς καλείσσε να συνεχίσσε την πορεία του Δασουπολίτη. Να γίνετε έτσι ένας ακόμα κρίκος στην ύπαρξή του.

Κι εκείνες τις αγχαίδες που στας είναι,

*τας έχω πλέξει στας καρδιάς μου τις αγχμές
αγχμή στο δόρυ που τραπά το μαύρο σκότος,
που σκεπάζει γένησης εφτιίδας αφορμές.*

As ευχηνόμμε πως τα στανιά του καρβιδιού που να μας οδηγεί προς τον δικό μας προορισμό, να τα φουσκάνει η δική μας πνοή. Πάνα να έχετε κατά νου πως οι ιδιαίτερες εκδόσεις του δικού μας Δασουπολίτη, ήσαν απευύγασμα συβλογικής προσπέυειας.

Έτσι, as αγαπισσούμε με αββήθηεγγήη και ανδρωπέτα, για να φασάξουμε τον κόσμο που να φωτίζει ο ήλιος της δικαιοσύνης, της σοφίας, της ανιδιοσέβειας. Βββα τις άγκυρες και το μέββησι μας περιμένει να το κείσσουμε.

Η ιστορία του κορονοϊού

Ανθώ Γεωργιάδου B31

Ο αποχρών λόγος της εξάπλωσης του κορονοϊού

Η πανδημία του κορονοϊού δημιουργεί πρωτοφανείς εμπειρίες για τον καθένα από εμάς. Οι παγκόσμιοι ηγέτες και οι κυβερνήσεις τους, τίθενται καθημερινά κάτω από το μικροσκόπιο για την αποτελεσματικότητα των μέτρων τους αλλά και τις ικανότητές τους να προστατεύσουν τον λαό τους. Τα στατιστικά στοιχεία και το χάος που επικρατεί σε κάποιες χώρες αποδεικνύουν την ανεπάρκεια ορισμένων πολιτικών. Ταυτόχρονα, διαφαίνεται και μια νηφαλιότητα άλλων ηγετών, που εφάρμοσαν επαρκή μέτρα αρκετά νωρίς, καταφέρνοντας έτσι να κρατήσουν - προς το παρόν τουλάχιστον - την εξάπλωση του ιού σε διαχειρίσιμα επίπεδα. Γενικότερα, σε σύντομο χρονικό διάστημα είδαμε διαφορετικές προσεγγίσεις.

Στην Κίνα, η μετάδοση του ιού έχει πια μειωθεί και ο αριθμός των κρουσμάτων αγγίζει το μηδέν (αν κανείς εμπιστευτεί την εντιμότητα των αριθμών που η κυβέρνηση δημοσιεύει). Η Κίνα έκπασε δύο καινούργια νοσοκομεία χιλίων πεντακοσίων δωματίων, το πρώτο σε 6 μέρες ενώ το δεύτερο σε 15. Ταυτόχρονα, οι εξετάσεις κορονοϊού ήταν δωρεάν και εύκολα προσβάσιμες. Ωστόσο, δεν ίσχυσαν περιορισμοί ταξιδιών αρκετά νωρίς. Τα τρένα στην περιοχή της Ουχάν παρέμειναν σε λειτουργία, ενώ πολλοί ταξίδεψαν έξω από τη χώρα με αποτέλεσμα κρούσματα να καταλήγουν σε άλλες χώρες μεταφέροντας μαζί τους τον κορονοϊό. Έρευνα που έγινε στα τέλη Μαρτίου έδειξε πως αν η Κίνα έπαιρνε περιοριστικά μέτρα τρεις εβδομάδες νωρίτερα, ο κορονοϊός μπορεί να μην εξαπλωνόταν ποτέ.

Η Ιταλία έζησε τον τρόπο πρώτη ανάμεσα στις ευρωπαϊκές χώρες. Είναι γεγονός πως όποια χώρα και να δεχόταν πρώτη τον ιό θα δυσκολευόταν να αντεπεξέλθει λόγω έλλειψης στοιχείων και εμπειρίας. Ο Πρόεδρος της Ιταλίας καθυστέρησε, τραγικά, να λάβει τα αναγκαία μέτρα. Όπως με ενημέρωσε μια φίλη μου από τη Ρώμη, τα δραστικά μέτρα επιβλήθηκαν και ακολουθήθηκαν μόνο στη Βόρεια Ιταλία και δεν ίσχυσαν de facto σε ολόκληρη την Ιταλία. Ίσως αυτός να είναι ο κύριος λόγος που η κατάσταση ξέφυγε γρηγορότερα από την Ισπανία ή τη Γερμανία. Μου εξήγησε, επίσης, πως ο κόσμος δεν ήξερε ή τουλάχιστον δεν πίστευε τις διαστάσεις στις οποίες μπορούσε να φτάσει η κατάσταση. Συνεπώς, δεν άλλαξαν τον τρόπο ζωής τους, για να προστατεύσουν ή να προστατευτούν.

Η Ελλάδα και η Κύπρος έλαβαν τα ίδια μέτρα με διαφορά ημερών, μέτρα που φαίνεται να επιφέρουν αποτελέσματα. Οι δύο χώρες ακολούθησαν τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (όσο ελλείπει κι αν ήταν) και του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας. Η επιτυχία των μέτρων που έλαβαν οι δύο χώρες οφείλεται σε διάφορους παράγοντες. Αρχικά, οι πολίτες είχαν ήδη ακούσει τις καταστροφικές ιστορίες των άλλων χωρών και ευαισθητοποιήθηκαν απέναντι στον κίνδυνο. Επίσης, τα πρώτα περιοριστικά μέτρα λήφθηκαν πριν ακόμα τα κρούσματα φτάσουν σε μεγάλους αριθμούς. Τέλος, τα μέτρα ήταν σχεδόν δρακόντεια και η κυβέρνηση κάθε χώρας σε συνεργασία με άλλους φορείς δούλεψαν αποτελεσματικά.

Αντίθετα, η Αγγλία έγινε παράδειγμα λανθασμένης αντιμετώπισης στην Ευρώπη. Η κυβέρνηση ακολούθησε την «πολιτική της αμέλειας». Ο Πρωθυπουργός άφησε να εννοηθεί, αρχικά, ότι οι θυσίες θα γίνονταν από τους ηλικιωμένους και ότι οι υπόλοιποι πολίτες δε θα χρειαζόταν να αλλάξουν τις συνήθειές τους. Ωστόσο, η ρηχή αυτή προσέγγιση αποδείχτηκε ανεπαρκής. Ο Πρωθυπουργός, έχοντας πια νοσηλευτεί λόγω του κορονοϊού, καλεί τον λαό να «μείνει στο σπίτι» και να «προστατεύσει το NHS (Εθνικό Σύστημα Υγείας)». Η Αγγλία είναι το ξεκάθαρο παράδειγμα ότι η άρνηση και ο μινιμαλισμός στα μέτρα -για τα οποία ο Jason Wilson της Guardian κατηγορήθηκε τη δεξιά ανά το παγκόσμιο σε άρθρο του- φέρνουν την καταστροφή.

Ο Πρόεδρος των ΗΠΑ δεν παρέλειψε να σαπρίσει τον ιό... Στον προσωπικό του λογαριασμό στο Twitter στις αρχές Μαρτίου έγραψε πως ο κίνδυνος δεν ήταν παρά μια «απάτη των Δημοκρατικών για να επηρεάσουν τους ψηφοφόρους στις επερχόμενες Προεδρικές Εκλογές». Αρνήθηκε επανειλημμένα να λάβει μέτρα ή να προετοιμάσει τη χώρα. Όταν η κυβέρνηση αργοπορημένα έλαβε περιοριστικά μέτρα, αυτά δεν κατάφεραν να προστατεύσουν ούτε την υγεία, ούτε την οικονομία. Μέσα σε τρεις εβδομάδες η Αμερική μετρά χιλιάδες θύματα, ενώ η ανεργία έχει αυξηθεί στα 6.6 εκατομμύρια - ο μεγαλύτερος αριθμός που έχει καταγραφεί στην Αμερική ποτέ - αφήνοντας τον Τραμπ να επικρατεί την κυβέρνησή του για την «επιτυχή» αντιμετώπιση.

Είναι εμφανές πως κάποιες κυβερνήσεις απέτυχαν δραματικά να προστατεύσουν τους πολίτες τους. Καθυστέρηση λίγων ημερών ήταν αρκετή για τον θάνατο χιλιάδων ανθρώπων σε μερικές χώρες. Αυτές οι κυβερνήσεις βρίσκονται στα άκρα του πολιτικού φάσματος, και κυρίως της δεξιάς. Πολλοί ηγέτες έδειξαν πως ίσως δεν έχουν τη νηφαλιότητα να αντιληφθούν ότι πρέπει να προστατεύσουν τον λαό τους. Η «επιτυχία» - αν μπορεί να υπάρξει - άλλων ηγετών αποδεικνύει πως όπου το πρόβλημα αντιμετωπίστηκε με αποφασιστικότητα και ορθή κρίση ο ιός βρισκόταν υπό έλεγχο. Μετά από την πανδημία, ο καθένας από εμάς οφείλει να εξετάσει τις ενέργειες των ηγετών και να κρίνει πώς πρέπει να διαλέγει στο μέλλον όσους τον κυβερνούν. Οφείλουμε να διασφαλίσουμε πως αν ποτέ η ανθρωπότητα αναγκαστεί να αντιμετωπίσει έναν καινούργιο κίνδυνο, το τιμόνι δε θα βρίσκεται στα χέρια πλημμελών πολιτικών.

Ιόλη Νικολάου B11

Μέχρι και το μεσημέρι του Σαββάτου 11 Απριλίου έχουμε σύνολο:

Κύπρος: 595 επιβεβαιωμένα κρούσματα / 10 θανάτους / 58 ιαθέντες

Παγκόσμια: 1 725 126 κρούσματα / 104 878 θανάτους / 390 107 ιαθέντες

Η εξ αποστάσεως εκπαίδευση μέσα από τα μάτια των εκπαιδευτικών

Δρ Μαρία Γεωργίου, Διευθύντρια

Με κεραυνό εν αιθρία έμμοιαζε, μόλις 24 ώρες μετά την ανακοίνωση της διάγνωσης του πρώτου κρούσματος κορονοϊού στην Κύπρο, το άκουσμα της είδησης για το κλείσιμο του σχολείου στις 10 του Μάρτη. Πρωτόγνωρη απόφαση, απόλυτα συμβατή με την πρωτόγνωρη απειλή του κορονοϊού, φόβος και αναστάτωση, μηδέν χρόνος για συνειδητοποίηση της κατάστασης μπροστά στο άγνωστο, που έμπαινε στις ζωές μας. Έρημες οι αίθουσες διδασκαλίας και οι σχολικές αυλές, έρημος ο χώρος του Καθηγητικού Συλλόγου. Υπό συνθήκες αιφνιδιασμού στη θέση της η Διεύθυνση του σχολείου καλούνταν να διαχειριστεί τη νέα κατάσταση, γιατί μπορεί η φρόνιση των μαθητών να αναστάθηκε, όχι όμως η λειτουργία του σχολείου, ούτε η αποστολή του. Αδήρητη ανάγκη οι μαθητές να μην αποκοπούν από τη μαθησιακή διαδικασία, εκ των ων ουκ άνευ η διεξαγωγή τηλεμαθημάτων, μονόδρομος η εισαγωγή της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης για το δημόσιο σχολείο με τρόπους σύγχρονης και ασύγχρονης εκπαίδευσης.

Το Λύκειό μας από τις πρώτες μέρες μπροστά σε αυτή την πρόκληση δήλωσε παρόν,

- με την παράλληλη ετοιμασία και ανάρτηση διδακτικού υλικού στην ιστοσελίδα του από ειδικό χώρο για την εξ αποστάσεως εκπαίδευση
- με την αξιοποίηση της τεχνολογίας για επικοινωνία και στήριξη, συναισθηματική και μαθησιακή των μαθητών από τους καθηγητές τους
- με την πιλοτική διεξαγωγή τηλεμαθημάτων από τις εγκαταστάσεις του τις οποίες ανέλαβαν καθηγητές του και παρακολούθησαν ο ίδιος ο Υπουργός και κλιμάκιο του ΥΠΠΑΝ
- με την επιμόρφωση καθηγητών στη χρήση της πλατφόρμας office365 και της εφαρμογής TEAMS, από την ομάδα καθηγητών Πληροφορικής του σχολείου
- με την έγκαιρη διερεύνηση των αναγκών των μαθητών και εκπαιδευτικών σε ηλεκτρονικό εξοπλισμό και τη χορήγηση συσκευών tablet
- με την άμεση, υπό τις περιστάσεις, οργάνωση προγράμματος τηλεμαθημάτων στα εξεταζόμενα μαθήματα για τους τελειόφοιτους μαθητές μας, στην αρχή, από 23 Μαρτίου και στη συνέχεια την επόμενη εβδομάδα με πρόγραμμα που εκτάθηκε και στη Α' και Β' Λυκείου.

Σε όλη αυτή την περίοδο καθοριστική στη διαχείριση της νέας τάξης πραγμάτων και την προώθηση του έργου του σχολείου ήταν η δημιουργική αξιοποίηση της τεχνολογίας της πληροφορίας και των δυνατοτήτων της στην επικοινωνία, στη συνεργασία και προ παντός στην εξ αποστάσεως διδασκαλία. Η συμβολή της ομάδας των καθηγητών Πληροφορικής και ιδιαίτερα του υπεύθυνου της ιστοσελίδας του σχολείου ήταν ιδιαίτερα πολύτιμη στο έργο της Διεύθυνσης, όπως και στην προσπάθεια των εκπαιδευτικών και των μαθητών να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των τηλεμαθημάτων, ξεπερνώντας έτσι τεχνικές και άλλες δυσκολίες. Ένα δημόσιο, ειλικρινές ευχαριστώ εκ μέρους όλων των συναδέλφων είναι το ελάχιστο. Πιστεύω ότι αυτό το διάστημα αποδείξαμε πως, όταν χρειάζεται, μπορούμε να συνεργαστούμε και να δείξουμε συναδελφική αλληλεγγύη και πως αργά και σταθερά αρχίσαμε να καλλιεργούμε μια νέα κουλτούρα επικοινωνίας και συνεργασίας μεταξύ μας μέσω της τεχνολογίας.

Την ώρα που αποτυπώνονται αυτές οι σκέψεις, δύο μήνες μετά, το σχολείο επαναλειπονται για τους μαθητές της Γ' Λυκείου έχοντας να αναμετρηθεί με το στοίχημα της σταδιακής και ασφαλούς επιστροφής των μαθητών στο σχολείο και σε μια νέα κανονικότητα στον χώρο της εκπαίδευσης. Ο απολογισμός της πρώτης μέρας είναι πολύ θετικός. Εύχομαι να τα καταφέρουμε και αυτή τη φορά! Η διάθεση των περισσότερων συναδέλφων για συνεργασία και εφαρμογή του σχεδίου δράσης που αναπτύχθηκε από τη Διεύθυνση του σχολείου και η στάση που επέδειξαν οι μαθητές την πρώτη μέρα της επιστροφής τους επιτρέπουν την αισιοδοξία. Υπάρχει ΕΛΠΙΔΑ.

Πόπη Άνπιος, Β.Δ. Α'

Η πανδημία του κορονοϊού έχει πλήξει τις ζωές των ανθρώπων παγκοσμίως. Η πανδημία οδήγησε στο προσωρινό κλείσιμο των σχολείων, για να διασφαλίσει την υγεία μαθητών και εκπαιδευτικών.

Ενώσω το σχολείο θα παρέμενε κλειστό, έπρεπε να βρεθούν οι τρόποι για να παραμείνουν οι μαθητές απασχολημένοι και να συνεχίσει η διαδικασία της μάθησης. Το ΥΠΠΑΝ εισηγήθηκε οι εκπαιδευτικοί και οι μαθητές να εγκαταστήσουν στους υπολογιστές τους το Office 365, που θα τους παρείχε ελεύθερη πρόσβαση στο TEAMS.

Όλοι οι εκπαιδευτικοί του σχολείου μας αφιερώσαμε πάρα πολύ χρόνο, για να μάθουμε τη χρήση του προγράμματος καθώς και τα διάφορα εργαλεία που διαθέτει, προς όφελος των μαθητών. Πολύς χρόνος επενδύεται στην προετοιμασία του μαθήματος, αφού ο εκπαιδευτικός πρέπει να είναι πολύ οργανωμένος ως προς το τι θα διδάξει και πώς θα το διδάξει. Ταυτόχρονα πρέπει να γίνεται σωστή διαχείριση του χρόνου, καθώς η διάρκεια του μαθήματος είναι 30' αντί 45' που έχει στη διάθεσή του ο εκπαιδευτικός στην τάξη. Η παρουσίαση του μαθήματος γίνεται διαφορετικά από ό,τι γίνεται στην τάξη, γιατί είναι διαφορετικά τα δεδομένα. Πρέπει ο εκπαιδευτικός να βρει τους τρόπους για να κρατήσει αμείωτο το ενδιαφέρον και την προσοχή του μαθητή, καθώς δεν έχει την οπτική επαφή.

Ένα πολύ καλό εργαλείο που βρήκα χρήσιμο είναι το ClassNotebook, όπου ο κάθε μαθητής καταχωρεί σε ένα συγκεκριμένο χώρο την κατ' οίκον εργασία του και ο καθηγητής μπορεί να διορθώσει και να γράψει σχόλια, για να τα δει ο μαθητής. Με αυτό τον τρόπο τεκμηριώνεται η όλη εργασία που έκανε ο μαθητής και μπορεί να παρακολουθείται η πρόοδός του.

Το μειονέκτημα της εξ αποστάσεως διδασκαλίας είναι ότι δεν μπορείς να γνωρίζεις τι ακριβώς κάνει ο μαθητής κατά τη διάρκεια του μαθήματος, καθώς είναι δύσκολο να ελεγχθεί αν παρακολουθεί, αφού οι κάμερες είναι κλειστές και δεν έχεις οπτική επαφή. Αυτό γίνεται ιδιαίτερα δύσκολο, όταν η τάξη αποτελείται από 20-25 μαθητές, γιατί δεν μπορείς να εμπλέξεις όλους τους μαθητές στο μάθημα κατά το χρονικό διάστημα των 30'. Γι' αυτό, όπως ανέφερα πιο πάνω, η κατάλληλη προετοιμασία του μαθητή και το υλικό που θα χρησιμοποιηθεί είναι ζωτικής σημασίας.

Μπήκαμε όλοι σε αυτή τη διαδικασία, ανακαλύψαμε τα θετικά της και προχωράμε. Τώρα η επιστροφή στην καθημερινότητα θα γίνει με αργά βήματα. Ήταν μια εμπειρία μέσα από την οποία αποκομίσαμε πολλά, αναθεωρήσαμε κάποιες από τις τακτικές μας, μάθαμε καινούργιους τρόπους επικοινωνίας και μάθαμε να προσαρμοζόμαστε.

Αυτό που διαπιστώνεται μέσα από αυτή την εμπειρία είναι ότι τίποτα δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη φυσική παρουσία του εκπαιδευτικού και του μαθητή στην τάξη και τις σχέσεις που αναπτύσσονται δια της ζώσης διδασκαλίας. Απλώς η εξ αποστάσεως διδασκαλία είναι ένας άλλος τρόπος εκπαίδευσης με διαφορετικά δεδομένα, που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε κάτω από αυτές τις αντίξοες συνθήκες.

Κωνσταντίνος Καλαποδός, Καθηγητής Πληροφορικής

Στο διάστημα των πενήντα πέντε ημερών της απαγόρευσης κυκλοφορίας (lockdown) κληθήκαμε να ανταποκριθούμε σε μια νέα πραγματικότητα που οι περιστάσεις υπέβαλαν, την εξ αποστάσεως εκπαίδευση. Μακριά από τις σχολικές τάξεις, τους μαθητές, τους συναδέλφους και την καθημερινότητά μας η εμπειρία της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης ανέδειξε λύσεις, γεφύρωσε αποστάσεις, αναμφίβολα όμως φανέρωσε δυσκολίες και προβλήματα.

Μέσα από την προσωπική μου εμπειρία θα χώριζα την όλη διαδικασία σε δύο μεγάλα μέρη: την υλικοτεχνική υποδομή και την εκπαιδευτική επάρκεια. Σε ό,τι αφορά την υλικοτεχνική υποδομή, η λύση που δόθηκε με την εφαρμογή Microsoft Teams θα έλεγα ότι ήταν η καταλληλότερη υπό τις περιστάσεις. Παρόλ' αυτά, ένα σημαντικό πρόβλημα που κατέδειξε η εξ αποστάσεως εκπαίδευση ήταν η προϋπόθεση ότι όλοι οι καθηγητές και μαθητές είμαστε εξοπλισμένοι με την κατάλληλη τεχνολογία (υπολογιστές με κάμερες και μικρόφωνα εγκατεστημένα σε ήσυχια γραφεία στο σπίτι) και ότι διατηρούμε γρήγορη σύνδεση στο διαδίκτυο. Φυσικό επακόλουθο οι προσδοκίες αυτές να μην ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Από την πλευρά του ΥΠΠΑΝ έγινε μια μεγάλη προσπάθεια προμήθειας συσκευών και συνδέσεων σε μεγάλη μερίδα μαθητών και καθηγητών.

Πέραν από την έλλειψη της κατάλληλης τεχνολογίας και συνδεσιμότητας, ένα άλλο πρόβλημα που φανέρωσε η εξ αποστάσεως εκπαίδευση αφορά στον ίδιο τον σχεδιασμό και παραγωγή του εκπαιδευτικού/διδακτικού υλικού. Η ιδιαιτερότητα της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, όσον αφορά στο εκπαιδευτικό/διδακτικό υλικό, έγκειται στο ότι αυτό αποτελεί τον κύριο μοχλό της διαδικασίας της διδασκαλίας. Αν στο συμβατικό σύστημα εκπαίδευσης αυτός που διδάσκει είναι ο διδάσκοντας και το εκπαιδευτικό υλικό υποστηρίζει το έργο του, στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση αυτός που διδάσκει είναι το διδακτικό υλικό.

Αναμφίβολα, η αποτελεσματική επικοινωνία και αλληλεπίδραση μεταξύ καθηγητή και μαθητών αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο στην επιτυχία ενός προγράμματος εξ αποστάσεως εκπαίδευσης.

Όλοι εμείς οι εκπαιδευτικοί που λάβαμε την ευθύνη διδασκαλίας προσερχόμενοι στα διαδικτυακά μαθήματα, πολλές φορές μάθαμε και οι ίδιοι αλλά και οι μαθητές μας στην πράξη πώς λειτουργεί το σύστημα. Τα προβλήματα και οι δυσκολίες πολλά. Οι προσπάθειες προσαρμογής και αφομοίωσης αρκετές. Η άμεση ανάγκη αυτής της προσαρμογής ανέδειξε τη συναδελφική αλληλεγγύη των καθηγητών και οδήγηθηκε από την αγάπη και δίψα των μαθητών για μάθηση. Δυστυχώς, δεν υπήρξε ένας συστηματικός και αποτελεσματικός μηχανισμός υποστήριξης ή τουλάχιστον αυτός δεν εμφανίστηκε όσο έγκαιρα θα έπρεπε.

Ήμασταν έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε μια τέτοια πρόκληση σε μία νύχτα; Σίγουρα όχι. Καταφέραμε υπό τις περιστάσεις να προσαρμοστούμε και να αξιοποιήσουμε τη δυνατότητα αυτή; Σίγουρα ναι. Και αυτό, γιατί χρησιμοποιήσαμε όλες αυτές τις δεξιότητες που καθηγητές και μαθητές έχουμε αποκτήσει μέσα στο καθημερινό μας περιβάλλον, με κύρια την προσαρμοστικότητα.

Καλωσόρισε πίσω Σχολείο, μάς έλειψες.

Λουκία Κωνσταντίνου, Φιλολόγος

Η διδασκαλία μέσω της πλατφόρμας TEAMS, έτσι όπως σχεδιάστηκε από το Υπουργείο Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας, έδωσε την ευκαιρία να συνεχιστούν τα μαθήματα κάτω από συνθήκες που όλοι τώρα ανακαλύψαμε λόγω της πανδημίας του κορονοϊού Covid-19. Πέραν από το γεγονός ότι η διαδικτυακή διδασκαλία μπόρεσε να προσφέρει σημαντικά στοιχεία της διδασκόμενης ύλης, ωστόσο παρατηρήθηκε ότι δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να έχει την αμεσότητα, τη ζωντανία, το κλίμα της ζωντανής διδασκαλίας στις τάξεις. Η τηλεδιδασκαλία είναι αναγκαία ως υποβοηθητική, αλλά δεν υποκαθιστά την διαζώσης διδασκαλία. Ο εκπαιδευτικός δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να βλέπει τις αντιδράσεις των μαθητών, να αντιλαμβάνεται τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, αλλά και να γνωρίζει το πώς οι μαθητές δέχονται τη νέα γνώση. Οι μαθητές δεν είναι εύκολο να αισθανθούν την ασφάλεια της διδακτικής πορείας που προσφέρει η τάξη. Από την άλλη, θεωρώ πως σε αυτές τις πρωτόγνωρες συνθήκες που βιώνουμε, τα παιδιά ζουν σε ένα κοινωνικό κλίμα περίεργο. Η τηλεδιδασκαλία είναι ουσιαστικά και μια ευκαιρία επικοινωνίας, κοινωνικής επικοινωνίας.

Χρίστος Θεοδούλου, Μαθηματικός

10 Μαρτίου και το σχολείο κλείνει. Περιορισμός στο σπίτι και πολύ σύντομα όλη η Κύπρος σε καραντίνα, με αρκετά σκληρά περιοριστικά μέτρα. Η εξ αποστάσεως εκπαίδευση ξεκίνησε, αρχικά για τους τελειόφοιτους και μετά προχώρησε σε όλα τα Λύκεια και τα Γυμνάσια, διαδραματίζοντας σημαντικό ρόλο στη «μαθητική ζωή».

Σημαντικό, γιατί η εξ αποστάσεως εκπαίδευση ήρθε να προσφέρει μια ηρεμία, μια ρουτίνα στους τελειόφοιτους, οι οποίοι καταβλήθηκαν από άγχος λόγω της αβεβαιότητας για το τέλος της σχολικής χρονιάς. Η εφαρμογή της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης είναι κατά κάποιο τρόπο σωτήρια, γιατί όλοι τους είναι παιδιά και έχουν όρεξη να μιλήσουν με φίλους και καθηγητές τους, να δουλέψουν τα κύρια τους μαθήματα σε μορφή επανάληψης και να εμπειδώσουν καλύτερα έννοιες και στόχους του κάθε μαθήματος.

Τα εξ αποστάσεως μαθήματα είναι επίσης αναγκαία, γιατί η καραντίνα στην οποία υποχρεωθήκαμε να μπούμε για όλη αυτή την περίοδο, μας περιορίζει πολύ στο σπίτι και πολλά παιδιά θα απομονωθούν και θα απορροφηθούν με βιντεοπαιχνίδια, τηλεόραση, ίντερνετ και άλλες μη παραγωγικές ασχολίες. Με την εξ αποστάσεως εκπαίδευση το σχολικό τους περιβάλλον αναβίωσε, έστω σε μια διαφορετική μορφή και βρήκαν διέξοδο και απασχόληση για αρκετές ώρες με κάτι χρήσιμο και παραγωγικό. Όλοι μας χρειαζόμαστε να νιώσουμε ότι η ζωή μας δεν σταμάτησε. Συνεχίζουμε να δραστηριοποιούμαστε με έναν αλλιώς τρόπο, που ίσως μας φόβισε αρχικά, αλλά σιγά σιγά τον συνηθίζουμε.

Παρόλα αυτά, η εξ αποστάσεως εκπαίδευση εμπεριέχει πολλά προβλήματα. Είναι μια λύση ανάγκης, αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να συγκριθεί με τη διαζώσης διδασκαλία. Προσωπικά, μου λείπει η επικοινωνία και η αλληλεπίδραση με τους μαθητές, που υπάρχει στη σχολική τάξη. Ο καθηγητής δεν έχει την ίδια αντίληψη για το πώς αντιδρούν οι μαθητές στο μάθημα. Η διδασκαλία, ειδικά, των μαθηματικών χρειάζεται τον πίνακα, που η εξ αποστάσεως εκπαίδευση δεν τον παρέχει. Αυτό δημιουργεί αρκετές δυσκολίες στο να παρουσιαστούν διαφορετικοί τρόποι επίλυσης ασκήσεων (που στην τάξη απαιτούν τη χρήση και των δύο πινάκων) ή στο να δουν όλοι αυτό που λέει ή δούλεψε ο συμ-μαθητής τους.

Κύριε Υπουργέ! σεβαστείτε τους κόπους μας, κατανοήστε την κατάστασή μας, μην μάς αφήνετε σε διαρκή αβεβαιότητα! Ανοιχτή επιστοφή-κραυγή αγνώστης τριτοετή μαθήτρια προς τον Υπουργό Παιδείας

Με αφορμή τα γεγονότα της πανδημίας που διανύουμε αυτή την περίοδο, αββιά και την επίδραση που έχουν πάνω στους μαθητές της Γ' Λυκείου και την προσοχία τους για τις Παγκύπριες εξετάσεις, θα ήθελα να εκφράσω τις σκέψεις και τους προβληματισμούς μου, βιώνοντας αυτό το αγχωτικό, καθημερινό μαρτύριο. Ημερολογιακά ομιλούντες σε λίγες μέρες να γράψαμε το πρώτο μας μάθημα. Δυστυχώς, όμως, τα πράγματα σέρνουν άβυσσο και τώρα όλο το άγχος για το μέλλον μας το περνάμε μόνοι μας, χωρίς κάποια στήριξη από τους αρμόδιους φορείς, αββιά και μακριά από τους φίλους συμμαθητές μας, που βρίσκεται στην ίδια μοίρα. Ο καθένας ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ.

Θα πρέπει, λοιπόν, ο κύριος Αναστασιάδης και ο Υπουργός Παιδείας κ. Παπαδόπουλος να δουν το θέμα στο σοβαρό, να προσπαθήσουν να το δουν μέσα και από τα δικά μας μάτια. Είμαστε κλεισμένοι στο σπίτι λόγω του κορονοϊού από τις 12 Μαρτίου και σήμερα έχουμε 28 Απριλίου. Πέρασαν 45 μέρες, χρόνος αρκετός για να βρουν οι αρμόδιοι μια λύση που να βοηθήσει εμάς τους μαθητές της Γ' Λυκείου. Έχουμε ερωτήματα τα οποία παραμένουν αναπάντητα. Δυστυχώς δεν ακουγόμαστε εμείς και οι αγώνες μας. Είμαστε κλεισμένοι στο σπίτι μη γνωρίζοντας πότε θα τριτοετείται όλη αυτή η κατάσταση, αββιά και μη γνωρίζοντας πώς να εξηγηθεί η σχολική χρονιά που κλωδορίζει σε μεγάλο βαθμό το μέλλον μας! Αυτό ό,τι φαίνεται ο κύριος Παπαδόπουλος δεν καταλαβαίνει εμάς τους μαθητές. Ακούμε συνέχεια θεωρίες, φήμες, σόγια, δεν ξέρουμε τι να πιστέψουμε... τη μια μέρα να γίνουν οι Παγκύπριες, την άλλη δεν να γίνουν, το πρωί να επιστρέψουμε στο σχολείο τον Ιούνιο, το απόγευμα τον Μάιο και το βράδυ ποτέ. Το άγχος αγγίζει κόκκινο, οι σκέψεις γίνονται ανεμοστροβίλλος και εμείς απλά καθόμαστε με τα ακουστικά μπροστά από μια οθόνη.

Και δεν είναι μόνο οι Παγκύπριες! Υπάρχουν μαθητές οι οποίοι θέλουν να πάνε σε στρατιωτικές σχολές, μαθητές οι οποίοι θέλουν να σπουδάσουν στο εξωτερικό και έχουν επιστήμη μαθήματα τα οποία πρέπει να εξεταστούν. Υπάρχουν και πολλοί μαθητές, όπως εγώ, οι οποίοι να δώσουμε και τις εξετάσεις των Ομογενών. Κοινώς, υπάρχουν μαθητές οι οποίοι να δώσουν αβιβατάριες εξετάσεις. Άρα, καταλαβαίνετε το διπλό βάρος που κουβαλάμε λόγω του ότι δεν γνωρίζουμε πότε να ξεκινήσουμε τις εξετάσεις του σχολείου αββιά και όλες τις υποθέσεις.

Ένα άλλο ερώτημα που μας απασχολεί όλους είναι η εξεταστέα ύλη, η οποία ακούσαμε ότι να είναι ύλη του διδαχθήκαμε στα σχολεία. Φυσικά κάτι τέτοιο δημιουργεί σωρεία ερωτημάτων, διότι αββιά σχολεία είναι στο πίσω στην ύλη, αββιά είναι στο μπροστά και κατά συνέπεια οι μαθητές δεν έχουμε διδαχτεί όλοι την ίδια ύλη. Τι να γίνει, λοιπόν, αν κάποια κεφάλαια, έστω και ένα, δεν το έχουμε διδαχτεί; Γιατί σίγουρα κάποιοι, κάποιο κεφάλαιο δεν να το έχουν διδαχτεί! Προκύπτει, επίσης, ένας άλλος βασανιστικός συλλογισμός: αφού η ύλη να είναι μικρότερη, οι θεματοδότες «να αναγκαστούν» να εξετάσουν λιγότερες. Σκεφτείτε τώρα, πώς μετά από όλα αυτά που περάσαμε και περνάμε, μετά από το στρες και την αγωνία που βιώνουμε κάθε μέρα, να γράψουμε εξετάσεις σε μια ύλη φαινομενικά λίγη, αββιά σε θέματα τόσο δύσκολα που μπορεί να οδηγήσουν πολλή παιδιά σε αυτοκτονία. Μας αξίζει μια τέτοια τύχη; Είναι επταετή ανάρτηση να οριστεί μια ύλη και κατάλληλη για τις εξετάσεις αββιά και δικαίη για εμάς, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες που βιώνουμε.

Τώρα σε αυτό το σημείο λογικά να μου απαντήσετε ότι υπάρχουν τα μαθήματα εξ αποστάσεως. Έχω να σας πω, πώς είναι επταετή χρόνου για έναν μαθητή της Γ' Λυκείου, διότι μπορείτε να απαντήσετε και εσείς ο ίδιος ότι είναι πάλι πολύ δύσκολο ένας μαθητής να ζήσει, να κάθεται μπροστά από μια οθόνη πάνω από 2 ώρες, χρονικό όριο που ξεπερνά τις συστάσεις των ειδικών για έκθεση των εφήβων σε οθόνες. Και όχι μόνο αυτό, λόγω του κορονοϊού,

και τα εξωσχολικά μαθήματα που κάνουμε στα φροντιστήρια είναι και εκείνα μέσω του υπολογιστή. Από τις 8 το πρωί, μέχρι τις 8 το βράδυ μπροστά από μια οθόνη. Ναι, είναι μια επταετή βοήθεια, γιατί καταφέρνει να μας έχει σε επαφή με τα μαθήματα που να δώσουμε, αββιά όπως είπα και στο πάνω, η διδασκαλία εξ αποστάσεως πάνω από 2 ώρες είναι εξαντλητική. Από την άλλη μας στερει πολλή χρόνο για το διάβασμα, το οποίο να μπορούσαμε να κάνουμε μόνοι μας, αντί απερίετες ώρες μπροστά στον υπολογιστή και πολλές φορές να μην καταλαβαίνουμε από την κούραση και την εξάντληση αυτά που διδάσκει ο καθηγητής.

Απαιτούμε απαντήσεις και σε άλλα ερωτήματα! Τι να συμβεί αν στο πρώτο μάθημα που γράψουμε επαναστεί κρούσμα; Θα μπορούμε όλοι σε καραντίνα; Θα αρχίσουμε πάλι από το μηδέν; Θα καταφέρουμε πότε να κάνουμε στρατημακό-τητα τα όνειρά μας και να ανταμειφθούμε για τη μάχη που δίνουμε κάθε μέρα; Σε λίγες μέρες τριτοετείται ο Απρίλιος. Μας είχαν πει πως τέλος του Απριλίου να δημοσιευτεί η ύλη που να δώσουμε. Εγώ πιστεύω πως κάτι να συμβεί πάλι και να το κλωδοκρήσουν κι άλλο. Πως να μας προκαλέσουν ακόμα στο σχολείο, ακόμα στο σχολείο, γιατί απλά δεν κάνουν τη σοβαρότητα του θέματος. Μακάρι όλο που ζούμε να τριτοετείται θετικά για εμάς τους τριτοετείτους.

Καθόμαστε στα θρανία 12 χρόνια, για να ζήσουμε την τριτοετία και στο κλωδοκρήματα με δύσκολο και άσχημο τρόπο. Δεν ισχυρίζομαι ότι ευδύνισσε εσείς κύριε Υπουργέ για κάτι τέτοιο, αββιά ξέρω πως έχετε ευθύνη να κάνετε το καλύτερο που μπορείτε για εμάς! Μακάρι να εισακουστώ και να αρχίσετε να παίρνετε στο σοβαρό το θέμα, διότι κρίνεται το μέλλον μας. Δεν είναι άλλο ένα σχολικό σκάνδαλο, είναι ένα θέμα το οποίο είναι σοβαρό και πρέπει να το καταλάβετε όλοι! Είχομαι σε όλους τους συμμαθητές μου της Γ' Λυκείου κουράγιο και υπομονή. Ξέρω τι περνάμε και ξέρω πως αυτός ο αγώνας που δίνουμε κάθε μέρα, κάποια στιγμή να σκεφτεί με επταετή!

Ελευθερία Αρβανίτη Γ' 61

Δες τη δεύτερη πλευρά της ζωής

Όταν λέγαμε πως θέλουμε έναν μήνα ξεκούραση μακριά από το σχολείο, τα μαθήματα και τα φροντιστήρια, σίγουρα δεν εννοούσαμε αυτό... Δεν πειράζει όμως! Μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε, όπως έχουμε αντιμετωπίσει τόσα χρόνια άλλες πιο δύσκολες καταστάσεις.

Δυστυχώς, εμείς οι άνθρωποι βλέπουμε πάντα την αρνητική πλευρά των πραγμάτων. Στο μάθημα της Ιστορίας, όταν εξετάζουμε ένα γεγονός, πριν καταλήξουμε σε συμπεράσματα, το βλέπουμε σφαιρικά, από όλες τις πλευρές. Έτσι, λοιπόν, πρέπει να κάνουμε και με τον ιδίο. Είμαστε κλεισμένοι στο σπίτι εδώ και έναν μήνα σχεδόν. Περνάμε χρόνο με την οικογένειά μας, χαζεύουμε ώρες ατέλειωτες συνταγές, πειραματιζόμαστε, φτιάχνουμε συνεχώς γλυκά, φαγητά και ποτά. Καθαρίζουμε συνεχώς. Τώρα θα μου πείτε μα πού βλέπετε τα θετικά; Φυσικά και υπάρχουν! Σε 3-4 μήνες θα πάμε για σπουδές, μακριά από τους δικούς μας και θα είμαστε έτοιμοι για να ζήσουμε τα πιο ωραία φοιτητικά χρόνια χωρίς καμία βοήθεια. Άρα, όλα αυτά αφενός μας προετοιμάζουν και αφετέρου ενισχύουν το δέσιμο με την οικογένειά μας, που σε λίγους μήνες θα μας λείπει.

Έχουμε πάρα πολύ χρόνο να διαβάσουμε για τις παγκύπριες, να σχεδιάσουμε καλύτερα τις δραστηριότητες για το καλοκαίρι, ακόμα και να σκεφτούμε πιο καθαρά τι θέλουμε να σπουδάσουμε. Βγαίνουμε στην αυλή και φυτεύουμε, κάνουμε τον κήπο μας πιο όμορφο και πιο παραμυθένιο. Πάμε για περπάτημα και για τρέξιμο καθημερινά. Αλήθεια, πότε ξανά θα παίρναμε τέτοια απόφαση και θα την τηρούσαμε;

Εύχομαι όλα τα καλά σε όλο τον κόσμο, με υγεία πάνω από όλα και ο Θεός να βοηθήσει να τελειώνουμε με την πανδημία το συντομότερο. Και μην ξεχνάτε να βλέπετε τη θετική πλευρά της ζωής!

Άγια Αλ Ιμπραχίμ Γ21

Ζητάμε την ψήφο σου

Από τον θεσμό του οστρακισμού της Ελλάδας του 5ου αιώνα π.Χ. μέχρι τις δημοτικές, βουλευτικές και προεδρικές εκλογές του σύγχρονου κόσμου, η ψήφος παραμένει η ανώτατη έκφραση της δημοκρατίας. Η άσκηση του δικαιώματος του εκλέγειν και εκλέγεσθαι αποτελεί μέγιστο δημοκρατικό δώρο, τόσο μεγάλο ώστε να εκκρέει απ' αυτό, ταυτόχρονα, η υποχρέωση της άσκησής του. Όμως, οι νέοι σε ολόκληρο τον κόσμο αντιμετωπίζουν την εκλογική διαδικασία σαν τη μέγιστη αγγαρεία, που καταστρέφει το πρόγραμμα των Κυριακών τους και τους αναγκάζει να χαρίσουν την υποστήριξή τους σε κόμματα και προσωπικότητες που δεν εμπιστεύονται. Και φυσικά οι Κύπριοι νέοι δεν αποτελούν εξαίρεση...

Λυπηρά είναι τα αποτελέσματα της έρευνας που έκανε το Euronews στο νησί κατά τη διάρκεια των προεδρικών εκλογών του 2018. Καθώς η ψήφος έπαψε να είναι υποχρεωτική το 2017, πριν τις προαναφερθείσες εκλογές, μόνο ένας στους τέσσερις νέους ηλικίας 18 με 19 ετών ενεγράφησαν στους εκλογικούς καταλόγους. Ως αποτέλεσμα, 30.500 νέοι άφησαν το μέλλον της χώρας μας στα χέρια άλλων... 30.500 νέοι δεν μπήκαν στον κόπο να ψηφίσουν. Άφησαν τις μεγαλύτερες γενεές να εκλέξουν τους κυβερνώντες. Ψήφισαν οι παλαιοί ψηφοφόροι και διάλεξαν εννοείται παλαιές κυβερνήσεις. Ψήφισαν πολίτες που είδαν τα αιτήματά τους να πετούν σε καλάθους ανακύκλωσης ή συμβιβάζτηκαν με τη σημερινή πολιτική κατάσταση. 30.500 δεν εξέφρασαν τις απαιτήσεις μέσω του ψηφοδέλιου και παραχώρησαν το δικαίωμά τους σε κάποιον άλλο να ψηφίζει, αλλά και ταυτόχρονα να παίρνει αποφάσεις για τη δική τους οικονομία, άμυνα, ανάπτυξη...

Η μαζική αποχή των νέων από τα κοινά οφείλει να προβληματίσει πρωτίστως εμάς, τους μελλοντικούς ψηφοφόρους. Η άρνηση της νέας γενιάς να εκμεταλλευτεί τη δύναμη που της προσφέρει το δικαίωμα αυτό αποτελεί κακό οινόν. Σε μια κοινωνία της οποίας οι πολίτες απαξιούν να επιλέξουν τους πολιτικούς ηγέτες, που θα παίρνουν τις μεγάλες αποφάσεις και θα καθορίζουν το βιοτικό επίπεδο, την ειρήνη και την ασφάλεια τους η δημοκρατία θα παραποιηθεί. Θα ψηφίζουν οι «εκλεκτοί», αυτοί που επιλέγουν να ασχοληθούν με την πολιτική, συνήθως οι πλούσιοι, και -μεταξύ τους-

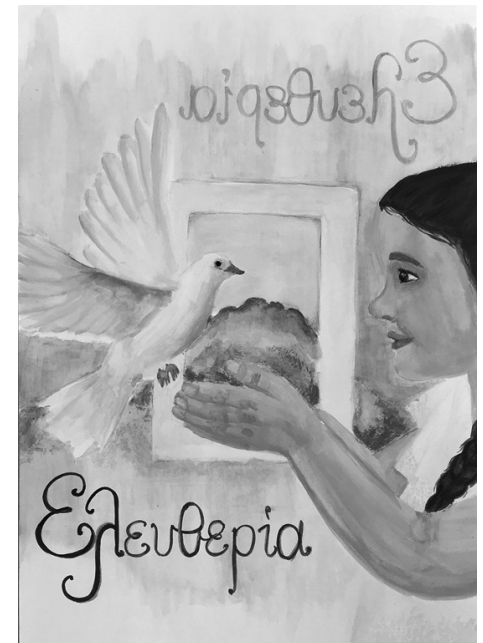
θα υποβάλλουν στους υπολοίπους τη δική τους θέληση. Δε σας φαίνεται ότι έτσι επιστρέφουμε στην ολιγαρχία;

Από την άλλη, δεν είναι δύσκολο να αντιληφθεί κανείς τους λόγους άρνησης των νέων να προσέλθουν στην κάλπη, αφού οι πολιτικές ατζέντες σπάνια αναφέρονται σε θέματα που απασχολούν τους νέους, περιβάλλον, ανεργία, κοινωνικά προβλήματα... Η πολιτική δεν μας γεμίζει με ελπίδα. Η πλειοψηφία δεν θεωρεί τα άτομα που βρίσκονται στο προσκήνιο αρκετά ικανά ή πρόθυμα να προσφέρουν το καλύτερο. Ακόμα και έτσι όμως, η απαξίωση των νέων δεν είναι η λύση.

Όταν κανείς αντιληφθεί τους αγώνες που έγιναν για τη δημοκρατία, καταλαβαίνει πως το δικαίωμα της ψήφου δεν είναι δεδομένο. Είναι ενδιαφέρον να παρατηρήσει κανείς πως το ουσιαστικό δικαίωμα ψήφου δόθηκε στα περισσότερα μέλη της κοινωνίας πολύ πρόσφατα. Οι πλούσιοι λευκοί άνδρες δεν ήταν πρόθυμοι να παραδώσουν αυτό το δικαίωμα τόσο εύκολα και σε οποιονδήποτε τον προηγούμενο αιώνα. Πόσες προσπάθειες έκανε το φεμινιστικό κίνημα μέχρι τη δεκαετία του 1940, ώστε οι γυναίκες σήμερα να απολαμβάνουμε το δικαίωμα της ψήφου; Πόσες καμπάνιες οργάνωσε ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ; Πόσους αγώνες έκαναν οι Αφροαμερικανοί της δεκαετίας του 1950 και 1960 για να αποκτήσουν de facto το δικαίωμα ψήφου; Πόσοι και πόσες έχασαν τη ζωή τους σε αυτές τις μάχες; Σήμερα, αρνούμενοι να χρησιμοποιήσουμε αυτή τη δύναμη που μας παραδόθηκε, ακυρώνουμε όλους αυτούς τους αγώνες. Προσβάλλουμε τους ήρωες της ιστορίας.

Τελικά, η αλλαγή βρίσκεται στο δικό μας χέρι. Οφείλουμε να χρησιμοποιήσουμε τη δύναμή μας, για να καθορίσουμε τη δική μας πορεία. Ως νέοι ψηφοφόροι οφείλουμε να αναζητήσουμε αυτόν ή αυτήν που εκφράζει τα δικά μας πιστεύω καλύτερα και να τους χρίσουμε εκπροσώπους μας. Με αυτό τον τρόπο και αποφεύγοντας την αποχή, τιμούμε όσους πάλεψαν και έδωσαν τη ζωή τους για το δικό μας δικαίωμα να ψηφίζουμε.

Ιόλη Νικολάου Β11

Σιμόνα Ογκνιάνοβα Β61

Ελπίδα Πετρίδου Α21

Κύπρος μας, πού πήγες και κάθισες...

«ΠΡΟΣ ΚΥΠΡΟ

Τι να σου κάνω;

Εδώ πέρα που κάθισες

αυτά είχες, αυτά έχεις κι αυτά θα 'χης.»

(Κ. ΜΟΝΤΗΣ)

Επίκαιρο όσο ποτέ το παραπάνω ποίημα του Κώστα Μόντη, σήμερα, που παρακολουθούμε με κορυφωμένη αγωνία τις θερμές εξελίξεις στη Μεσόγειο, οι οποίες καθίσταται σαφές ότι είναι τα αποτελέσματα του άκρατου τουρκικού επεκτατισμού, ο οποίος επηρεάζει καταλυτικά τις ισορροπίες στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και διαβαίνει πλέον τον Ρουβίκωνα, παρασύροντας μαζί του το μικρό μας, ημικατεχόμενο νησί, αυτό το χρυσοπράσινο φύλλο, το ριγμένο στο πέλαγος.

Συγκεκριμένα, οι πρόσφατες δηλώσεις του Τούρκου Προέδρου Ερντογάν ότι «οι εξελίξεις και στη Συρία και στη Λιβύη φαίνεται ότι από εδώ και πέρα θα θερμάνουν ακόμη περισσότερο τα νερά στη Μεσόγειο», αποδεικνύουν πέρα για πέρα αληθινές, αφού τόσο στην Ιντλίμπ της βορειοδυτικής Συρίας όσο και στο Μιτζίγκα της Λιβύης, ο κίνδυνος κλιμάκωσης αυξάνεται από ώρα σε ώρα, με ακατάπαυστους βομβαρδισμούς, επιθέσεις και σοβαρές απώλειες των εκάστοτε αντιμαχόμενων πλευρών.

Αυτές οι πράξεις πολέμου, βέβαια, δεν επηρεάζουν μόνο τις εμπόλεμες ζώνες, αφού για την Τουρκία, η Λιβύη και η Συρία αντιπροσωπεύουν απλώς πεδία, βάσεις των οποίων θα μπορούσε να διεκδικήσει μία αύξηση της επιρροής της έναντι της Αιγύπτου, της Σαουδικής Αραβίας και των Ηνωμένων Αραβικών Εμιρά-

των, αλλά και ολόκληρης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξυπηρετώντας έτσι τα σχέδια της νεο-οθωμανικής επεκτατικής πολιτικής της και του πολλαπλού διατυπωμένου γεωστρατηγικού στόχου της για επικυριαρχία στην Ανατολική Μεσόγειο.

Έτσι, την ίδια στιγμή, ο Τούρκος Πρόεδρος, στην προσπάθειά του να λάβει έμπρακτη στήριξη από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ για να μπορέσει να ξεπεράσει τις όποιες δυσχέρειες στις εμπόλεμες ζώνες, όπως δηλώνουν και ευρωπαίοι πολιτικοί, στρέφεται και πάλι σε ακραίες αντιδράσεις. Εργαλειοποιεί για ακόμη μία φορά το μεταναστευτικό και επιλέγει να απελευθερώσει έναν όλο μεταναστών, ως μοχλό πίεσης στην Ευρώπη, για να αναγκαστεί αυτή να αναγνωρίσει την τουρκική κυριαρχία σε Συρία και Λιβύη. Όσον αφορά στο θέμα αυτό, βέβαια, το βάρος επιμίζονται εξ ολοκλήρου η Ελλάδα και η Κύπρος, οι Ευρωπαϊκές χώρες της πρώτης γραμμής. Με λίγα λόγια, η Τουρκία κηρύπτει και σε μας έναν υβριδικού τύπου πόλεμο, χρησιμοποιώντας ανθρώπους...

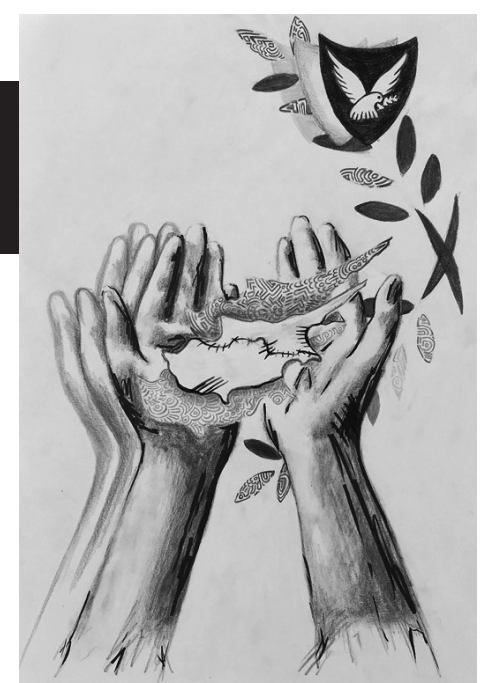
Στα σύνορα Ελλάδας-Τουρκίας, στον ποταμό Έβρο, εκτυλίχθηκαν για αρκετές μέρες τραγικά γεγονότα, με δεκάδες χιλιάδες μετανάστες, σταλμένους από την τουρκική κυβέρνηση, να μάχονται για να περάσουν τα κλειστά σύνορα. Η ελληνική αστυνομία και ο στρατός αναγκάστηκαν με κάθε μέσο να εμποδίσουν όλους όσους επιχειρήσαν να διαβούν στο ευρωπαϊκό έδαφος, αφού ο Ερντογάν, κατά παράβαση κάθε έννοιας διεθνούς δικαίου αλλά και ανθρωπιάς, χρησιμοποίησε, για ακόμη μία φορά, τους μετανάστες ως αν-

θρώπινη ασπίδα για να προωθήσει τους σχεδιασμούς του.

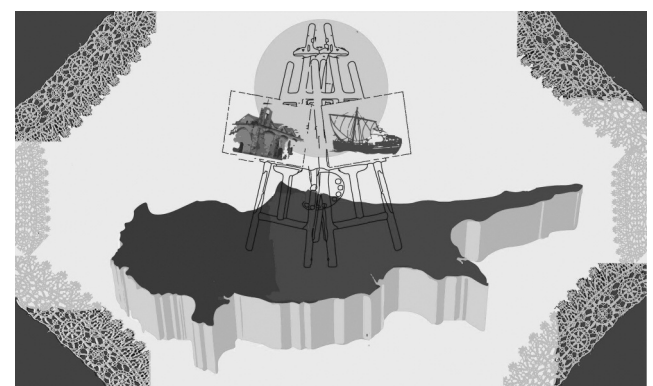
Και ενώ συμβαίνουν όλα τούτα, με τόσα μέτωπα ανοιχτά, οι τουρκικοί σχεδιασμοί στο ήδη κατεχόμενο μας νησί, σε θάλασσα και σε στεριά, όχι μόνο δεν αναστέλλονται αλλά και ενισχύονται.

Πιο συγκεκριμένα, οι παράνομες έρευνες και γεωτρήσεις εντός της κυπριακής ΑΟΖ, οι οποίες απειλούν την κρατική μας υπόσταση, θα συνεχίζονται αδιάλειπτα και ταυτόχρονα φαίνεται ότι θα αποσταλεί τουρκικό ερευνητικό σκάφος στην ελλαδική θάλασσα περιοχή. Επιπλέον, στο θέμα της Αμμοχώστου, γίνονται προετοιμασίες προς την κατεύθυνση του εποικισμού της περικλειστής περιοχής βήματα, ωστόσο, για το θέμα αυτό, προβλέπεται να γίνουν μετά τις ψευδοεκλογές του Απριλίου. Οι ψευδοεκλογές, όμως, δεν φαίνεται να επηρεάζουν τις επόμενες κινήσεις της Άγκυρας, αφού οι γεωστρατηγικοί σχεδιασμοί της Άγκυρας δεν ρυθμίζονται έξωθεν και είναι συνεπείς...

Καταληκτικά, αντιλαμβανόμενοι πλέον τη σοβαρότητα της όλης κατάστασης στην περιοχή μας και στο ίδιο μας το κράτος, πέρα από την απαραίτητη χάρση σοβαρής στρατηγικής εκ μέρους της πολιτικής μας ηγεσίας, ούτως ώστε η Τουρκία να αναγκαστεί να τηρήσει το Διεθνές Δίκαιο, εμείς, ως το μέλλον αυτού του τόπου κι αυτού του κόσμου, έχουμε το ύψιστο

Κωνσταντίνος Νιούλικος Γ61

Σοφία Πετρίδου Α24

χρέος της διαφύλαξης της κρατικής και εθνικής μας υπόστασης. Οφείλουμε, έχοντας συνείδηση του ποιο είμαστε, να αγωνιστούμε με κάθε τρόπο για την Ελευθερία και τη Δικαιοσύνη, προχωρώντας από το ξεσκάβωμα του εαυτού μας, στο ξεσκάβωμα της πατρίδας, στο τελικό ξεσκάβωμα του κόσμου.

Ελένη Πίπη Γ11

Η άλλη ΜΑΣ Λευκωσία

τουρκικής κουζίνας, που έχει ενταχθεί και στην κυπριακή. Στον δεύτερο όροφο υπάρχουν διάφορα καταστήματα καλλιτεχνών. Φεύγοντας από το χάνι, προσέχουμε πως στο δρόμο υπάρχουν τοποθετημένες ματόπετρες, τα γνωστά γαλάζια μάτια... Ξέρετε, αυτά που φοράμε και μεις.

Λίγο πιο πέρα δεσπόζει, ο πρώην καθολικός καθεδρικός ναός της Αγίας Σοφίας, τώρα Τέμενος Σελμιγιέ. Κτίστηκε από τους Φράγκους το 1232 στη θέση μιας ομώνυμης μικρής βυζαντινής εκκλησίας και μετά την έναρξη της Τουρκοκρατίας το 1571, ο ναός μετατράπηκε σε μουσουλμανικό τέμενος αλλάζοντας την ονομασία σε Τέμενος της Αγίας Σοφίας. Το 1954 μετονομάστηκε τελικά σε Τέμενος Σελμιγιέ. Πλησιάζοντας την είσοδο, βλέπουμε τις πινακίδες απαγόρευσης υποδημάτων στο εσωτερικό του τζαμιού και τη βρύση για το πλύσιμο των ποδιών στην αυλή, εθιμοτυπικά στοιχεία της μουσουλμανικής θρησκείας. Ο ναός της Αγίας Σοφίας και ο ναός του του Αγίου Νικολάου της Αμμοχώστου, Τέμενος Λαλά Μουσταφά Πασά σήμερα, αποτελούν τα σημαντικότερα δείγματα γοθτικής αρχιτεκτονικής στην Κύπρο.

Συνεχίζουμε την αναζήτηση κρυμμένων θησαυρών στα στενά δρομάκια της Λευκωσίας, τα καντούνια κατά τους Βενετούς κατακτητές μας. Σε λίγο ανάμεσα στα σπία ξηροβάλλει ένας ναός "φλογερού ρυθμού". Ο ναός της Αγίας Αικατερίνης στέκει εκεί ορθός, αγέρωχος, αντιστεκόμενος στο πέρασμα του χρόνου και του κατακτητή.

Ένα μικρό αγόρι με τον σκύλο του βολτάρουν στα στενά δρομάκια, τους ακολουθούμε και φθάνουμε στην Πλατεία Σεραγιού. Η Πλατεία συνδέεται με πολλές περιόδους της ιστορίας του νησιού. Αρχικά ήταν η τοποθεσία του παλατιού των Λουζιανών βασιλιάδων της Κύπρου. Μετά την κατάληψη των Οθωμανών, μετονομάστηκε σε Σεράι και ήταν το κονάκι-αρχοντικό του πασά, του διοικητή της Κύπρου. Το 1910 το παλάτι κατεδαφίστηκε και στη θέση του οι Βρετανοί έκτισαν ταχυδρομείο, αστυνομικό σταθμό και δικαστήρια. Τα τελευταία χρόνια χρησιμοποιείται ως διοικητικό κτήριο από το Ψευδοκράτος. Η μαρμαρίνη στήλη στο κέντρο της Πλατείας, μεταφέρθηκε από την αρχαία Σαλαμίνα το 1550, αρ-

χικά βρισκόταν στην αυλή του γεγονικού τεμένους Σεραγιού και από το 1915 στην παρούσα θέση. Και οι δύο αυτές χρονολογίες αναγράφονται στη βάση της στήλης. Η στήλη αυτή είναι το «σημείο μηδέν» της Λευκωσίας, δηλαδή είναι το σημείο από το οποίο υπολογίζονται όλες οι αποστάσεις εκτός Λευκωσίας.

Από την Πλατεία ανηκρίζουμε τον τελευταίο σταθμό μας, στα όρια των ενετικών τειχών της κατεχόμενης Λευκωσίας, την Πύλη Κερύνειας. Η πύλη στέκει σαν νησίδα μεταξύ των δύο δρόμων εισόδου στην πόλη. Η τουριστική επιγραφή με το όνομά της, είναι σε Ελληνικά, Τουρκικά και Αγγλικά, και στα δεξιά της, μία άλλη πινακίδα καλωσορίζει τους τουρίστες, σε έξι γλώσσες εκ των οποίων και η ελληνική «καλώς ήρθατε στην Λευκωσία εντός των τειχών» για μας όμως είναι η έξοδος... η επιστροφή στην άλλη Λευκωσία. Ξανά ο νεκρικός ήσυχος, μεταβατικός δρόμος. Ξανά ο έλεγχος από τις αρχές του Ψευδοκράτους. Και πίσω στις ελεύθερες περιοχές. Πίσω σπιτί.

Σκέψεις πλημμυρίζουν τον νου μου για μέρες. Γράφω, σβήνω, ζωγραφίζω, μουτζουρώνω και σκέφτομαι... Στην τελική τι πρέπει να νιώθω; Από τη μία, είδα ένα μέρος της ιστορίας του τόπου μου, που μέχρι τώρα γνώριζα μόνο στα βιβλία. Έτσι επιχειρηματολογώ, όταν άτομα μου επιτίθενται λέγοντάς μου πως με το να δείχνω την ταυτότητά μου, επικυρώνω την κατοχή. Δεν πιστεύω πως επικυρώνω την κατοχή, όταν θέλω να μάθω, να μυρίσω, να αγγίξω με τα χέρια μου και την ψυχή μου. Από το δημοτικό μαθαίνουμε για το «δεν ξεχνώ». Πώς όμως μπορώ να ξεχάσω κάτι για το οποίο δεν έχω μνήμη; Πώς να διεκδικήσω, αν δεν γνωρίσω; Εγώ θέλω να γνωρίσω! Εγώ θέλω να δω! Εγώ θέλω να νιώσω! Θέλω να περπατήσω στο χωριό του παππού μου, τη Βώνη, που μου απαγορεύεται επειδή είναι στρατόπεδο. Θέλω να μυρίσω τη Μόρφου του νονού μου. Θέλω να ανηκρίσω την Αμμόχωστο, στην οποία ο πατέρας μου έμαθε κολύμπι. Έχω αυτό το δικαίωμα και κανείς δεν θα έπρεπε να νιώθει ένοχος, επειδή θέλει να γνωρίσει τον τόπο του, έστω κι αν αυτός ο τόπος είναι υπό κατοχή.

Αλλά από την άλλη, κάτι μέσα μου πονάει και κλαίει. Γιατί όλη αυτή η διαδικασία για να πάω στον τόπο μου; Γιατί να πρέπει να περνάω κάθε φορά από έλεγχο για να γνωρίσω την ιστορία μου; Περιμένουμε εδώ και 46 χρόνια για μία λύση που δεν λέει να φανεί. Και πάλι σκέφτομαι «τα παιδιά μου θα αντιμετωπίζουν το ίδιο δίλημμα;»... και απάντηση πάλι δεν θα υπάρχει.

Χρήστη Γεωργίου Γ61

22 Δεκεμβρίου. Για πολλούς ένα συνθησιμένο κυριακάτικο πρωινό, για εμάς μια γνωριμία με την ιστορία της Κύπρου μας. Ξεκινώντας από την Πλατεία Ελευθερίας, φθάσαμε στον πρώτο μας, υποχρεωτικό σταθμό, το οδόφραγμα Λήδρας. Μία επώδυνη υπενθύμιση των συνεπειών της τουρκικής εισβολής του 1974. Η νεκρότητα του μεταβατικού δρόμου μάς συγκλονίζει. Αν ρίξεις μερικές κλεφτές ματιές πίσω από τα καλοδιατηρημένα κτήρια της «βιτρίνας», ο χρόνος έχει σταματήσει. Τα πάντα είναι καλυμμένα από ένα πέπλο σκόνης και σιωπής, μαρτυρώντας την απώλεια ζωής και φροντίδας.

Συνεχίζουμε το οδοιπορικό, μέσα από τα δρομάκια, όπου πωλητές διαφημίζουν τα «αυθεντικά» αντικείμενα σχεδιαστών. Φθάνουμε σιγά σιγά στο πρώτο αξιοθέατο, το Μπουργιούκ Χαν, ή Μεγάλο Χάνι. Από την ανακαίνισή του το 1990 με ευρωπαϊκά κονδύλια, έχει αναβιώσει ως ένα ακμάζον κέντρο τεχνών. Το χάνι λειτουργεί ως εκθεσιακός και εργαστηριακός χώρος. Στο ισόγειο υπάρχουν καφενεία που προσφέρουν τα γνωστά πουρέκια, παραδοσιακό γλυκό της

Έπρεπε ... για τη Συρία

Τα παιδιά ενός άλλου κόσμου με κοιτούν δακρυσιμένα, καθώς εγώ ζητάω συγγνώμη και καταριέμαι τη νύχτα που δεν με άφησε να δω όλα εκείνα που έπρεπε να σώσω...

Οι βόμβες πέφτουν σαν χαλάζι. Τα μάτια κλείνουν. Τα παιδιά κλαίει.

Ακούγονται οι κραυγές των στρατιωτών στα ματωμένα χώματα. Η βροχή ξεπλένει τα αίματα. Τα δάκρυα ξεπλένουν τις τύψεις όλων όσων έγραψαν την ιστορία μαυρίζοντας το μέλλον μας, χωρίς να μας ρωτήσουν. Ένα μέλλον που μας ανάγκασαν να ζήσουμε χωρίς καμία προειδοποίηση, χωρίς κανένα διαταγμό, χωρίς καμία ενοχή. Οι σημαίες των εθνών στέκονται ευθυτενείς και αλώβητες στον χάρτη της ιστορίας. Σκόρπια χέρια και πόδια τριγύρω. Έπερα περόντα και ελπίδες χωρίς χρονικό ορίζοντα. Τα όνειρα που ποτέ δεν βγήκαν αληθινά προσκυνούν τον κατακτητή. Διαλυμένα σώματα κείτονται το ένα πλάι στο άλλο ουρλιάζοντας μπας και νιώσουν το σπιδήποτε. Οι ψυχές βλώσκουν ανάμεσα σε κατακόμβες. ΦΤΑΝΕΙ. Ο πόλεμος προκαλεί και προκαλείται και πρέπει να σταματήσει.

Κλαίω γιατί βρέχει για μας, τη νέα γενιά. Κάνει ψύχος για μας. Ο ήλιος ισοπεδώθηκε στο χώμα για μας κι εμείς χορεύουμε στις στάχτες με σπκωμένα χέρια και ύμνους. Πενθούμε αυτούς που χάθηκαν, αυτούς που χάνονται κι αυτούς που θα χαθούν. Γιατί αυτή η σαρκοφάγα πολεμική μηχανή δεν λέει να χορτάσει. Σκεφτόμαστε πολύ και αισθανόμαστε λίγο. Πάνω απ' τις μηχανές, πάνω απ' τα τραγούδια, πάνω απ' τη δημιουργική φαντασία και την ευφυΐα που σ' αφήνουν άναυδο, χρειαζόμαστε την ανθρωπιά, την αλ-

ηλεγγύη, την αίσθηση του δικαίου, χρειαζόμαστε την καλοσύνη, την ευγένεια, τα χαμόγελα, τα χέρια που ποτέ δεν εκτάθηκαν προς τον ουρανό, αλλά έτειναν πάντα στον άνθρωπο. Γιατί χωρίς αυτά η ζωή γίνεται βίαιη.

Συγγνώμη. Εγώ δεν θέλω να γίνω δικτάτορας. Δεν θέλω να κατακτήσω ή να σκοτώσω κανέναν. Δεν θέλω να μαυρίσω τις θάλασσες, δεν θέλω να σκοτεινιάσω τους ουραμούς. Δεν θέλω, να διακρίνω τους ανθρώπους σε λευκούς, μαύρους ή κίτρινους. Δεν θέλω να διαλύσω τα όμορφα μυαλά ή τις ελεύθερες ψυχές. Εγώ δεν θέλω να γίνω βασιλιάς ή αυτοκράτορας, δεν θέλω να γίνω η μαύρη μουτζούρα στον όμορφο πίνακα της ανθρωπότητας. Δεν θέλω ούτε μια τιμή. Ούτε μια δόξα. Ούτε ένα χέρι σπκωμένο για χάρη μου. Ούτε μια κραυγή.

Σοφία Στροφύλλα Β11

Ο Πορτογάλος καλλιτέχνης Vasco Gargalo αναδημιούργησε το εμβληματικό έργο του Pablo Picasso «Guernica», θέλοντας να στείλει το δικό του μήνυμα κατά του πολέμου που μαινεται στη Συρία.

Αρχείο μυελού των οστών από τους Κύπριους προς όλο τον κόσμο

«Μια ωραία μέρα δέχομαι το νέο που περίμενα τόσο καιρό. Βρήκαν τον δότη μου στην Κύπρο! Ολόκληρος ο κόσμος δεν χωρούσε τη χαρά μου. Ο Θεός μου έστειλε τον Άγγελό μου...» γράφει μία δέκτρια Μυελού των Οστών στην ιστοσελίδα του Καραϊσκάκειου Ίδρυματος.

Λόγια συγκινητικά, λόγια ευγνωμοσύνης, λόγια ζωής που οδήγησαν στην αναζήτηση της Διευθύντριας του Καραϊσκάκειου Ίδρυματος Δόκτορος Πόπης Νικολαΐδου Κανάρη, η οποία ανταποκρίθηκε με μεγάλη χαρά στην πρόσκλησή μας για μία συζήτηση εφ' όλης της ύλης.

Θα θέλαμε αρχικά να μας αφηγηθείτε το ιστορικό ίδρυσης του Καραϊσκάκειου Ίδρυματος.

Το Καραϊσκάκειο ιδρύθηκε από τον Μιχάλη Καραϊσκάκειο, έναν πατέρα ο οποίος πριν 23 χρόνια έχασε το παιδί του από λευχαιμία. Ο ίδιος έψαχνε να βρει δότη για να γίνει μεταμόσχευση, αφού του είχαν πει οι γιατροί πως με αυτό τον τρόπο ο μικρός Αντρέας θα μπορούσε να ζήσει. Ψάχνοντας στο Υπουργείο Υγείας, ανακάλυψε ότι δεν υπήρχε αρχείο μυελού των οστών στην Κύπρο. Βρέθηκε, όμως, δότης στο Ηνωμένο Βασίλειο. Δυστυχώς, ενώ όλα ήταν έτοιμα για να πάνε στο Ηνωμένο Βασίλειο, έχασε το παιδί του. Τα χρήματα που είχαν μαζευτεί, για το ταξίδι και την επέμβαση αποφάσισε να τα δωρίσει στο Υπουργείο Υγείας, ώστε να δημιουργηθεί ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός με αρχείο μυελού των οστών, ούτως ώστε να μην χάσουν άλλοι γονείς τα παιδιά τους με αυτό τον τρόπο. Σήμερα, είναι η μεγαλύτερη τράπεζα μυελού των οστών στον κόσμο. Ένας στους τέσσερις Κύπριους είναι εγγεγραμμένος δότης μυελού των οστών. Το Ίδρυμα έχει δώσει 511 μοσχεύματα σε 33 χώρες και αυτό μας κάνει ιδιαίτερα περήφανους για τον εθελοντισμό των Κυπρίων. Ο πυρήνας της φιλοσοφίας του Καραϊσκάκειου είναι η ποιοτική προσφορά προς τον συνάνθρωπο.

Μπορείτε να μας εξηγήσετε τη σημασία φύλαξης του Ομφάλιου Λώρου;

Το 2004 το συμβούλιο του Καραϊσκάκειου παρατήρησε ότι είμαστε ένας λαός με δύσκολο DNA λόγω του ότι πέρασαν πολλοί κατακτητές από την Κύπρο, οι οποίοι άφησαν το δικό τους DNA. Αυτό σημαίνει ότι ο κάθε Κύπριος που έχει την ανάγκη να βρει συμβατό δότη δυσκολεύεται παρ' όλο που έχουμε το μεγαλύτερο κατά κεφαλή αρχείο δοτών μυελού των οστών. Γι' αυτό αποφασίσαμε ότι καλό θα ήταν να δημιουργηθεί και σε εμάς ένα αρχείο ομφάλιου λώρου, αφού έτσι κι αλλιώς ο πλακούντας κατά τον τοκετό πετάγεται. Πήραμε την έγκριση από τους γυναικολόγους και ξεκινήσαμε. Με αυτό τον τρόπο έχουμε δώσει ζωή σε έντεκα παιδιά από πέντε χώρες συμπεριλαμβανομένης και της Κύπρου. Αυτή είναι η δεύτερη κατά κεφαλή τράπεζα ομφάλιου λώρου στον κόσμο. Ο ομφάλιος λώρος στοχεύει μόνο στα παιδάκια με λευχαιμία, επειδή το δείγμα είναι μικρό και το δέχεται ο οργανισμός τους. Το δείγμα μπορεί να φυλαχτεί για 20-25 χρόνια. Να

πούμε ότι τα τελευταία 2-3 χρόνια έχουν βρεθεί εναλλακτικές λύσεις με τις οποίες το δείγμα μπορεί να λαμβάνεται από την ίδια την οικογένεια και γι' αυτό οι τράπεζες σε λίγα χρόνια δεν θα είναι και τόσο χρήσιμες.

Έχει τύχει να αξιοποιηθεί ο ομφάλιος λώρος για τρίτο άτομο και αργότερα να το χρειαστεί άτομο από το περιβάλλον του δότη ή ο ίδιος ο δότης; Τι συμβαίνει σε αυτή την περίπτωση;

Κατ' αρχήν ο δότης δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει το δικό του δείγμα, γιατί για να εξελιχθεί λευχαιμία σε αυτό τον δότη σημαίνει ότι είχε προκαρκινικά κύτταρα - όπως όλοι μας - τα οποία μεταλλάχθηκαν και εκδηλώθηκε λευχαιμία. Εδώ να διευκρινίσουμε ότι κάποιες ιδιωτικές τράπεζες ομφάλιου λώρου λένε στις μπτέρες να φυλάξουν το δείγμα του παιδιού τους, για να το χρησιμοποιήσει το ίδιο. Αυτό δεν ισχύει, διότι ο οργανισμός χρειάζεται ένα «σοκ» στο παθολογικό του σύστημα και αυτό το σοκ δεν μπορεί να προκληθεί από το ίδιο του το δείγμα, αλλά από ένα ξένο.

Όσο αφορά τον μυελό των οστών, ποια είναι η διαδικασία που ακολουθείται για τη δειγματοληψία και ποια άτομα μπορούν να γίνουν δότες;

Δότες μπορούν να γίνουν όσα άτομα δεν έχουν παθολογικές χρόνιες παθήσεις, όπως είναι ο διαβήτης και άλλα αυτοάνοσα νοσήματα. Οι δότες θα περάσουν από κάποιες κλινικές εξετάσεις. Εάν ο υποψήφιος δότης είναι υγιής, τότε δίνεται το «πράσινο φως» έτσι ώστε να οριστεί ημερομηνία με τον αιματολόγο για τη λήψη του μοσχεύματος. Τέσσερις μέρες πριν δοθεί το μοσχεύμα χορηγείται ένα φάρμακο το οποίο κινητοποιεί τα αιμοπετάλια στο αίμα. Μετά την 4η μέρα ο δότης πηγαίνει στο νοσοκομείο και με την παρουσία νοσοκόμων, γιατρών και εκπροσώπου του Καραϊσκάκειου, γίνεται αιμοληψία στην οποία συγκεντρώνονται τα αιμοπετάλια και αφαιρούνται από το αίμα. Βασικά είναι ένας ασκός αίματος, συμπυκνωμένος σε αιμοπετάλια. Αυτό είναι το δείγμα που θα πάει με πολλή προσοχή μέσα σε ψυγεία και άμεσα στον λήπτη, όπου κι αν βρίσκεται. Μέσα σε διάστημα δύο ημερών το αίμα του δότη επανέρχεται σε αρχική μορφή άσχετα με την αφαίρεση των αιμοπεταλίων. Άρα, μπορεί να δώσει ξανά σε μικρό χρονικό διάστημα

λίγων ημερών. Μπορεί να νιώσει λίγη αδυναμία, αλλά είναι εύκολη διαδικασία. Παλιά ο κόσμος φοβόταν να ενταχθεί στο μπτρώ, γιατί η λήψη δείγματος γινόταν με αιμοληψία. Τώρα είναι με σάλιο έτσι είναι ευκολότερη η διαδικασία. Οι Κύπριοι είναι ευαισθητοποιημένοι και είμαστε ευγνώμονες σε όλο τον κυπριακό λαό, γιατί το αρχείο δεν ανήκει στο Καραϊσκάκειο αλλά σε όλο τον κυπριακό λαό.

Πώς γίνεται η μεταμόσχευση μυελού των οστών στον ασθενή;

Η διαδικασία στον ασθενή είναι θέμα του αιματολόγου και είναι αρκετά δύσκολη, καθώς έχει να κάνει με εύλωτο ασθενή που πέρασε από πολλά στάδια με τελευταία ελπίδα τη μεταμόσχευση. Οι μεταμοσχεύσεις γίνονται κυρίως σε Γερμανία, Ελλάδα, Ισραήλ και Αγγλία για τους Κύπριους ασθενείς με τα ιατρικά έξοδα να καλύπτονται από την κυβέρνηση.

Έχει τύχει άτομο, παρόλο που είναι συμβατός δότης, τελικά να αρνηθεί;

Ναι, μας έχει τύχει μια φορά και το είχε μάθει και ο λήπτης, ο οποίος πικράθηκε. Σε τέτοιες περιπτώσεις δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι εμείς και οφείλουμε να σεβαστούμε την απόφαση αυτή. Ο λόγος που τελικά αρνήθηκε ήταν φοβία. Ο λήπτης ευτυχώς τελικά βρήκε νέο δότη.

Ποιες ειδικότητες εργοδοτούνται στο Καραϊσκάκειο Ίδρυμα και τέλος δέχεστε φοιτητές για πρακτική εξάσκηση;

Βεβαίως δεχόμαστε φοιτητές κατά τη διάρκεια ή όταν ολοκληρώσουν τις σπουδές τους και θέλουν να αποκτήσουν μια μικρή εμπειρία. Τα καλοκαίρια δεχόμαστε πολλούς φοιτητές για πρακτική εξάσκηση και φεύγουν όλοι τόσο ευχαριστημένοι που θέλουν να έρθουν πίσω να δουλέψουν μαζί μας. Το περιβάλλον είναι τόσο ανθρώπινο που νιώθουν ότι αφιερώνουν τη ζωή τους, έστω και σε ένα τόσο μικρό χρονικό διάστημα, για έναν καλό σκοπό. Στο Καραϊσκάκειο εργοδοτούνται ειδικότητες όπως γενετιστές, μοριακοί βιολόγοι και βιολόγοι με κατεύθυνση τη βιοτεχνολογία.

Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ

Εμείς σας ευχαριστούμε που προβάλλετε το έργο του Καραϊσκάκειου Ίδρυματος.

Συνέντευξη: Δέρβια Παπαδήμου Γ31

Απομαγνητοφώνηση Δέρβια Παπαδήμου Γ31, Ιόλη Νικολάου Β11, Δήμητρα Παφίτου Β33

Στα άδυτα της Νευρολογίας

Η ιατρική είναι ένας κόσμος που με μαγεύει και με όλα όσα συμβαίνουν γύρω μας τον τελευταίο καιρό, μου προκαλεί δέος. Ειδικότερα ο κλάδος της νευρολογίας μοιάζει για μένα με ένα ανεξερεύνητο σύμπαν. Ο κύριος Σάκης Λαμπριανίδης, επιστήμονας με πτυχίο Ιατρικής από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και ειδίκευση στον κλάδο της νευρολογίας στο Katholisches Klinikum Oberhausen Πανεπιστήμιο και στο Ivf Klinik Düsseldorf Πανεπιστήμιο της Γερμανίας, ανέλαβε να με μυήσει στα άδυτα της νευρολογίας.

Εξηγήστε μας κατ' αρχήν με τι ασχολείται ο κλάδος της Νευρολογίας.

Ο κλάδος της Νευρολογίας έχει να κάνει με παθήσεις που αφορούν στο Νευρικό Σύστημα, είτε στο Κεντρικό Νευρικό Σύστημα, δηλαδή παθήσεις του εγκεφάλου και του νωτιαίου μυελού, είτε στο Περιφερικό Νευρικό Σύστημα, όπως είναι οι παθήσεις των νεύρων.

Ποιοι τύποι νευρολογικών παθήσεων είναι πιο διαδεδομένες;

Υπάρχουν διάφοροι τύποι νευρολογικών παθήσεων. Μερικές, από τις πιο συχνές, είναι για παράδειγμα το Σύνδρομο του Καρπιαίου Σωλήνα, από το οποίο πάσχει πολύς κόσμος. Κάποιοι, μάλιστα, δεν το γνωρίζουν. Το σύνδρομο αυτό σχετίζεται με διαταραχή της αίσθησης στο χέρι, το οποίο ενδεχομένως να οφείλεται στην πίεση του νεύρου, κάτι που το βλέπουμε πολύ συχνά στην καθημερινή ζωή. Υπάρχουν και οι σχετικά σπανιότερες όμως, οι οποίες επηρεάζουν σημαντικά τη ζωή του ασθενή. Ευτυχώς, σήμερα έχουμε τη δυνατότητα να αντιμετωπίσουμε σχεδόν κάθε είδους νευρολογική ασθένεια, όπως η Πολλαπλή Σκλήρυνση, η Νόσος του Πάρκινσον, η Επιληψία, τα Εγκεφαλικά, οι Μυασθένειες, διάφορες Μυοπάθειες.

Ποιες είναι οι συχνότερες νευρολογικές παθήσεις στον τόπο μας;

Είναι η Πολλαπλή Σκλήρυνση, η Επιληψία, τα Αγγειακά Εγκεφαλικά επεισόδια, η Νόσος του Πάρκινσον, η Μυασθένεια και άλλα συναφή.

Υπάρχουν σπάνιες νευρολογικές παθήσεις στον τόπο μας;

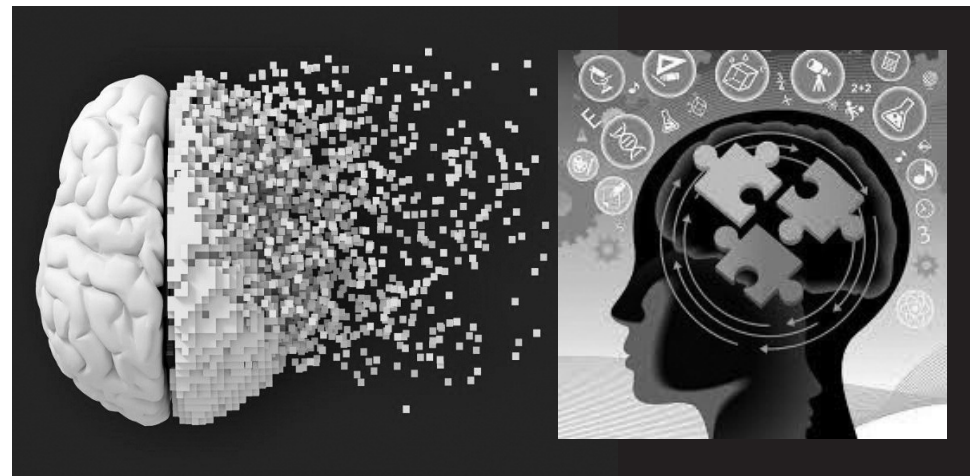
Ναι, αν και είμαστε ένα σχετικά μικρό νησί, έχουμε έναν αρκετά υψηλό αριθμό, μπορώ να πω, από σπάνιες νευρολογικές παθήσεις. Ένα παράδειγμα είναι η Οικογενής Αμυλοειδική Πολυνευροπάθεια, η οποία είναι ενδημική νόσος σε συγκεκριμένα σημεία του πλανήτη. Στην Κύπρο υπάρχουν συγκεκριμένες περιοχές με αυξημένα ποσοστά Αμυλοειδικής Πολυνευροπάθειας.

Ποιος είναι ο ρόλος της κληρονομικότητας στις νευρολογικές παθήσεις;

Η κληρονομικότητα παίζει έναν τεράστιο ρόλο, που δεν είναι πλήρως αποσαφηνισμένος. Υπάρχουν, σαφώς, μερικά νευρογενετικά σύνδρομα, τα οποία γνωρίζουμε ότι οφείλονται σε ένα συγκεκριμένο γονίδιο, ξέρουμε τον τρόπο της κληρονομικότητας. Για την πλειοψηφία, όμως, των νευρολογικών συνδρόμων, γνωρίζουμε μεν πως η κληρονομικότητα παίζει κάποιο ρόλο, αλλά μέχρι σήμερα δεν έχουμε κατανοήσει πλήρως τους ακριβείς μηχανισμούς της κληρονομικότητας σε πάρα πολλές παθήσεις. Γι' αυτό, η Νευρολογία ως κλάδος είναι ένας τομέας στον οποίο γίνονται πάρα πολλές έρευνες σε ό,τι αφορά την κληρονομικότητα.

Ποιος είναι ο ρόλος της πρόληψης;

Η πρόληψη σίγουρα παί-

ζει ρόλο, καθώς σε πάρα πολλές παθήσεις, όπως για παράδειγμα στην Πολλαπλή Σκλήρυνση, ξέρουμε ότι όσο πιο νωρίς γίνει η διάγνωση και αρχίσει η θεραπεία, τόσο καλύτερη πορεία θα έχει ο ασθενής. Δεν είναι όπως παλαιότερα, που υπήρχαν νευρολογικές νόσοι χωρίς θεραπεία και θεωρούσαμε πως ήταν μια «καταδικαστική διάγνωση». Σήμερα, αυτό δεν ισχύει. Στην πλειοψηφία των παθήσεων πρέπει να γίνεται η έγκαιρη διάγνωση και θεραπεία. Συμπερασματικά, σε ό,τι αφορά τη λογική της πρόληψης, ναι, είναι πάρα πολύ σημαντική.

Σε ποιο βαθμό είναι ιάσιμες οι νευρολογικές παθήσεις;

Εξαρτάται τι εννοούμε «ιάσιμος». Υπάρχουν μερικές νευρολογικές παθήσεις που είναι χρόνιες, για τις οποίες, δυστυχώς, δεν υπάρχει μια ριζική θεραπεία, αλλά μπορούμε με τη σωστή φαρμακευτική αγωγή, και όχι μόνο, να ελέγξουμε τη νόσο, έτσι ώστε ο ασθενής να ζει μια φυσιολογική ή σχεδόν φυσιολογική ζωή. Στόχος πάντα είναι να προσφέρουμε καλή ποιότητα ζωής στους ασθενείς.

Ποια είναι η προσφορά του Κυπριακού Ινστιτούτου Νευρολογίας και Γενετικής στους πολίτες ως κρατικού φορέα;

Κατά την άποψή μου, το Ινστιτούτο στην πολύχρονη ιστορία του έχει δείξει την αξία του στους τομείς της Νευρολογίας αλλά και της Γενετικής. Έπαιξε ένα τεράστιο ρόλο στη διάγνωση ασθενειών, οι οποίες κατά πάσα πιθανότητα θα έμειναν αδιάγνωστες. Σε ό,τι αφορά τη θεραπεία, στο Ινστιτούτο εφαρμόζονται καινοτόμες θεραπείες. Υπάρχουν κλινικές μελέτες, πολυκεντρικές, παγκόσμιες, που εφαρμόζονται εδώ, δίνοντας τη δυνατότητα σε ασθενείς να λαμβάνουν φάρμακα, τα οποία δεν υπάρχουν, ακόμα, στην αγορά. Γίνονται εξειδικευμένες εξετάσεις, με τη βοήθεια των εργαστηρίων. Θεωρώ ότι, ειδικά στον τομέα της Νευρολογίας, το Ινστιτούτο είναι εξαιρετικό.

Συνομιλώντας με τον κόσμο, κατάλαβα ότι υπάρχει η αντίληψη πως το Ινστιτούτο ασχολείται μόνο με την έρευνα. Από την προσωπική μου εμπειρία, όμως, αυτό δεν ισχύει. Γιατί υπάρχει αυτή η αντίληψη στο ευρύ κοινό;

Το Ινστιτούτο στηρίζεται και στους δύο αυτούς πυλώνες. Σίγουρα, γίνεται ένα εξαιρετικό ερευνητικό έργο, αλλά υπάρχει και ο κλινικός τομέας, ο οποίος υποστηρίζει έναν τεράστιο αριθμό ασθενών με νευρολογικές ή γενετικές παθήσεις. Θεωρώ ότι τόσο το ερευνητικό όσο και το θεραπευτικό έργο είναι εξίσου σημαντικά. Στον κόσμο, ίσως, είναι πιο γνωστό το ερευνητικό κομμάτι,

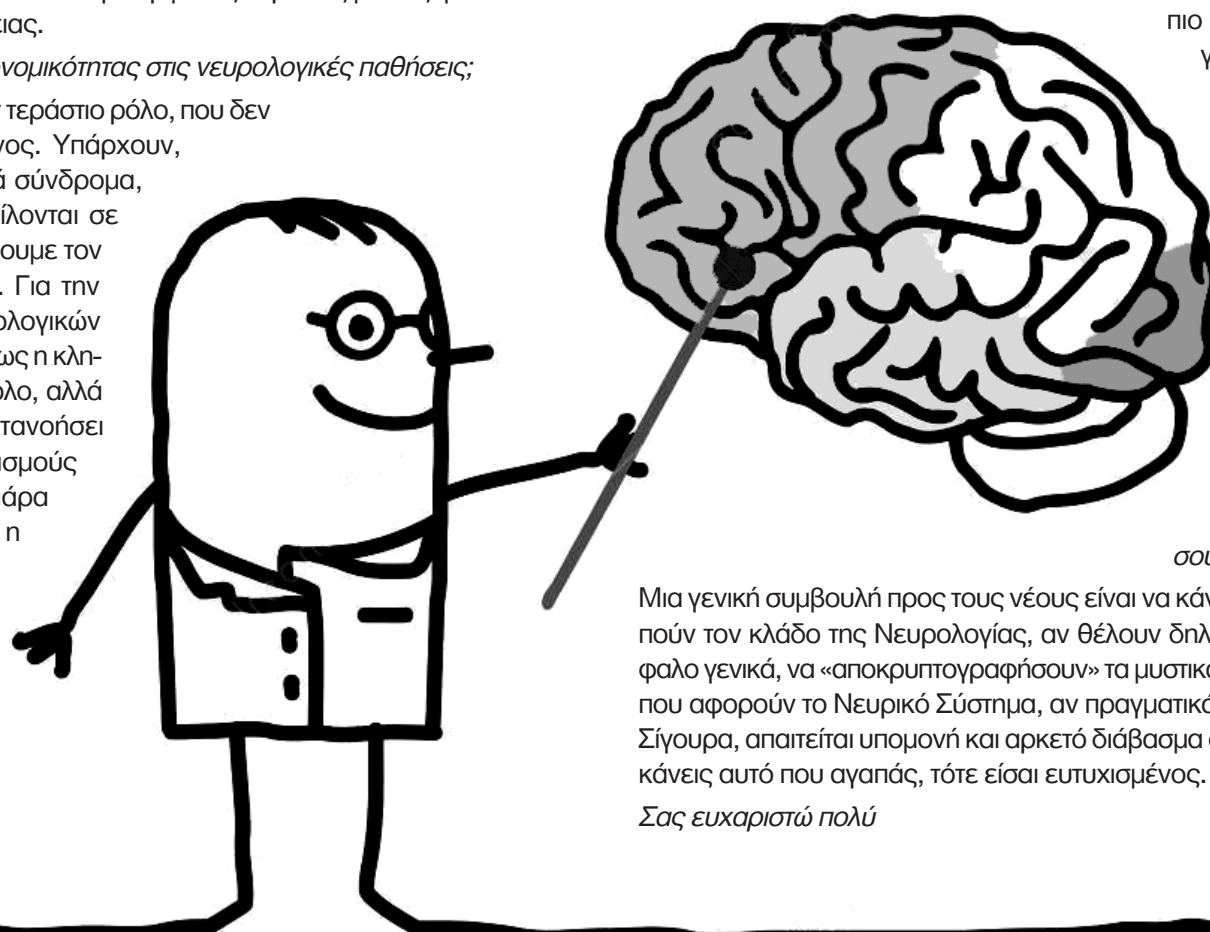
γιατί μερικές ερευνητικές καινοτομίες έχουν πάρει μεγαλύτερη έκταση, λόγω και των ΜΜΕ. Στους ιατρικούς κύκλους, όμως, θεωρώ ότι όλοι γνωρίζουν πως οποιοσδήποτε ασθενής έχει ένα εξειδικευμένο πρόβλημα, μπορεί να αποταθεί στο Ινστιτούτο, με σκοπό την περαιτέρω διερεύνηση ή και την κατάλληλη θεραπεία.

Ποιες συμβουλές δίνετε στους νέους που θέλουν να ακολουθήσουν αυτό το επάγγελμα;

Μια γενική συμβουλή προς τους νέους είναι να κάνουν εκείνο που αγαπούν. Αν αγαπούν τον κλάδο της Νευρολογίας, αν θέλουν δηλαδή να ασχοληθούν με τον εγκέφαλο γενικά, να «αποκρυπτογραφήσουν» τα μυστικά του, να ασχοληθούν με παθήσεις που αφορούν το Νευρικό Σύστημα, αν πραγματικά αυτό θέλουν, τότε να το κάνουν. Σίγουρα, απαιτείται υπομονή και αρκετό διάβασμα στην πορεία, αλλά θεωρώ ότι όταν κάνεις αυτό που αγαπάς, τότε είσαι ευτυχισμένος.

Σας ευχαριστώ πολύ

Συνέντευξη: Ζωή Κυριάκου Β31

Μύθοι και πραγματικότητες για τον καρκίνο

Σύμφωνα με τα στοιχεία του αρχείου καρκίνου της Κύπρου, το 2010 είχαν καταγραφεί 3.110 νέα περιστατικά, το 2011 3.336, το 2012 3.277, το 2013 3.367, το 2014 3.498, το 2015 3.664 και το 2016 3.573 νέα περιστατικά. Η διαχρονική αύξηση περιστατικών καρκίνου, όπως εξηγεί ο πρόεδρος του Ανάπτυξης Ογκολογικού Συμβουλίου, ογκολόγος Αδάμος Αδάμου, οφείλεται κατά κύριο λόγο στη γήρανση του πληθυσμού, στη βελτίωση της διαγνωστικής ικανότητας, στη σταδιακά αυξανόμενη ικανότητα πληρέστερης καταγραφής και στα πληθυσμιακά προγράμματα έγκαιρης ανίχνευσης του καρκίνου¹. Ο Γενικός Γραμματέας του Κινήματος Οικολόγων Περιβαλλοντιστών, Γ. Πεردίκης, δήλωσε το 2008 στην κυπριακή Βουλή των Αντιπροσώπων πως «Παρά τα άλματα της επιστήμης, τα θαυματουργά φάρμακα και την ανάπτυξη των τεχνικών πρόβλεψης ή πρόγνωσης, ο καρκίνος θερίζει. Θεωρείται η δεύτερη αιτία θανάτου, αφού ένας στους τέσσερις Ευρωπαίους πεθαίνει από καρκίνο. Το ετήσιο ποσοστό εμφάνισης νέων κρουσμάτων υπολογίζεται να ξεπερνά πλέον τα 200 άτομα κάθε 100.000 κατοίκους.»²

Τα πιο πάνω, ανησυχητικά όντως δεδομένα, μας οδήγησαν σε προβληματισμό και ανησυχία. Αφενός τι μπορούμε να κάνουμε ως άτομα για να προστατεύσουμε τον εαυτό μας και αφετέρου τι κάνουμε ως κοινωνία για την πρόληψη του καρκίνου. Οι επιστήμονες τονίζουν τη σημασία της πρόληψης στην αντιμετώπιση των διαφόρων μορφών καρκίνου, αλλά για να προλάβεις, θα πρέπει να γνωρίζεις «τι θα προλάβεις». Και αλήθεια, τι γνωρίζουμε για τον καρκίνο;

Και ενώ όλος αυτός ο προβληματισμός μάς ταλανίζει, πληροφορούμαστε ότι εκείνες τις μέρες (Σεπτέμβριος 2019) διεξάγεται για πρώτη φορά στην Κύπρο ένα πρωτοποριακό συνέδριο με σκοπό την παρουσίαση των αποτελεσμάτων της έρευνας για τον Μεταστατικό Καρκίνο του Μαστού από την Eurora Donna Κύπρου και το UICC. Το slogan του Συνεδρίου είναι «γνώση, δύναμη, ελπίδα»³. Πράγματι, μόνο η γνώση μπορεί να δώσει δύναμη και ελπίδα στους πάσχοντες. Μήπως, όμως, η γνώση δίνει επίσης εφόδια ζωής για να προλάβουμε τον καρκίνο; Μήπως η γνώση μάς δίνει τα όπλα για να σταθούμε δίπλα σε αυτούς που υποφέρουν από την ασθένεια αυτή; Οι απαντήσεις δεν χωράνε συζήτηση.

Αποφασίζουμε, λοιπόν, να μελετήσουμε τις γνώσεις των συμμαθητών μας γύρω από το θέμα του καρκίνου. Εξετάζουμε τις γνώσεις τους για την κληρονομικότητα και μεταδοτικότητα του καρκίνου, τις αντιλήψεις τους γύρω από στάσεις ζωής (κάπνισμα, παχυσαρκία, προϊόντα υγιεινής) που πιθανόν να συνδέονται με τον καρκίνο αλλά και την πρόληψη, από την περίοδο ακόμα της εφηβείας, όσον αφορά στον Human papilloma virus (HPV), Ιό των ανθρωπίνων θηλωμάτων. Δεν μένουμε, όμως, στη διερεύνηση των αντιλήψεων του κοινού. Προχωράμε σε βιβλιογραφική μελέτη μέσα από την οποία επιχειρούμε να ερευνήσουμε τους μύθους και την πραγματικότητα για τον καρκίνο. Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι η δημοσίευση των πορισμάτων, τόσο της ποσοτικής όσο και της βιβλιογραφικής έρευνας, με σκοπό τον προβληματισμό και κυρίως την ενημέρωση των δεκτών.

Η ασθένεια του καρκίνου παρ' όλη τη συχνότητα εμφάνισής της μπορεί να αντιμετωπιστεί με ορθή πρόληψη, υγιή στάση ζωής και κατάλληλες θεραπείες. Η έρευνα που διεξήχθη στο 23% περίπου των μαθητών του Λυκείου Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ' Δασούπολης απέδειξε πως οι έφηβοι είναι μερικώς μόνο ενημερωμένοι για την ασθένεια του καρκίνου.

Σύμφωνα με την επιστημονική έρευνα, ο καρκίνος δεν είναι μεταδοτικός, εκτός από κάποιες μορφές που είναι σεξουαλικά μεταδιδόμενες. Οι μαθητές στην πλειοψηφία τους – 8,5 στους 10 – αντιλαμβάνονται την πραγματικότητα, γεγονός που πιστεύουμε ότι λειτουργεί θετικά για τη συνεκτικότητα της κοινωνίας, καθώς οι καρκινοπαθείς δεν απομονώνονται ως μιάσμα. Εντούτοις, το γεγονός ότι υπάρχουν μορφές καρκίνου σεξουαλικά μεταδιδόμενες πρέπει να θορυβεί τους εφήβους. Για τις μορφές αυτές υπάρχει βέβαια ένα αξιόπιστο επι-

στημονικά εμβόλιο, το HPV. Οι επιστήμονες επιστούν την προσοχή μας για τη σημασία του εμβολιασμού στην ηλικία 9-13 ετών, καθώς αυτό μπορεί να αποτρέψει την εμφάνιση καρκίνου στον τράχηλο, το αιδοίο, το πέος, τον πρωκτό και τη στοματοφαρυγγική κοιλότητα. Το εμβόλιο είναι εξίσου σημαντικό για αγόρια και κορίτσια. Εδώ φαίνεται πως το δείγμα τελεί υπό άγνοια καθώς 1 στους 2 διαφωνεί για την αποτελεσματικότητα του εμβολίου και δηλώνει πως δεν έχει εμβολιαστεί. Όποιοι και να είναι οι λόγοι του χαμηλού αυτού ποσοστού, αποδεικνύεται πως υπάρχει έλλειψη ενημέρωσης από το κράτος και μέριμνας από την οικογένεια. Η έλλειψη ενημέρωσης αποδεικνύεται και στη δήλωση που αφορά στο pap test. Εδώ συντηρείται ο μύθος πως αν το τεστ παρουσιάσει ανώμαλα κύτταρα, σημαίνει ότι μία γυναίκα έχει καρκίνο. Η επιστημονική έρευνα απορρίπτει τον μύθο αυτό, καθώς το τεστ συνδέεται και με μία σειρά άλλων ανωμαλιών ή και λειτουργεί προληπτικά.

Ακόμα και σε περιπτώσεις, όμως, που το δείγμα γνωρίζει την επικινδυνότητα κάποιας συνήθειας, επιλέγει να στρουθοκαμηλίξει. Ισχυρό παράδειγμα το κάπνισμα για το οποίο ένας στους δύο μαθητές που σημείωσαν ότι καπνίζουν, συμφώνησε με τη δήλωση πως η συνήθεια αυτή προκαλεί καρκίνο. Η πραγματικότητα είναι οδυνηρή, καθώς οι επιστήμονες επισημαίνουν ότι το κάπνισμα συνδέεται με το 30% των θανάτων όλων των καρκινοπαθών. Η υγιεινή διατροφή, ως τρόπος ζωής, συμβάλλει θετικά στην πρόληψη του καρκίνου σύμφωνα με την ιατρική, δεν υπάρχουν όμως θαυματουργές τροφές για τη θεραπεία του καρκίνου. Αντιθέτως, η παχυσαρκία συνδέεται με την εμφάνιση ποικίλων μορφών καρκίνου. Το δείγμα αντιλαμβάνεται και στις δύο δηλώσεις την ορθότητα των απόψεων αυτών.

Υπάρχουν βεβαία και περιπτώσεις που συνήθειες επικίνδυνες δεν μπορούν να αποφευχθούν, όπως η έκθεσή μας σε ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία ή στον ήλιο. Για το μεν wifi δεν έχει αποδειχθεί η σύνδεσή του με τον καρκίνο, ενώ για τον ήλιο είναι αδιαπραγμάτευτη πραγματικότητα η σύνδεσή του με την ασθένεια αυτή.

Τέλος, όσον αφορά στην κληρονομικότητα, παρόλο που η ασθένεια του καρκίνου δεν είναι κληρονομική στην ολόπιά της, εντούτοις το οικογενειακό ιστορικό και οι προληπτικοί έλεγχοι μπορούν να βοηθήσουν στην έγκαιρη διάγνωση και ίαση.

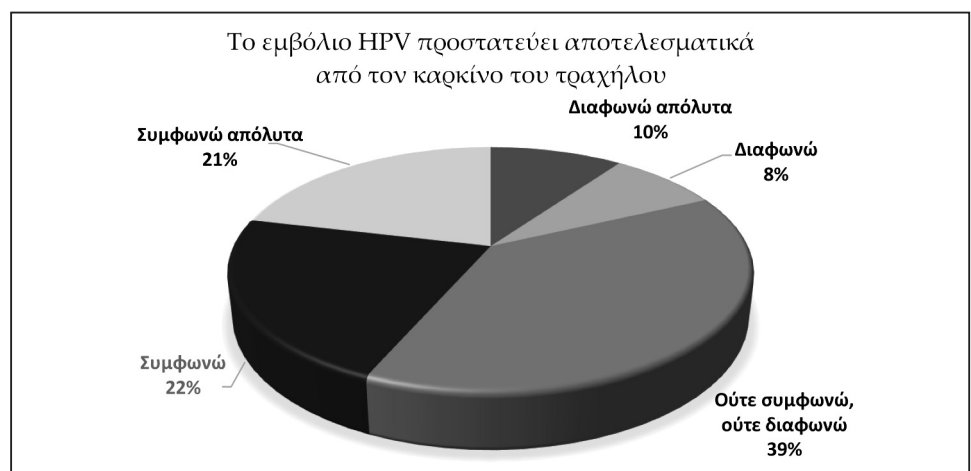
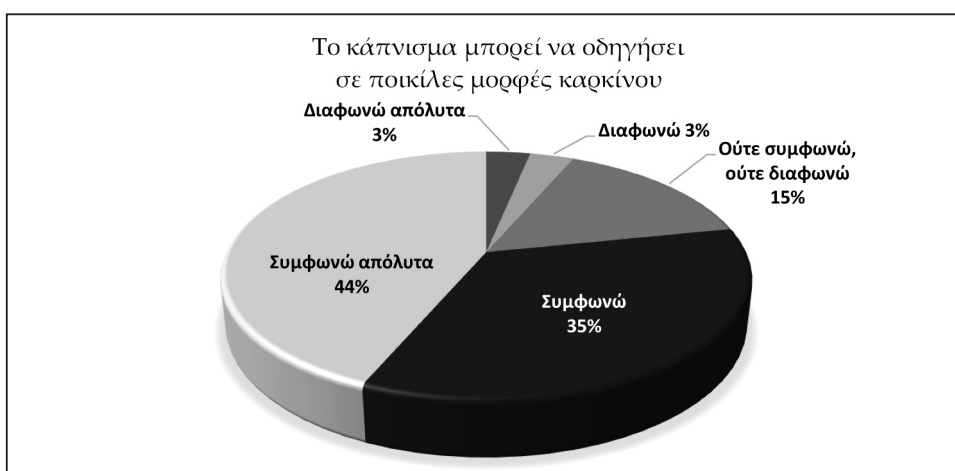
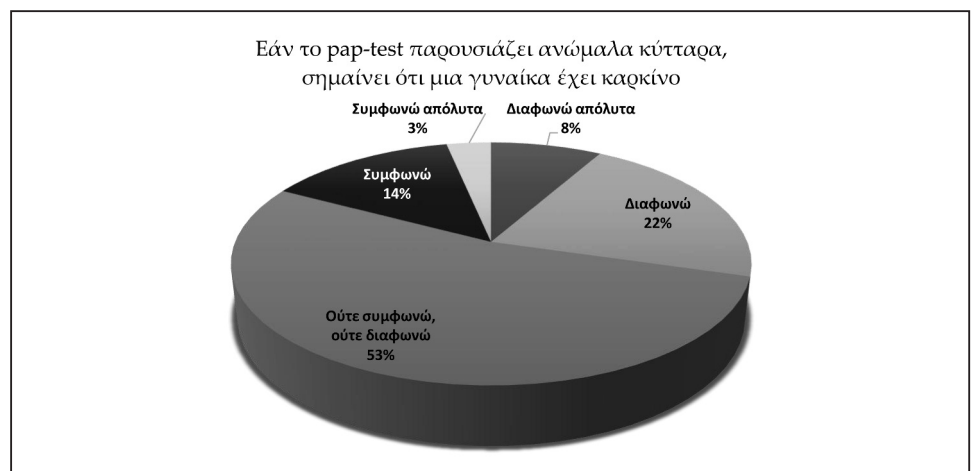
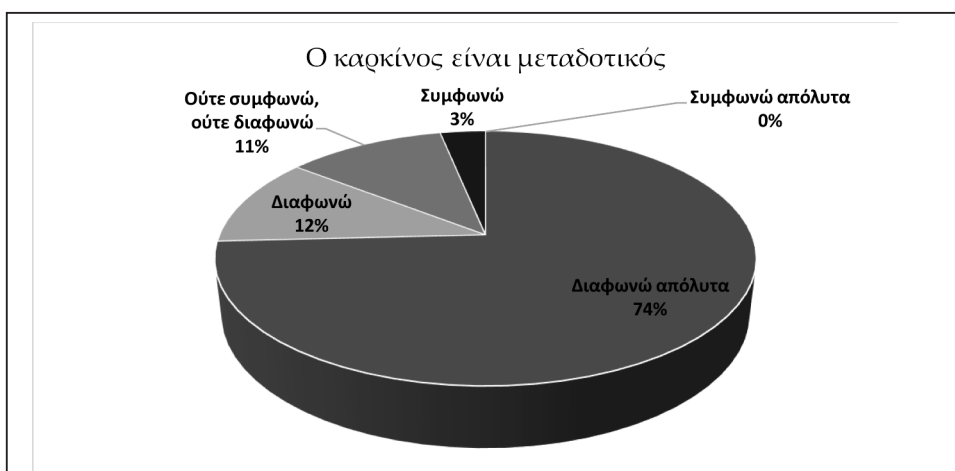
Κρίνουμε την παρούσα έρευνα ιδιαίτερα σημαντική για το κυπριακό κοινό, καθώς δεν υπάρχει αντίστοιχη έρευνα που να εξετάζει τις αντιλήψεις της κοινωνίας γύρω από την ασθένεια αυτή. Μια εκτενέστερη έρευνα με μεγαλύτερη δειγματοληψία και περισσότερες δηλώσεις προς αξιολόγηση, σίγουρα θα έδινε σαφέστερα τις αντιλήψεις που επικρατούν γύρω από ένα θέμα, που δυστυχώς αποτελεί ακόμα ταμπού για τους Κυπρίους. Αναμένουμε από τους αρμόδιους κρατικούς φορείς ότι θα δραστηριοποιηθούν για τη διεξαγωγή μιας τέτοιας έρευνας σύντομα.

¹ Παναγή, Μ., 2019, Κάθε χρόνο καταγράφονται 3600 νέα περιστατικά καρκίνου στην Κύπρο, Εφημερίδα Φιλελεύθερος, <https://www.philenews.com/koinonia/eidiseis/article/740553/kathe-chronon-3600-nea-peristatika-karkinoy-stin-kypro>

² Beststrong.org, 2014, Στατιστικά για τον καρκίνο στην Κύπρο, <https://www.beststrong.org/el/cancer/statistics-cancer/cyprus/>

³ Πολίτης news, 2019, Πρωτοποριακό συνέδριο για τον μεταστατικό καρκίνο του μαστού, <https://politis.com.cy/politis-news/kypros/protoporiako-synedrio-gia-ton-metastatiko-karkino-mastoy/>

Ερευντές : Ραχίμ Ζατέχ Νίνα Β51, Γεωργιάδου Ανθή Β31, Χαραλάμπους Αντωνία Β51, Τριλλιδή Φωτεινή Β32, Ιωάννου Χριστόδουλος Β31

ΓΕΣΥ, δικαιούχοι και πάροχοι

Το Γενικό Σύστημα Υγείας που τόσο περιμέναμε πήρε το 2019 σάρκα και οστά! Παρ' όλες τις αρχικές αντιδράσεις φαίνεται πως σήμερα οι Κύπριοι έχουν εξοικειωθεί με τις απαιτήσεις του συστήματος και χρησιμοποιούν όλες τις ευκαιρίες που τους παρέχει. Υπεύθυνος για το ΓΕΣΥ είναι ο Οργανισμός Ασφάλισης Υγείας στον οποίο η κα Αμάντα Χρυσάφη εργάζεται από το 2006 και ως εκ τούτου ήταν σε θέση να απαντήσει σε όλα μας τα ερωτήματα.

Θα θέλαμε να μας εξηγήσετε ποιος είναι ο ρόλος του ΟΑΥ και ποια η οργανωτική του δομή.

Ο Οργανισμός Ασφάλισης Υγείας είναι ένας ημικρατικός οργανισμός, δηλαδή Οργανισμός Δημοσίου Δικαίου, ο οποίος δημιουργήθηκε με νομοθεσία από το 2001 με σκοπό την εφαρμογή του γενικού συστήματος υγείας στην Κύπρο. Ο Οργανισμός διοικείται από το Διοικητικό Συμβούλιο, τον αρμόδιο δηλαδή φορέα για έγκριση θεμάτων που σχετίζονται με το ΓΕΣΥ.

Ποιο ήταν το μεγαλύτερο πρόβλημα όσον αφορά το ΓΕΣΥ που κληθήκατε να αντιμετωπίσετε ως οργανισμός μέχρι στιγμής;

Κοιτάξτε, η εφαρμογή του ΓΕΣΥ εντός χρονοδιαγράμματος ήταν το κύριο μας πρόβλημα. Σκεφτείτε ότι από το 2006 ο στόχος μας ήταν να εφαρμοστεί το 2008, λόγω όμως της οικονομικής κρίσης δεν μπορούσε να προχωρήσει, μέχρι το 2013. Η νομοθεσία και η τροποποίηση του 2017 μας έφερε πιο κοντά στον στόχο μας. Έπειτα, μεγάλο πρόβλημα ήταν η ένταξη των ιατρών, κυρίως των ειδικών ιατρών. Από τον Σεπτέμβριο και μετά αντιμετωπίστηκε, αφού είχαμε μεγάλη ανταπόκριση από ειδικούς γιατρούς ανά το παγκύπριο και αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι ασθενείς άσκησαν πίεση προς τους ειδικούς γιατρούς.

Πώς σχολιάζετε τα παράπονα για μη άμεση έως και μηδαμινή ανταπόκριση των προσωπικών ιατρών για τη διευθέτηση ραντεβού με τους ασθενείς;

Οι προσωπικοί γιατροί έχουν συνυπογράψει το έντυπο αμοιβαίας αποδοχής με τους δικαιούχους, οπότε το ερώτημα που τίθεται είναι εάν οι γιατροί τιμούν τη σύμβαση αυτή ή όχι. Αρχικά υπήρξαν αρκετά παράπονα για καθυστερήσεις εξυπηρέτησης από την πλευρά των προσωπικών ιατρών. Το πρόβλημα αυτό είχε δημιουργηθεί γιατί πάρα πολλοί δικαιούχοι που εξυπηρετούνταν στον Δημόσιο Τομέα, απευθύνθηκαν σε ιδιώτες γιατρούς, οι οποίοι δεν μπορούσαν να εξυπηρετούν τον όγκο ασθενών που είχε δημιουργηθεί. Έχουμε τώρα πιο πολλούς προσωπικούς γιατρούς μέσα στο σύστημα και πολλοί δικαιούχοι έχουν μετακινηθεί σε άλλους προσωπικούς γιατρούς, έτσι η κατάσταση έχει εξομαλυνθεί. Επιπλέον, έχει δοθεί δικαίωμα, τόσο από τον Υπουργό Υγείας όσο και από το Διοικητικό Συμβούλιο του Οργανισμού, να μπορεί κάποιος να αλλάξει τον προσωπικό του γιατρό κάθε τρεις μήνες και αυτό θα ισχύει μέχρι το τέλος Μαΐου. Από την άλλη, η νοσοτροπία και οι αντιδράσεις του κόσμου αποτέλεσαν σημαντικό πρόβλημα, καθώς συχνά ο κόσμος υπέβαλε στον γιατρό το τι έπρεπε να κάνει, πολλές φορές ακόμη και με απειλές (όπως για παράδειγμα θα φύγω από τη λίστα σου κ.ά.). Οπότε είχαμε και την αντίθετη αντίδραση.

Αυτή η υπερφόρτωση ειδικά των προσωπικών ιατρών και των παιδίατρων υπάρχει κίνδυνος να οδηγήσει και σε μείωση της αποδοτικότητάς τους. Ποια η άποψη του ΟΑΥ;

Όπως σας έχω προαναφέρει αυτό ήταν και το κύριο θέμα που κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε. Οι παιδίατροι ήταν ελάχιστοι, οπότε υπήρχε σίγουρα υπερφόρτωση. Σίγουρα για τους γιατρούς ήταν αρνητικό, γιατί ως επαγγελματίες υγείας, χρειάζεσαι τον χρόνο σου. Μας έπαιρναν πλέφωνα γιατροί και μας έλεγαν «δεν αντέχουμε, δουλεύουμε πάνω από 17 ώρες την ημέρα», η κατάσταση ήταν απίστευτη. Όλα αυτά τα προβλήματα βέβαια τώρα έχουν λυθεί

με την ένταξη σχεδόν όλων των γενικών ιατρών και παιδίατρων στο ΓΕΣΥ.

Πώς ένας ασθενής μπορεί να υποβάλει τα παράπονα του στον οργανισμό και ποια διαδικασία ακολουθείται;

Καταρχήν, οι δικαιούχοι, εάν έχουν δικό τους λογαριασμό, μπορούν να υποβάλουν τα παράπονά τους μέσω της διαδικτυακής πύλης παραπόνων. Μπορούν επίσης, καλώντας το 17000 να υποβάλουν ένα παράπονο. Το 17000 είναι το κέντρο εξυπηρέτησης των πολιτών, των παρόχων για το ΓΕΣΥ, όπου μπορούν να καλέσουν και να υποβάλουν τα παράπονά τους και εκεί. Μπορούν ακόμη, να υποβάλουν παράπονα απευθείας στον οργανισμό συμπληρώνοντας κάποια ειδικά έντυπα. Εάν, για οποιοδήποτε λόγο το πρόβλημά τους δεν απαντηθεί από τον οργανισμό, υπάρχει και ο Επίτροπος Εποπτείας, ένας καινούργιος επίτροπος που τέθηκε σε λειτουργία με την έναρξη του ΓΕΣΥ και εποπτεύει τις υπηρεσίες υγείας που προσφέρονται από τον οργανισμό. Ο Επίτροπος δρα και αυτεπάγγελα, εάν δηλαδή εντοπίσει κάποιο γενικό πρόβλημα που υπάρχει στο σύστημα υγείας, μπορεί να το εξετάσει και να ζητήσει να διερευνηθεί και να επιλυθεί.

Ποιες αλλαγές θα υπάρξουν στο ΓΕΣΥ μετά το τέλος Μαΐου;

Μετά το τέλος Μαΐου η νομοθεσία μας λέει ότι οι δικαιούχοι θα μπορούν να αλλάξουν τον προσωπικό τους γιατρό κάθε έξι μήνες. Αυτή η πρακτική δεν είναι μία πρακτική που ισχύει στα συστήματα υγείας άλλων χωρών. Στην Αγγλία, για παράδειγμα, σου ορίζουν τον προσωπικό γιατρό και αυτός θα σε βλέπει για πάντα. Όμως, μιλάμε για συστήματα υγείας πολλών χρόνων που είχαν αρκετή τριβή με τον κόσμο και κοινωνίες άλλων νοσοτροπιών. Εδώ είναι ένα καινούργιο σύστημα και σίγουρα χρειάζεται κάποια περίοδος μέχρι να αφομοιωθεί από τον κόσμο. Δεν πιστεύω όμως ότι ο ασθενής θα αλλάξει τον προσωπικό του γιατρό τόσο συχνά στη συνέχεια, διότι θα είναι ο άνθρωπος ο οποίος θα γνωρίζει το ιατρικό ιστορικό του, θα μπορεί να του έχει εμπιστοσύνη για να μοιραστεί νέες διαγνώσεις και προβλήματα υγείας που θα έχει.

Η εφαρμογή του ΓΕΣΥ είχε ως απώτερο σκοπό τη μείωση των λιστών αναμονής στα κρατικά και όχι μόνο νοσηλευτήρια. Πότε πιστεύετε πως θα επιτευχθεί ο στόχος αυτός;

Μιλάμε για τη λίστα αναμονής ουσιαστικά των ενδοσκομειακών περιστατικών, δηλαδή τα περιστατικά που αφορούν τις επεμβάσεις. Αυτή θα μειωθεί από την 1/6/20, όταν ιδιωτικά και δημόσια νοσηλευτήρια θα μπορούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους μαζί.

Ποιες είναι οι εξωνοσοκομειακές υπηρεσίες που καλύπτει το ΓΕΣΥ αυτή τη στιγμή;

Στην παρούσα φάση το ΓΕΣΥ καλύπτει τις επισκέψεις στους προσωπικούς και ειδικούς γιατρούς, υπάρχουν 36 ειδικότητες που είναι αναγνωρισμένες από το Ιατρικό Συμβούλιο Κύπρου. Καλύπτει όλα τα φάρμακα από ένα διευρυμένο κατάλογο φαρμάκων, ο οποίος αναβαθμίζεται σχεδόν κάθε 15 μέρες, με φάρμακα από το ιδιωτικό και το δημόσιο συνταγολόγιο. Έχουμε ακόμη και τα χημεία στα οποία γίνονται οι εργαστηριακές αναλύσεις και καλύπτουμε και τις απεικονιστικές εξετάσεις MRI, CT scan, Ultrasound.

Σε μεταγενέστερο στάδιο, όπως έχει ανακοινωθεί, το ΓΕΣΥ θα καλύπτει και τις δαπάνες των ασθενών για ενδοσκομειακές υπηρεσίες. Πώς μπορεί κάτι τέτοιο να είναι εφικτό, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός πως το κόστος θα είναι πολύ πιο μεγάλο και πως ήδη οι αποκοπές των εισοδημάτων των πολιτών είναι σχετικά αυξημένες;

Υπάρχει η νομοθεσία που μιλά για τις αποκοπές και για τις εισφορές στο ΓΕΣΥ. Το ΓΕΣΥ ουσιαστικά είναι ένα ταμείο, οι εισφορές έρχονται από τις αποκοπές των εργοδοτών για κάθε εργαζόμενο, από το κράτος και γενικότερα όσων λαμ-

βάνουν εισόδημα. Δηλαδή έχουμε ένα ταμείο, του οποίου οι εκροές γίνονται για να πληρωθούν οι πάροχοι υπηρεσιών υγείας. Οπότε αυτό το ταμείο είναι ένας προϋπολογισμός εγκεκριμένος και αυτό γίνεται από το 2017 που δημιουργήθηκε η νομοθεσία. Δεν μπορούν να αυξηθούν οι εισφορές, γιατί δεν το επιτρέπει η νομοθεσία. Όμως ο προϋπολογισμός έχει υπολογιστεί και τα έξοδα για τις ενδοσκομειακές υπηρεσίες. Στη δεύτερη φάση θα έχουμε και υπηρεσίες τμημάτων στυχημάτων και επειγόντων περιστατικών, υπηρεσίες ασθενοφόρων, υπηρεσίες από άλλους επαγγελματίες υγείας, όπως είναι φυσιοθεραπευτές, εργοθεραπευτές, κλινικοί διαπολόγοι, κλινικοί ψυχολόγοι, λογοθεραπευτές και νοσηλευτές σε εξωνοσοκομειακές υπηρεσίες. Θα έχουμε την ιατρική αποκατάσταση, όταν έχουμε ένα πολυτραυματία, που χρειάζεται πολύ καιρό να αποκατασταθεί και να επανέλθει. Θα έχουμε ακόμη και την ανακουφιστική φροντίδα, που δίνεται για άτομα που έχουν καρκίνο και βρίσκονται στα τελικά στάδια. Όλα αυτά συμπεριλαμβάνονται στον προϋπολογισμό της δεύτερης φάσης. Υπάρχουν δικλείδες που έχουν τοποθετηθεί στο ηλεκτρονικό σύστημα, έτσι ώστε να ελέγχονται αυτά τα έξοδα για την πληρωμή των παρόχων ολόκληρου του ΓΕΣΥ και να μην ξεπερνούν τα έσοδα που λαμβάνουμε από τις εισφορές που έχω προαναφέρει. Έχει γίνει αναλογιστική μελέτη, η οποία έδωσε όχι μόνο τον προϋπολογισμό για το 2020, αλλά και προβλέψεις για τα επόμενα 10 χρόνια.

Το ΓΕΣΥ, με την εφαρμογή σχεδίου κάλυψης επεμβάσεων, θα μπορεί να καλύπτει και το κόστος επέμβασης ενός ασθενούς στο εξωτερικό; Ποια διαδικασία θα ακολουθηθεί;

Στο εξωτερικό μπορούν να μεταβαίνουν ασθενείς οι οποίοι θα έχουν προέγκριση από τον οργανισμό. Η προέγκριση προϋποθέτει ότι η υπηρεσία ή η επέμβαση δεν μπορεί να γίνει στην Κύπρο. Οι ασθενείς ούτως ή άλλως από την 1η Ιουνίου του 2019 δικαιούνται να εκδώσουν κάρτα νοσηλείας. Η ιατρική αυτή κάρτα εκδίδεται από τα Κέντρα Εξυπηρέτησης του Πολίτη και αφορά έκτακτα περιστατικά για όσους ευρωπαίους πολίτες ταξιδεύουν από μία ευρωπαϊκή χώρα σε μία άλλη. Η κάρτα αυτή μπορεί να καλύψει ένα στύχημα, μια ασθένεια, αλλά πρέπει να ακολουθήσεις το σύστημα υγείας της συγκεκριμένης χώρας στην οποία θα βρίσκεσαι. Πριν τον Ιούνιο του 2019 δικαίωμα για την έκδοση αυτής της κάρτας είχαν μόνο όσοι δικαιούνταν να πηγαίνουν στα δημόσια νοσηλευτήρια της Κύπρου, ήταν δημόσιοι υπάλληλοι, είχαν χαμηλά εισοδήματα κλπ. Σήμερα όλοι μπορούν να εκδώσουν αυτή την κάρτα, δεν υπάρχουν πλέον πολίτες δύο ταχυτήτων.

Οι Κύπριοι ως ασθενείς εκπαιδεύονται στο νέο σύστημα υγείας ή αντιστέκονται σε αυτό;

Θεωρώ ότι ο κόσμος είναι ευχαριστημένος. Είχε μεγάλη ανάγκη ένα ενιαίο σύστημα υγείας που θα του έδινε ισότιμη πρόσβαση τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα. Σίγουρα, χρειαζόμαστε περισσότερη εκπαίδευση και κατάνοση, ιδιαίτερα τώρα με την έναρξη της β' φάσης του ΓΕΣΥ, που θα ενταχθούν και οι ενδοσκομειακές υπηρεσίες. Τώρα βρισκόμαστε όλοι σε κατάσταση πανικού, ο πιο πολύς κόσμος όμως ένωσε ασφάλεια με το σύστημα υγείας μας. Πρέπει να κατανοήσουμε τη θετική του πλευρά. Σίγουρα υπάρχουν προβλήματα, σίγουρα υπάρχουν περιθώρια προόδου, αλλά σε γενικά πλαίσια και οι πάροχοι υπηρεσιών υγείας και οι δικαιούχοι είναι αρκετά ευχαριστημένοι.

Συνέντευξη: Αδαμάντιος Καλοψιδιώτης Γ41

Η καταστροφή των ωκεανών

Οι ωκεανοί καταλαμβάνουν την πλειονότητα της επιφάνειας της Γης και συνδέονται άμεσα με κάθε γνώρισμά της. Σταθεροποιούν και καθορίζουν το κλίμα, παρέχουν οξυγόνο, αποτελούν τον χώρο ανάπτυξης των περισσότερων ζωντανών οργανισμών και παρέχουν τροφή σε δισεκατομμύρια ανθρώπους καθημερινά. Ωστόσο, η ακανόνιστη έκταση του συγκεκριμένου οικοσυστήματος δεν το θωρακίζει από τις φαινομενικά μικρές ανθρωπογενείς μεταβολές του τελευταίου αιώνα.

Η θέρμανση του πλανήτη είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την καταστροφή των υδάτινων οικοσυστημάτων. Διευκρινιστικά, η αυξημένη εκπομπή διοξειδίου του άνθρακα, ο οποίος εύκολα απορροφάται από το θαλάσσιο νερό, οδήγησε στη σταδιακή αύξηση της οξύτητας των ωκεανών. Οι συγκεκριμένες αλλαγές κατέστρεψαν τον ωκεανό πιο θορυβώδη από ποτέ, προσβάλλοντας τον κώδικα επικοινωνίας των δελφινιών και των φαλαινών. Επιπροσθέτως, η αυξημένη οξύτητα θέτει σε κίνδυνο την επιβίωση των οστρακόδερμων, των οποίων το κέλυφος διαλύεται. Επιπλέον, η αύξηση της μέσης θερμοκρασίας του πλανήτη μας διασάλεισε την υγεία των κοραλλιογενών υφάλων, οι οποίοι παρουσιάζουν τη μεγαλύτερη βιοποικιλότητα από κάθε άλλο οικοσύστημα στη Γη.

Πέραν των πιο πάνω μεταβολών, οι υδρόβιοι οργανισμοί έχουν γίνει θύματα δύο καταστροφικών φαινομένων. Συγκεκριμένα, η ασοδοσία στην καλλιέργεια φυτικών προϊόντων με την υπέρμετρη χρήση λιπασμάτων, οδήγησε στην απελευθέρωση των τελευταίων στο νερό. Το άζωτο και ο φωσφόρος που περιέχονται στα

λιπάσματα προάγουν την ανάπτυξη της θαλάσσιας μικροφύκης, σε βαθμό που καταναλώνει την ολόπτα του οξυγόνου, οδηγώντας στον θάνατο κάθε μορφής ζωή στην περιβάλλουσα περιοχή. Ακόμα, η ανεξέλεγκτη παραγωγή πλαστικού, σε συνδυασμό με τον ανεύθυνο τρόπο διαχείρισής του επέφερε τη συσσώρευσή του στους ωκεανούς. Το πλαστικό, εισερχόμενο στους οργανισμούς των ζώων, προκαλεί τον αργό θάνατό τους και μολύνει το οικοσύστημα. Συνεπώς, το πλαστικό καταλήγει ξανά σε εμάς, αφού η επιβίωσή μας εξαρτάται από τα αγαθά της θάλασσας.

Τα δεδομένα είναι ανησυχητικά και η ανατροπή των λαθών μας δύσκολη. Ωστόσο, με την αλλαγή των συνθηκών μας μπορούμε να επαναφέρουμε την ισορροπία στις θάλασσες της Γης. Έχουμε την υποχρέωση να περιορίσουμε το διοξείδιο του άνθρακα που παράγουμε, οπότε πρέπει να στραφούμε σε «καθαρότερες» μορφές ενέργειας. Ακόμα, πρέπει να περιορίσουμε την κατανάλωση ζωικών προϊόντων στο μέτρο του εφικτού. Επίσης, πρέπει σταδιακά να απαλλαγούμε από τα πλαστικά που χρησιμοποιούμε καθημερινά.

Εν κατακλείδι, η καταστροφή των ωκεανών είναι συνώνυμη με την καταστροφή μας, τον αφανισμό μας. Όντας υπεύθυνοι για την καταστροφή αυτή, έχουμε κάθε χρέος να αποκτήσουμε ξανά έναν αειφόρο τρόπο ζωής, καθώς και να αναθεωρήσουμε τις υφιστάμενες συνθήκές μας.

Νικήτας Ανδρέου, Γ32

Η δαμόκλειος σπάθη του περιβαλλοντικού προβλήματος

Στον 21ο αιώνα ο αντίκτυπος της καταστροφής του περιβάλλοντος σημειώνεται με καταγιστική άνοδο σε κάθε επίπεδο. Είναι τουλάχιστον αποκαρδιωτικό το γεγονός ότι αγνοούμε πως ο υποσπισμός, η αναιμία, οι μολυσματικές ασθένειες, μέχρι και η κατάθλιψη αποτελούν ένα μικρό δείγμα των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στις αμέριμες ζωές μας.

Η κλιματική αλλαγή σήμερα εμφανίζεται απροκάλυπτα με καταστροφικές πλημμύρες- όπως αυτές που χτύπησαν τη Βενετία τον Δεκέμβριο-, πυρκαγιές-σαν εκείνες που έπληξαν την Αυστραλία τον ίδιο μήνα-, τυφώνες, λιώσιμο των πάγων. Ακόμα κι αν οι τεράστιες υλικές και οικολογικές καταστροφές, που ακολουθούν την αυθόρμητη- ή παρακινούμενη- αντίδραση της φύσης, δεν «λιώνουν» τις καρδιές μας, οι άνθρωπινες απώλειες πρέπει σίγουρα να μας θορυβήσουν.

Εύλογο είναι λοιπόν το γεγονός, ότι η κλιματική αλλαγή αποτελεί- σύμφωνα με μελέτες της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων - τον Νο 1 φόβο των Ευρωπαίων πολιτών. Συγκεκριμένα, η έρευνα της ΕΤΕπ που έγινε σε δείγμα 30.000 ερωτηθέντων από 30 χώρες, κατέδειξε ότι σχεδόν οι μισοί Ευρωπαίοι (ποσοστό 47%) ανησυχούν περισσότερο για τις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής παρά για μία επικείμενη τρομοκρατική

επίθεση, την ευρείας κλίμακας μετανάστευση ή την ανεργία. Η αντιπρόεδρος της ΕΤΕπ και αρμόδια για τη δράση υπέρ του κλίματος και του περιβάλλοντος, Έμα Ναβάρρο, σημειώνει ότι ιδιαίτερα ενδιαφέρον είναι το γεγονός ότι πολλοί από αυτούς που φοβούνται τις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής, είναι αισιόδοξοι απέναντι στη δυνατότητα ανακοπής της περαιτέρω περιβαλλοντικής καταστροφής.

Καθώς λοιπόν το κλίμα εκδικείται για τους λανθασμένους χειρισμούς της ανθρωπότητας των τελευταίων δεκαετιών, καθίσταται επιτακτική η ανάγκη υιοθέτησης δραστηρίων μέτρων από τις κυβερνήσεις, ώστε να συμβάλουν στη δημιουργία ενός κύκλου βελτίωσης της παρούσας κατάστασης. Μερικά από αυτά, όπως απορρέουν από τους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το κλίμα, είναι η μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά 20 % (σε σχέση με τα επίπεδα του 1990), η αύξηση του μεριδίου των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο 20 % και η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά 20 %.

Δυστυχώς, η Κύπρος είναι δεύτερη από το τέλος στις δαπάνες για την προστασία του περιβάλλοντος, σύμφωνα με στοιχεία της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας (Eurostat) για το 2018. Σε μια προσπάθεια

άμβλυνσης της οικολογικής καταστροφής και μείωσης του οικολογικού αποτυπώματος της Κύπρου, το στρατηγικό σχέδιο 2019-2021 του Υπουργείου Γεωργίας, Αγροτικής Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, θέτει ως προϋποθέσεις την αποδοτική χρήση των πόρων και των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, καθώς και την επιβολή ελέγχου για την εφαρμογή της νομοθεσίας σε σχέση με τον έλεγχο της ρύπανσης και τη διαχείριση αποβλήτων.

Ως γνωστόν, στο επίκεντρο κάθε καταστροφής - άρα και της περιβαλλοντικής - βρίσκεται ο άνθρωπος. Αυτός που δημιουργώντας, αυτοκαταστρέφεται. Και καθώς βρισκόμαστε πλέον κάτω από τη Δαμόκλειο Σπάθη της κλιματικής αλλαγής, είναι πιο άμεση από ποτέ η ανάγκη εξεύρεσης λύσεων, ώστε να δούμε επίτελους «φως στο τούνελ». Σε αντίθετη περίπτωση η αυλαία του κόσμου θα πέσει και εμείς οι αμέριμοι άνθρωποι δύναται να βρεθούμε ξαφνικά από τον επίγειο μας παράδεισο στην απέραντη άβυσσο της καταστροφής.

Ελευθερία Ιακώβου Γ33

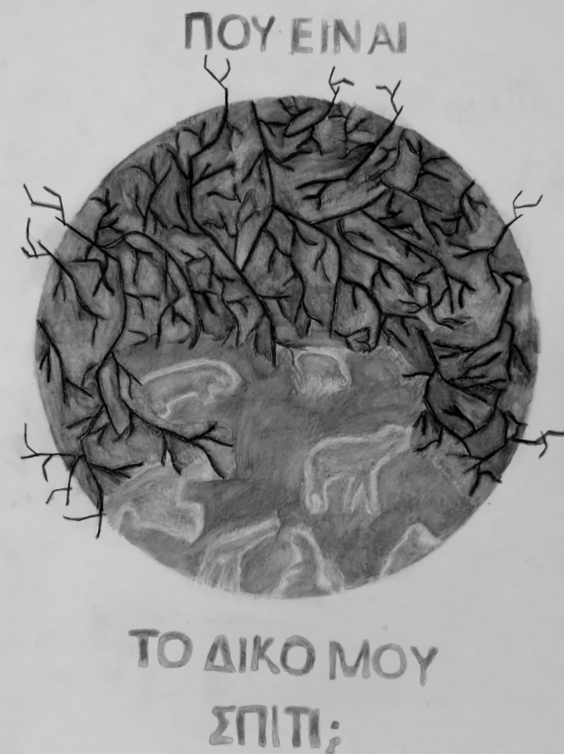
Κυνήγι και σεβασμός στη ζωή

Το κυνήγι, παρόλο που είναι ένα αμφιλεγόμενο χόμπι, στην Κύπρο επιτρέπεται, αλλά και οριοθετείται από τη νομοθεσία. Το κράτος στηρίζει το κυνήγι με την προϋπόθεση ότι γίνεται με νόμιμο τρόπο και ότι είναι βιώσιμο, δηλαδή ότι διασφαλίζει τη μη ύπαρξη ή και πρόκληση μακροχρόνιων προβλημάτων σε σχέση με τη διατήρηση υγιών πληθυσμών θηρεύσιμων ειδών. Δυστυχώς, όμως, το φαινόμενο της λαθροθηρίας ανθεί και ο φυσικός πλούτος του νησιού κινδυνεύει. Ενδεικτικό της μη τήρησης της νομοθεσίας περί κυνηγιού είναι και το γεγονός ότι τα εξώδικα που επέβαλαν θηροφύλακες σε λαθροκυνηγούς από τα μέσα του 2017, οπότε τροποποιήθηκε η νομοθεσία που οδήγησε σε κατακόρυφη αύξηση των ποινών που επιβάλλονται, μέχρι τις αρχές του 2019 ανήλθαν στις €940 000.

Ο λειτουργός της Υπηρεσίας Θήρας και Πανίδας, κ. Πανίκος Παναγίδης, τονίζει πως οδηγηθήκαμε σε αυστηρότερα μέτρα, καθώς είχε παρατηρηθεί ότι σε πολλές υποθέσεις λαθροθηρίας και παράνομης παγίδευσης που οδηγούνταν στο Δικαστήριο, επιβάλλονταν πολύ χαμηλές ποινές, άρα δεν λειτουργούσαν ως ανασταλτικός παράγοντας. Σκοπός των μέτρων κατά της λαθροθηρίας είναι η παροχή προστασίας στον φυσικό πλούτο του νησιού. Επισημαίνει, βέβαια, πως ποσοτικά θα φανεί η επιτυχία του μέτρου αυτού σε κάποιο βάθος χρόνου. Ήδη, από το 2017 που τροποποιήθηκε η νομοθεσία, φαίνεται πως η παράνομη παγίδευση έχει μειωθεί κατά 70%. Παράλληλα, με τη νομοθεσία – κατά τη γνώμη του λειτουργού της Υπηρεσίας Θήρας και Πανίδας – θα πρέπει να υπάρχει κατάλληλη ενημέρωση και ευαισθητοποίηση τόσο προς τους κυνηγούς όσο και γενικότερα προς την κοινωνία. Η Υπηρεσία Θήρας και Πανίδας εκδίδει ανακοινώσεις προς ενημέρωση του κοινού, αλλά πάντα υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης. Επιπλέον, είναι σημαντική η βελτίωση των δεξιοτήτων του προσωπικού της Υπηρεσίας Θήρας, για να αποδίδει αποτελεσματικότερα.

Μέλημά μας πρέπει να είναι η προστασία της πανίδας μας, των οικοτόπων και της βιοποικιλότητας γενικότερα, μέσω δράσεων παρακολούθησης, διατήρησης και εκπαίδευσης, καθώς και μέσω ανάπτυξης της εκτίμησης των ανθρώπων προς τη φύση. Έχουμε το δικαίωμα να ζούμε σ' ένα νησί με υγιή οικοσυστήματα, πλούσιο σε βιοποικιλότητα, με προοπτικές για ένα βιώσιμο μέλλον.

Μαρία Καζαμία A12

Μαρία Ασιήκκαλη B61

Μια φρωδιά για τη NASA

Το 2017 μία ομάδα Κυπρίων φοιτητών διακρίθηκε στον διαγωνισμό της NASA "International Space Apps Challenge 2017" στην κατηγορία της επιλογής του κοινού χάρη σε μία πτυσσόμενη φωλιά! Ναι, ναι, φωλιά! Όχι όμως για πουλιά, μια φωλιά που θα μπορούσε να καταστεί σωτήρια για τον άνθρωπο σε περιπτώσεις περιβαλλοντικής καταστροφής. Δύο χρόνια μετά, συναντήσαμε τρία μέλη της ομάδας, τις Μαρία Καζαμία, Μαρία Αντωνίου και Χρυστάλλα Χριστοδούλου και συζητήσαμε μαζί τους τόσο για το nestfold όσο και για την εμπειρία τους. Θα θέλαμε κατ' αρχήν να μας περιγράψετε τη λειτουργία του NestFold.

Nestfold σημαίνει πτυσσόμενη φωλιά. Πρόκειται για δημιουργία καινοτόμων καταφυγίων, τα οποία μπορούν να βρίσκονται προεγκατεστημένα σε δύσβατες περιοχές ή μπορούν να ρίχνονται από αεροπλάνο ή ελικόπτερο. Χρησιμοποιούν σε περιπτώσεις συναγερμού λόγω φυσικών καταστροφών, όπου υπάρχουν άνθρωποι παγιδευμένοι και είναι αδύνατον να διασωθούν άμεσα, π.χ. λόγω έλλειψης διασσωτικού προσωπικού, προτεραιότητας διάσωσης, αδυναμίας χερσαίας προσέγγισης κ.ά. Κάθε πολίτης μπορεί, μέσω εφαρμογής στο κινητό του πλάνη, να εντοπίσει το πλησιέστερο καταφύγιο ή να ενημερωθεί για το πού και πότε αναμένεται να καταφθάσει ένα από αυτά από αέρος. Σχεδιάσθηκαν, ώστε να μπορούν να εγκατασταθούν εύκολα και να αντέξουν σε συνθήκες πυρκαγιάς, πλημμύρων, σεισμών και κατολισθήσεων. Το κάθε καταφύγιο είναι πτυσσόμενο και γίνεται σχεδόν τριπλάσιο σε μέγεθος μετά την προσεδάφισή του. Το κάθε ένα φιλοξενεί με ασφάλεια 18 άτομα, τα 2 τραυματίες (που μπορούν να ξαπλώσουν), παρέχοντάς τους τροφή για 6 μέρες, πρώτες βοήθειες, καθώς και επικοινωνία με το κεντρικό σύστημα. Επίσης, το κάθε ένα λειτουργεί ως

σταθμός συλλογής δεδομένων της περιοχής, στέλνοντας σε κεντρικό σύστημα δεδομένα, όπως ποσότητα οξυγόνου και θερμοκρασία εντός και εκτός καταφυγίου, ταχύτητα και κατεύθυνση ανέμου, ταχύτητα καταφυγίου, εφόσον αυτό παρασύρεται από νερό, και πολλά άλλα. Τα δεδομένα αυτά σε συνδυασμό με την ακριβή θέση του στον χάρτη, άλλες πληροφορίες από δορυφόρους της NASA - όπως θερμικές εικόνες και φωτογραφίες της περιοχής - μπορούν να αντικατοπτρίσουν μια πλήρη εικόνα, καθώς και να δώσουν την απαραίτητη πληροφορία στον κεντρικό σταθμό, ώστε τα κατάλληλα άτομα να προβλέψουν και να προλάβουν καταστάσεις που έπονται. Είναι ουσιαστικά «Disaster Management for People», με σκοπό να σώσει ζωές άμεσα και όχι έμμεσα.

Ποιοι λόγοι σας οδήγησαν στη δημιουργία αυτής της εφαρμογής;

Η Nasa είχε προκηρύξει διαγωνισμό Διαστημικών Εφαρμογών και Τεχνολογιών. Τα θέματα ήταν πολύ γενικά, όπως για παράδειγμα «προσοχή κίνδυνος». Επιλέξαμε να ασχοληθούμε με την κατηγορία αυτή επικεντρωμένοι στις φυσικές καταστροφές, γιατί είναι φαινόμενα που δεν μπορούμε εμείς οι άνθρωποι να τα περιορίσουμε.

Περιγράψτε μας την όλη πορεία μέχρι να φθάσετε στην ολοκλήρωση του Nestfold.

Στην πρώτη φάση είχαμε δύο μέρες για να καταθέσουμε την ιδέα μας. Άρα, ήταν 48 ώρες εκ των οποίων κοιμηθήκαμε, δεν ξέρω, περίπου 4 ώρες... δουλεύαμε ασταμάτητα. Μετά, αφού προκρίθήκαμε, έπρεπε να συνεχίσουμε τη δουλειά για να στείλουμε στη NASA ολοκληρωμένη την ιδέα μας και να μας ψηφίσει ο κόσμος. Τότε ήμασταν όλοι φοιτητές, είχαμε ο καθένας τα μαθήματά του, τις εξετάσεις και έπρεπε παράλληλα να δουλεύουμε αυτό το project, άρα ήταν πάρα πολύ χρονοβόρο, κουραστικό και κάποιες φορές δεν συμφωνούσαμε όλοι, καθώς ήμασταν μια ομάδα δεκαεπτά ατόμων. Τελικά, κάναμε μία εικονική επιτροπή πέντε ατόμων, για να διαχειρίζεται τα πιο σημαντικά θέματα και να παίρνει αποφάσεις, καθώς και μία επιτροπή που ασχολείτο με τα οικονομικά ζητήματα. Αφού κερδίσαμε στον διαγωνισμό, έπρεπε να συγκεντρώσουμε τα χρήματα για το ταξίδι στη NASA

και την εκεί διαμονή μας. Τα αποτελέσματα βγήκαν καλοκαίρι και μείς είχαμε ήδη σκορπίσει ως φοιτητές. Τα λεφτά ήταν μια μεγάλη πρόκληση. Το κάθε άτομο στοίχισε συνολικά γύρω στις 4000€. Δεν μας ήξερε κανένας, άρα έπρεπε να προβάλουμε τη διάκριση και την ιδέα μας στα μέσα για να μπορέσουμε να βρούμε χορηγούς. Ευτυχώς, τόσο ο κόσμος όσο και η Κυπριακή Δημοκρατία ανταποκρίθηκαν θετικά. Τα Υπουργεία Παιδείας και Οικονομικών, ο τότε Πρύτανης του Πανεπιστημίου Κύπρου συνέτειναν σημαντικά στην εκπλήρωση του μεγάλου αυτού ταξιδιού. Μεγάλη ήταν επίσης η βοήθεια που πήραμε από τους ομογενείς της Αμερικής.

Το NestFold διακρίθηκε στον διαγωνισμό Διαστημικών Εφαρμογών και Τεχνολογιών της NASA. Στη συνέχεια έγιναν κάποιες ενέργειες για την υλοποίησή του;

Δυστυχώς όχι, αλλά αυτό το γνωρίζαμε εξ αρχής. Ήταν όρος του διαγωνισμού. Στην Κύπρο μάς κάλεσε ο Επίτροπος Εθελοντισμού και έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την υλοποίησή του. Αλλά κάτι τέτοιο είναι πολιτική απόφαση. Ούτως ή άλλως βέβαια, η ιδέα είναι κατοχυρωμένη από τη NASA, άρα δεν ξέρουμε αν θα μπορούσε η Κυπριακή Δημοκρατία να την οικειοποιηθεί.

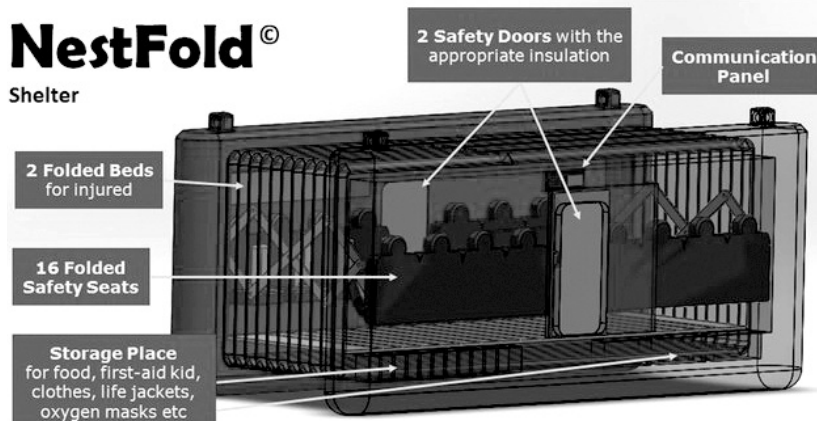
Τι κρατάτε από την εμπειρία σας αυτή;

Σίγουρα ήταν μια μοναδική εμπειρία. Όταν φθάσαμε στη NASA και βλέπαμε το διαστημόπλοιο, νιώθαμε ότι απογειωνόμαστε και μεις. Πρέπει να το πιστεύεις ένα τέτοιο όνειρο! Χρειάζεται θάρρος και λίγο θράσος για να πετύχεις τόσο μεγαλεπήβολους στόχους.

Σας ευχαριστούμε πολύ

Εμείς ευχαριστούμε! Να πιστεύετε πάντα στα όνειρά σας.

Συνέντευξη: Νίνα Ραχίμ Ζατέχ B51, Ανθή Γεωργιάδου B31

Περιβαλλοντικό πρόβλημα και κυπριακό κράτος... μια σχέση ανύπαρκτη;

Η δημοσιογραφική μας ομάδα φέτος ασχολείται έντονα με τα περιβαλλοντικά θέματα και έτσι κρίναμε απαραίτητο να ακουστεί η φωνή των κρατικών φορέων. Συζητήσαμε, λοιπόν, με τον Βουλευτή Χαράλαμπο Θεοπέμπτου τόσο τα περιβαλλοντικά προβλήματα του νησιού όσο και τις λύσεις που ο ίδιος προωθεί από τη θέση του. Ο κύριος Θεοπέμπτου μας εξέπληξε ευχάριστα με την παρηγορία του!

Αυτό το διάστημα σημειώνονται πολλές αντιδράσεις κατά της κυβέρνησης για την κλιματική αλλαγή. Πιστεύετε ότι οι κυβερνήσεις γενικότερα επηρεάζονται από το κίνημα αυτό;

Οι πολιτικοί πάντα επηρεάζονται από τους αριθμούς, γιατί αντικατοπτρίζουν τον κόσμο που τους ψηφίζει. Επομένως, αν μια άποψη είναι μαζική, τότε προβληματίζονται. Από την άλλη, όταν πρόκειται για μια κυβέρνηση, όπως έχουμε τώρα στην Κύπρο, με έναν πρόεδρο ο οποίος δεν θα θέσει ξανά υποψηφιότητα, μπορεί να μην τον ενδιαφέρει και πολύ τι λέει ο κόσμος. Θα συνεχίσει να κάνει εκείνο που θέλει, διότι δεν θα χρειαστεί τις ψήφους. Επομένως, είναι μια εποχή δύσκολη τώρα. Οι πολιτικοί αδιαφορούν για το περιβάλλον και έτσι τα μεγάλα εγκλήματα θα συνεχιστούν. Ίσως μάλιστα γίνουν και χειρότερα.

Τα μέλη της Βουλής των Αντιπροσώπων επηρεάστηκαν από τις κινητοποιήσεις των μαθητών;

Οι Βουλευτές είναι πιο κοντά στον κόσμο και ως εκ τούτου, πιστεύω ότι επηρεάστηκαν. Όμως, η πολιτική του κράτους, όσον αφορά τις κλιματικές αλλαγές, καθορίζεται από την κυβέρνηση, όχι τη Βουλή. Οπότε, ναι, ξέρεις ότι πηγαίνεις λάθος, πιέζεις γιατί πας λάθος, αλλά η κυβέρνηση συνεχίζει να κάνει αυτό που κάνει, έχει τη δύναμη να αγνοεί τη Βουλή.

Από την πολύχρονη εμπειρία σας, πιστεύετε ότι οι Κύπριοι έχουν περιβαλλοντική συνείδηση;

Νομίζω ότι οι Κύπριοι έχουν περιβαλλοντική συνείδηση, πολλές φορές όμως δεν αντιλαμβάνονται ποιες θα είναι οι συνέπειες της περιβαλλοντικής καταστροφής. Πολλές φορές οι αντιδράσεις οφείλονται στην άγνοια των πολιτών. Για παράδειγμα, αν βγούμε έξω και πούμε «πρέπει να έχουμε δημόσιες συγκοινωνίες», εάν εσύ κυκλοφορείς με το αυτοκίνητό σου θα πεις «ναι, καλέ, που θα κατέβω από το αυτοκίνητό μου και θα παίρνω ποδήλατο!» Αν όμως εξηγήσεις στους πολίτες, ότι λόγω της έλλειψης δημοσίων συγκοινωνιών αναγκάζομαστε να χρησιμοποιούμε πολλά αυτοκίνητα, άρα η ποιότητα του αέρα που αναπνέουμε δεν είναι καλή, επομένως χάνουμε 2 άτομα από πρόωρους θανάτους και έχουμε μια σειρά από αρρώστιες κάθε χρόνο, τότε θα προβληματιστούν... Όταν το παρουσιάσεις με αυτό τον τρόπο, θα φέρουν στο μυαλό τους εικόνες από το εξωτερικό. Γιατί στο εξωτερικό για παράδειγμα, στις γειτονιές έχουν παροχές χαμηλών ρύπων; Σε καμιά ευρωπαϊκή πόλη δεν πηγαίνεις στο ιστορικό κέντρο με το αυτοκίνητο... μόνο στην Ελλάδα και στην Κύπρο συμβαίνει αυτό. Δυστυχώς στην Κύπρο δεν προωθούμε ορθά το περιβαλλοντικό ζήτημα.

Η βιοκλιματική αρχιτεκτονική αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους παράγοντες της οικολογικής δόμησης. Με ποιους τρόπους η κυβέρνηση προωθεί την υιοθέτηση της πρακτικής αυτής;

Σήμερα διεθνώς όταν σχεδιάζεις ένα σπίτι, αρχίζεις από τον βιοκλιματισμό. Στην Κύπρο - καθώς άρχισαν να θεσμοθετηθούν κανόνες, σε αντίθεση με άλλα κράτη της ΕΕ - ακόμα και σπία 7-8 χρονών δεν έχουν θερμομόνωση. Από το 2002 η κυβέρνηση προσπαθεί να πετύχει τον στόχο της ΕΕ για το 2020 όσον αφορά στον βιοκλιματισμό, χορηγώντας τις θερμομονώσεις. Δυστυχώς, όμως, τα κονδύλια είναι μικρά. Από την άλλη είχαμε υποχρέωση ως κράτος να αναβαθμίσουμε τα κυβερνητικά κτήρια. Κάθε χρόνο έπρεπε να κάνουμε ενεργειακή αναβάθμιση του 3% των κυβερνητικών κτηρίων με βάση το εμβαδόν, ούτε αυτό το κάναμε. Και μιας και βρίσκομαι σε σχολείο, δλδ σε κυβερνητικό κτήριο, έπρεπε και αυτό να βρίσκεται σε τέτοιο ενεργειακό επίπεδο, ώστε να μη χρειάζεται θέρμανση και κλιματιστικά! Δυστυχώς, η κυβέρνηση δεν ασχολήθηκε σοβαρά με την ενεργειακή απόδοση, έως καθόλου θα έλεγα. Στο εξωτερικό δίνουν πολύ μεγάλη σημασία γιατί, πέραν του ότι εξοικονομείς ενέργεια, η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης ενός κτηρίου δημιουργεί πολλές νέες θέσεις εργασίας, έρχονται να δουλέψουν υδραυλικοί, πελεκάνοι, χτίστες, εργάτες κλπ... Στο εξωτερικό, λοιπόν, έχουν πολιτικό σχεδιασμό. Αγαπούν το περιβάλλον, δημιουργούν δουλειές, βελτιώνουν τα σπίτια και την ψυχολογία του πολίτη.

Η κλιματική αλλαγή επιδεινώνει αισθητά το υδατικό πρόβλημα στην περιοχή της Μεσογείου, άρα και της Κύπρου. Σε ποιες ενέργειες προβαίνει η κυβέρνηση για να αντιμετωπίσει το θέμα αυτό;

Εγώ θα έλεγα πως δεν κάνει τίποτα. Μάλλον κάνουν την κατάσταση χειρότερη, καθώς προωθούν κι άλλα γήπεδα γκολφ. Πού θα βρίσκουν το νερό που χρειάζονται; Μελέτη για το πόσα γήπεδα μπορούν να φτιαχτούν στην Κύπρο κανείς δεν έκανε, απλά αποφασίστηκε μια μέρα πως θα κάνουμε 14 γήπεδα, χωρίς να γίνει περιβαλλοντική μελέτη, όπως είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε με την ένταξή μας στην Ε.Ε. Καταλαβαίνετε ότι, αν γινόταν μελέτη για τα γήπεδα γκολφ, που θέλουν πάρα πολλούς τόνους νερό κάθε μέρα σε μια χώρα που δεν έχει νερό, δεν θα είχε περάσει. Οπότεν πρώτα πάρθηκε η απόφαση στο υπουργικό συμβούλιο ότι θα γίνουν μαρίνες σε κάθε πόλη και 14 γήπεδα γκολφ, και έπειτα, πήραν τον νόμο στη Βουλή, η οποία τον ψήφισε. Το δεύτερο, και ίσως και χειρότερο, είναι ότι αυτή η κυβέρνηση χαλάρωσε πάρα πολύ τους όρους υδροδότησης των γηπέδων, και μάλιστα κήρυξε το γρασιδί ως μόνιμη γεωργική καλλιέργεια. Κατά συνέπεια τα γήπεδα γκολφ δικαιούνται νερό από τα φράγματα ολόχρονα, σημειώτεο ότι από αυτό το νερό θα έπαιρναν οι γεωργοί. Έτσι τώρα τα γρασιδία του γκολφ ανταγωνίζονται τους γεωργούς.

Άλλο πρόβλημα είναι ότι για να πιούμε νερό εμείς στις πόλεις, χρειαζόμαστε πετρέλαιο για να παράγουμε ηλεκτρισμό. Με τον ηλεκτρισμό κάνουμε αφαλάτωση και χρησιμοποιούμε αντλίες για να στείλουμε το νερό στις πόλεις. Πάνω από 10% της ενέργειας της Κύπρου αναλώνεται για να έχουμε νερό. Μεγάλος δε, αριθμός από τις σωλήνες αυτές είναι τρυπημένες. Υπάρχει περιοχή στην Κύπρο η οποία χάνει το 70% του νερού εξαιτίας της κακής κατάστασης των σωληνώσεων.

Ποια μέτρα πιστεύετε πως μπορούν να αναληφθούν από την Κυβέρνηση;

Μπορούν να ληφθούν πολλά μέτρα. Για παράδειγμα, έχω ένα χωριό και έναν αγωγό που φέρνει νερό στο χωριό. Στον αγωγό και στα σπία βάζω ρολόγια. Κάθε 3 μήνες παίρνω μετρήσεις. Αν προσθέσω τις ενδείξεις αυτές και το άθροισμα τους είναι λιγότερο από όσο είχα στείλει με τον αγωγό, σημαίνει ότι κάπου χάνεται νερό. Υπάρχουν ηλεκτρονικά συστήματα που σε βοηθούν να βρεις την τρυπημένη σωλήνα για να την αλλάξεις. Απλά πρέπει να ενδιαφέρεσαι. Υπάρχουν πολλά σπία που δεν καταμετρείται το νερό, στα χωριά ιδιαίτερα. Υπάρχουν ακόμη και χωριά, που δεν έχουν κεντρικό μετρητή για το πόσο νερό έχουν πάρει. Επομένως είμαστε πάρα πολύ πίσω. Το νερό είναι ένα από τα πιο σημαντικά θέματα που έχουμε στην Κύπρο και δεν ασχολείται κανένας. Όσο κι αν φωνάζουν οι περιβαλλοντικές οργανώσεις...

Μια τελευταία ερώτηση: Γιατί πιστεύετε οι άνθρωποι από τις εργατικές και αγροτικές τάξεις δεν συμμετέχουν στις διαμαρτυρίες για την κλιματική αλλαγή όσο οι υπόλοιποι πολίτες, ενώ είναι αυτοί που επηρεάζονται κυρίως από αυτές τις αλλαγές;

Ναι, θα παρατηρήσετε ότι στην Κύπρο ο κόσμος δεν διαμαρτύρεται πολύ. Δεν υψώνουν ανίστημα οι Κύπριοι. Όλοι μουρμουρούν, τώρα βρήκαν και το Facebook και διαμαρτύρονται πίσω από μια οθόνη. Επομένως είναι ένα χαρακτηριστικό των Κυπρίων αυτό γενικά. Ένας σημαντικός λόγος είναι η προσήλωσή μας στο χρήμα, είμαστε λίγο "παραδόπιστοι" οι Κύπριοι. Να σας πω ένα παράδειγμα: Θα γινόταν ένα γήπεδο γκολφ σ' ένα χωριό. Επισκεπτόμενος το χωριό λέω στους κατοίκους: «καλά, εσείς δέχεστε να γίνει το γήπεδο και να σας παίρνει το νερό; Δηλαδή να παίρνει νερό συνέχεια από τα υπόγεια, από την περιοχή, να μειωθεί το νερό που έχετε, για να φτιαχτεί γήπεδο γκολφ, να παίζουν οι πλούσιοι και να αγοράζουν επαύλεις;» Και μου έλεγαν «εεε... να το δούμε...». Ύστερα κατάλαβα, πως χαιρόνταν για το φιάξιμο του γηπέδου, γιατί σκέφτονταν ότι θα μεγαλώσει η αξία της δικής τους γης. Άρα, ο κόσμος δεν ανηδρα, γιατί ικανοποιούνται οι υλικές του ανάγκες, που θεωρεί ότι είναι οι σημαντικότερες.

Ευχαριστούμε πολύ για τον χρόνο σας.

Εγώ σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Συνέντευξη: Ανθή Γεωργιάδου Β31, Νίνα Ραχίμ Ζατέχ Β51

Σιμόνα Ογκνιάνοβα Β61

Η νεολαία ενάντια στην κλιματική αλλαγή

Τον Αύγουστο του 2018 μια φιλόδοξη νεαρή ακτιβίστρια μόλις 15 ετών, η Γκρέτα Θάνμπερκ, ξεκίνησε επανάσταση για ένα από τα σοβαρότερα, αλλά παράλληλα υποτιμημένο πρόβλημα της εποχής μας: την κλιματική αλλαγή. Κρατώντας ένα αυτοσχέδιο πανό έξω από τη Σουηδική Βουλή, που έγραφε «Σχολική απεργία για την κλιματική αλλαγή», ενέπνευσε έναν χρόνο αργότερα μια από τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις νέων σε όλο τον κόσμο, με συμμετοχή που ξεπερνούσε τα 6 εκατομμύρια άτομα. Έτσι και στην Κύπρο, στις 20 Σεπτεμβρίου, μαθητές από όλες τις πόλεις, άφησαν τα μαθήματά τους, για να δώσουν το δικό τους μήθημα σε πολιτικά πρόσωπα, από τη Βουλή των Αντιπροσώπων μέχρι το Υπουργείο Εμπορίου.

Η οργάνωση Youth for Climate Cyprus, με σύνθημα «The oceans are rising and so are we», κάλεσε τους μαθητές, και όχι μόνο, να αποδείξουν ότι η κλιματική αλλαγή είναι ένα φλέγον ζήτημα, το οποίο απαιτεί την αμέριστη προσοχή των αρμοδίων αρχών της Κύπρου. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την οργάνωση, στην Κύπρο το 2018, 100 από τις 365 μέρες του χρόνου, ο αέρας ήταν μολυσμένος. Οι επιστήμονες προβλέπουν την αύξηση της θερμοκρασίας στην Κύπρο τουλάχιστον 4,5 °C μέχρι το 2050. Τα ανησυχητικά αυτά στοιχεία ώθησαν τους νέους να διοργανώσουν τη διαδήλωση αυτή, ώστε να ασκήσουν πίεση στις αρχές και το κοινό.

Η διαδήλωση είχε μεγάλη επιτυχία, καθώς 1,500 άτομα από όλα τα σχολεία της Κύπρου φώναξαν για την εξασφάλιση ενός βιώσιμου μέλλοντος για τις επόμενες γενιές. «Η απάθεια δεν είναι η λύση», «Σώστε τον πλανήτη, δεν έχουμε δεύτερο» και «Αν πραγματικά πιστεύετε ότι το περιβάλλον είναι λιγότερο σημαντικό από την οικονομία, δοκιμάστε να κρατήσετε την αναπνοή σας ενόσω μετράτε τα λεφτά σας» ήταν μερικά από τα συνθήματα των μαθητών. Τα συνθήματα αλλά και τα πανό ήταν εξαιρετικά δημιουργικά, είτε με χιούμορ είτε με σο-

βαρότητα, και απέδειξαν το ενδιαφέρον των νέων για το ζήτημα.

Η νεολαία δεν θα παραμείνει αμέτοχη, ενόσω βλέπει να της στερούν το μέλλον της. Με αυτή τη διαδήλωση, η οποία δεν είχε καμία κομματική χροιά, υψώνουμε τη φωνή μας, γιατί μόνο έτσι μπορεί να έρθει πραγματική αλλαγή.

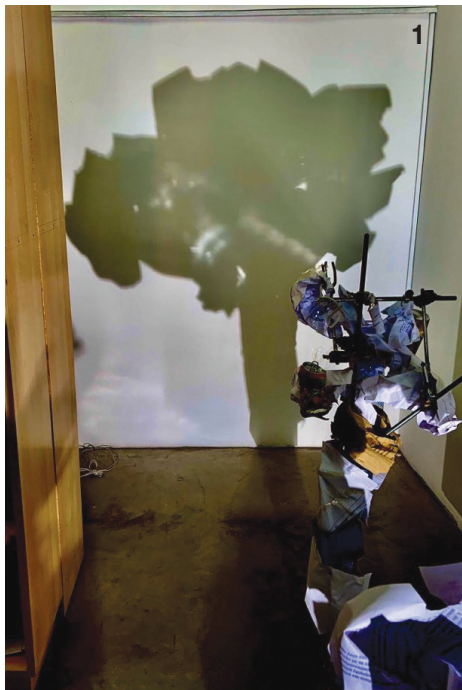
Ειρήνη Ερωτοκρίτου B11

ΟΙ ΝΕΟΙ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Το πρόγραμμα των Νέων Δημοσιογράφων για το περιβάλλον είναι ένα παγκόσμιο πρόγραμμα με σκοπό την έρευνα περιβαλλοντικών ζητημάτων και την προώθηση λύσεων μέσω διερευνητικής δημοσιογραφίας, φωτογραφίας και βίντεο. Το σχολείο μας φέτος λαμβάνει μέρος με τέσσερις εργασίες που απορρέουν από τρεις μελέτες.

Ανακύκλωση

Ως Δασουπολίτες, επιδιώκουμε να είμαστε ενεργοί πολίτες με περιβαλλοντική συνείδηση, ενήμεροι για το αποτύπωμα που αφήνει στον πλανήτη ο τρόπος ζωής μας. Στο σχολείο μας γίνεται συλλογή κάποιων υλικών για ανακύκλωση, αλλά δεν υπήρχαν ειδικό κάδο για τα πλαστικά μπουκάλια του νερού. Σ' έναν χώρο όπου 700 περίπου άτομα χρησιμοποιούν μπουκάλια μίας χρήσης, η σπατάλη είναι τεράστια και ως εκ τούτου, πρέπει τουλάχιστον να ανακυκλώνονται οι συσκευασίες του νερού.

Η επιτροπή περιβάλλοντος του σχολείου προχώρησε στην αγορά ειδικών κάδων ανακύκλωσης. Στο πλαίσιο του προγράμματος «Νέων Δημοσιογράφων για το περιβάλλον», βοηθήσαμε στην τοποθέτησή τους και στην οργάνωση της ανακύκλωσης στο σχολείο μας.

Λαμβάνουμε μέρος στον διαγωνισμό στην κατηγορία «φωτογραφία: εκστρατεία προβολής» με τη φωτογραφία «rubbish reimagined». Στη φωτογραφία φαίνεται στον τοίχο η σκιά ενός δέντρου, στην πραγματικότητα όμως το αντικείμενο που δημιουργεί τη σκιά είναι μια στοίβα από ανακυκλώσιμα υλικά, παρμένα από τους κάδους ανακύκλωσης του σχολείου μας. Το έργο συμβολίζει τη σημασία της ανακύκλωσης για το περιβάλλον. (φωτογραφία 1)

Καζαμία Μαρία και Νικολάου Ρωμανός A12,
Μεταξά Νικόλας A24

Junk Mail

Με αφορμή τα πολλά διαφημιστικά φυλλάδια που παίρνουμε στα γραμματοκιβώτιά μας, ειδικά την περίοδο των Χριστουγέννων, και συνειδητοποιώντας ότι τα πλείστα από αυτά καταλήγουν στην ανακύκλωση, γράψαμε ανοικτή επιστολή επεξηγώντας στους συμπολίτες μας ότι το υλικό αυτό στοιχίζει στον πλανήτη, όχι μόνο σε δέντρα, αλλά και σε εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα που παράγονται κατά την επεξεργασία και διακίνησή του. Η επιστολή, μαζί με τη σήμανση «Δεν δεχόμαστε διαφημιστικά έντυπα» τοποθετήθηκε σε γραμματοκιβώτια της γειτονιάς μας.

Λαμβάνουμε μέρος στον διαγωνισμό στην κατηγορία «Φωτογραφία: Ρεπορτάζ». (φωτογραφία 2)

Καζαμία Μαρία και Νικολάου Ρωμανός A12,
Μεταξά Νικόλας A24

Μοναχική μέλισσα (*Amegilla quadrifasciata*)

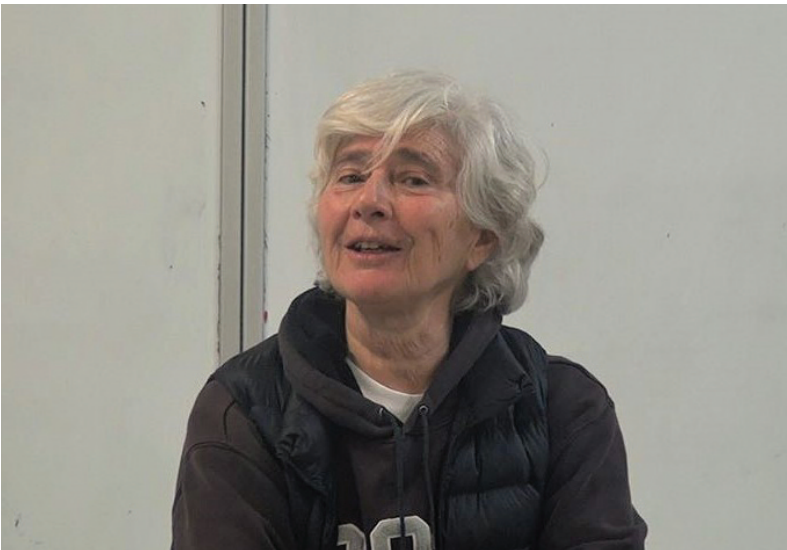
Κατά τη διάρκεια επίσκεψης του Δρ. Κωνσταντίνου Φάνη στο σχολείο μας, εθνικού συντονιστή του προγράμματος SEMEP (South-Eastern Mediterranean sea Project), είχαμε την ευκαιρία να μάθουμε περισσότερα για το πρόγραμμα της Μοναχικής Μέλισσας. Το πρόγραμμα δίνει την ευκαιρία σε μαθητές να ενεργήσουν σαν πραγματικοί ερευνητές με τη βοήθεια ενός ερευνητή και του καθηγητή τους. Περνώντας από όλα τα στάδια της ερευνητικής διαδικασίας αποκτούν εμπειρίες και δεξιότητες. Τελικά, παρουσιάζουν τη μελέτη και τα αποτελέσματά τους στον διαγωνισμό «ΜΕΡΑ- μαθητές στην έρευνα».

Τα σχολεία που συμμετέχουν στο πρόγραμμα SEMEP φέτος μελετούν τη μοναχική μέλισσα. Η πρώτη μας αντίδραση ήταν η αναμενόμενη, αυτή που έχουν όλοι όσοι ζουν σε αστική περιοχή... ολοκληρωτική άγνοια και αγνωμοσύνη. Μέσα από τη συνομιλία μας όμως, αντιληφθήκαμε ότι η σημασία της μέλισσας για τον πλανήτη είναι τεράστια.

Λαμβάνουμε μέρος στον διαγωνισμό στην κατηγορία «Φωτογραφία: Ρεπορτάζ», όπου σειρά φωτογραφιών καταγράφει τη δράση του προγράμματος και αναδεικνύει την οικοθέση πολλών ειδών μέλισσας. (φωτογραφίες 3 και 4)

Επίσης, λαμβάνουμε μέρος στον διαγωνισμό στην κατηγορία «Άρθρο». Το άρθρο μας στοχεύει στην ανάδειξη του έργου του προγράμματος SEMEP, τόσο για τα αποτελέσματα των ερευνητικών εργασιών, όσο και για την ευκαιρία που δίνει σε μαθητές να ενεργήσουν σαν πραγματικοί ερευνητές.

Σαπατίνα Αικατερίνη, Κουμή Ελιζαμπεθ Κριστίν,
Σάββα Λουκία, Δημητρίου Ελίνα, Ιωάννου Κυριακή και Πέτρου Μαργαρίτα B32

1974-2020, Νῆσός τις ἔστι. Ξαναζούμε τις στιγμές. Καταγράφουμε τη μνήμη. Γνωρίζουμε τον τόπο.

Στο πλαίσιο της εμβάθυνσης της γνώσης των μαθητών του Σχολείου μας για την κατεχόμενη γη μας με απώτερο σκοπό τη γνωριμία με πτυχές της σύγχρονης κυπριακής ιστορίας και τη σύνδεση και την αγάπη με τη γη των πατεράδων και των παππούδων τους, οργανώθηκαν δυο σειρές δράσεων για τη Β' και την Α' Λυκείου στις 29/01 και στις 21/02/20 αντίστοιχα. Οι δράσεις οπτικογραφήθηκαν και θα αποτελέσουν την πρώτη ύλη για παραγωγή ντοκιμαντέρ στο πλαίσιο της συμμετοχής του Σχολείου μας στο Πρόγραμμα του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου «Καταγράφουμε τη μνήμη».

Των δράσεων προηγήθηκε προετοιμασία των μαθητών για τα γεγονότα της σύγχρονης Ιστορίας της Κύπρου από τους διδάσκοντες της Ιστορίας κάθε τμήματος.

Στις 29/01/20 τα τμήματα της Β' Λυκείου είχαν την ευκαιρία να συνομιλήσουν στη βάση της ημιδομημένης συνέντευξης με ανθρώπους του Πνεύματος και της Τέχνης, που έζησαν τα γεγονότα του 1974 και στη συνέχεια παρήγαγαν επιστημονικό, πνευματικό και καλλιτεχνικό έργο με αφορμή την οδύνη τους εμπειρία. Συγκεκριμένα, στο Σχολείο μας φιλοξενήθηκαν η μουσικός Αλέξια Βασιλείου, ο χαράκτης Χαμηλής Τσαγκάρης, ο εκπαιδευτικός και λογοτέχνης Κώστας Λυμπούρης και ο συγγραφέας του ιστορικού έργου «Αμμόκωστος, η απέλπει ιστορία» Γιάνγκος Κλεόπας.

Ακολούθησε στις 21/02/20 η δεύτερη σειρά αλληλεπίδρασης των μαθητών Α' Λυκείου με την ιστορικό και αρχαιολόγο Άννα Μαραγκού, τη δήμαρχο Λευκονοίκου Ζήνα Λυσάνδρου Πααναγιίδου και τη ΕΜΕ Φιλολογικών Δρα Ειρήνη Ροδοσθένους, την εκπαιδευτικό και λογοτέχνη Δρα Μαρία Οικονομίδου και τους Γιόλα και Χαράλαμπο Βασιλείου.

Των δράσεων ακολούθησε αναστοχαστική συνάντηση με καταγραφή εντυπώσεων και συναισθημάτων των μαθητών και εμπλουτισμός των γνώσεων με την παρακολούθηση ιστορικού ντοκιμαντέρ για την περίοδο της τουρκικής εισβολής.

Συναντήσαμε τον κατεχόμενο εαυτό μας...

Αλέξια Βασιλείου

Με συγκίνησε το γεγονός ότι η επιστροφή στο σπίτι της μετά από χρόνια λειτούργησε για την ίδια λυτρωτικά. Με τον τρόπο αυτό κατάφερε να «σβήσει» τις σειρήνες του πολέμου που ηκούσαν στα αυτιά της όλα αυτά τα χρόνια.

Μαρία Λαζάρου Β11

Όσο η Αλέξια μάς μιλούσε για τα γεγονότα, εγώ τα έβλεπα να περνάνε μπροστά από τα μάτια μου. Την έβλεπα μικρό παιδί, την άκουγα, ένιωθα τα συναισθήματά της. Αυτό που κρατάω, ωστόσο, είναι η προσμονή για το καλύτερο και η μεταποίηση της οδύνης σε μουσικές δημιουργίες.

Κατερίνα Σουτοπούλου Β11

Τη σχολική τάξη πλημμύρισε η αγάπη της φιλοξενούμενης για την κατεχόμενη Κύπρο. Μέσα από την αφήγηση της Αλέξιας, γνώρισα την ομορφιά της Αμμόκωστου, τις μουσικές, τις τέχνες, τις γιορτές και τους χορούς, τις μυρωδιές και τα χρώματα που σε μια μέρα έσβησαν. Αν κάτι με συγκίνησε, αυτό είναι η αγάπη της Αλέξιας για την πόλη της και η προσδοκία της για την απελευθέρωση. Δεν θα ξεχάσω ποτέ τα λόγια της: «Όπου κι αν πάω, σε όποιο τόπο της γης κι αν περπατώ, την Κύπρο την κουβαλώ πάντα μέσα μου».

Σοφία Στροφύλλα Β11

Κώστας Λυμπούρης

Τα λόγια του με πείσμωναν, γιατί ως παιδί της νέας γενιάς θέλω να αγωνιστώ για την ανάκτηση των εδαφών των γονιών και των παππούδων μας. Θέλω να τον ευχαριστήσω γιατί μέσα από τα λόγια του πολλοί συμμαθητές μας προβληματίστηκαν για το μέλλον της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Μαρία Μακρή Β33

Όπως ανέφερε ο κύριος Λυμπούρης, πολλοί Κύπριοι γνώριζαν και ανέμεναν την τουρκική εισβολή ως αποτέλεσμα του προδοτικού πραξικοπήματος. Επομένως, δημιουργούνται κι άλλες απορίες, όσον αφορά στη στάση των ανθρώπων τότε, δηλαδή γιατί δεν προετοιμάστηκαν κατάλληλα, γιατί κινούνταν «στα τυφλά», όπως μας είπε ο φιλοξενούμενός μας, προς το άγνωστο, άοπλοι...

Γιάννης Τσουντας Β33

Πιστεύω πως η ελπίδα χάνεται όταν καθούν οι άνθρωποι που αισιοδοξούν και ελπίζουν. Ως Κύπρια με γονείς εκτοπισμένους δεν έχω χάσει τις ελπίδες μου και υπόσχομαι να παλέψω για τη χώρα μου.

Άννη Τζιακούρη Β33

Προσωπικά συγκινήθηκα όταν μας είπε πως στις 22 Ιουλίου 1974, ο ίδιος και κάποιοι φίλοι του έφυγαν από το χωριό τους με δική τους πρωτοβουλία για να σωθούν, ενώ άλλοι φίλοι σκοτώθηκαν και τα οστά τους βρέθηκαν πρόσφατα. Το κεφάλαιο των αγνοουμένων αποτελεί ένα από τα πιο σκληρά κεφάλαια της εισβολής...

Κυριακή Φιλοθέου Β11

Χαμηλής Τσαγγάρη

Αυτό που με συγκίνησε περισσότερο είναι πως η εισβολή και τα γεγονότα που ακολούθησαν αποτέλεσαν πηγή έμπνευσης και δημιουργίας για τον χαρακτήρα και πως όλα ήταν καθαρά χαραγμένα στη μνήμη του, σαν να συνέβησαν χτες. Δεν θα ξεχάσω, επίσης, την ελπίδα για επιστροφή και τα τελευταία λόγια του: «Εγώ θέλω να με θάψουν πίσω στον τόπο μου».

Χριστίνα Τσιολιά Β42

Μας διηγήθηκε σκηνές από τη ζωή του στην Κοντέα, που ήταν στα μάτια του ένας παράδεισος. Μας διηγήθηκε και

τα γεγονότα των ημερών της εισβολής με συναισθηματική φόρτιση. Ένιωσα τον πόνο που βίωσα, τη νοσταλγία, την επιθυμία του για επιστροφή στο σπίτι του το πατρικό...

Δημήτρης Λοΐζου B61

Γιάγκος Κλεόπα

Αν και δεν είμαι πρόσφυγας, τα λόγια του κυρίου Κλεόπα με άγγιξαν, αισθάνθηκα τη βαθιά αγάπη για τον τόπο και τον πόθο του γυρισμού που έχουν όλοι οι πρόσφυγες και που πρέπει να έχουν όλοι οι Κύπριοι, έτσι ώστε να υπάρξει μια βιώσιμη λύση. Αυτό είναι το καθήκον και ο στόχος της δικής μας γενιάς.

Άγγελος Παπακυριακού B32

Η πιο συγκινητική στιγμή ήταν όταν μας απάντησε στην ερώτηση για τα τωρινά του συναισθήματα και τις ελπίδες του για επίλυση του κυπριακού προβλήματος. Συγκινήθηκα γιατί εξέφρασε τη λύπη του και την απαισιοδοξία του για μια λύση στο άμεσο μέλλον.

Κυριάκος Χατζησάββας B11

Άννα Μαραγκού

Κατάλαβα ότι το να κατάγεται από ένα κατεχόμενο μέρος και να το 'χεις περπατήσει «παθιάν παθιάν», όπως ανέφερε η κυρία Μαραγκού, δεν συγκρίνεται με το να έχεις διαβάσει, ακόμα και το να άκουσες τις αφηγήσεις κάποιου άλλου.

Ειρηνάνα Καγιά A21

Με συγκίνησε ο έρωτας της ομιλήτριας για την πόλη της και όλη την κατεχόμενη Κύπρο.

Ελπίδα Πετρίδου A21

Κρατώ στη μνήμη μου το θάρρος, την τόλμη, την ειλικρίνεια και τον δυναμισμό ενός ενεργού Κύπριου πολίτη.

Μαρία Περικλέους A12
Θα ήθελα να ευχαριστήσω το Σχολείο που μου έδωσε την ευκαιρία να ενημερωθώ και να θυμηθώ το χρέος που έχω και εγώ και όλοι οι πολίτες της Κύπρου απέναντι στην πατρίδα μας.

Μαρία Καζαμία A12

Μαρία Οικονομίδου

Μέσα από τις αφηγήσεις της κυρίας Οικονομίδου για τις καταστάσεις τότε, προβληματιστήκαμε για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα σήμερα. Ακούγοντας τις αφηγήσεις της, αντιλήφθηκα την απάθεια που μας χαρακτηρίζει ως κοινωνία. Λίγοι γνωρίζουν την ιστορία του τόπου μας κι αυτό είναι αντιπροσωπευτικό.

Ναυσικά Ελευθεριάδη A11

Με συγκίνησε ιδιαίτερα η αναφορά στον πατέρα της, ο οποίος πίστευε πως ο γιος του ήταν νεκρός και τον αντίκρισε ξαφνικά να κατεβαίνει από το λεωφορείο.

Ηρώ Φιλίππου A11

Μου έκαναν εντύπωση τα λόγια της συγγραφέως για τους ανθρώπους που δεν τους γνώριζαν, αλλά άνοιξαν τα στήπια τους για να τους βοηθήσουν, ακόμα κι αν οι ίδιοι δεν ήταν ιδιαίτερα ευκατάστατοι. Τους πρόσφεραν στέγη, φαγητό και ρούχα. Εντυπωσιάστηκα, γιατί κανένας πια δεν βοηθά αγνώστους...

Μύρια Πέτρου A11

Η Κύπρος δεν είναι η χώρα μου, όμως από τα προσωπικά μου βιώματα στην Παλαιστίνη, καταλαβαίνω πόσο δύσκολο είναι να είσαι υποχρεωμένος να φύγεις από τη γη σου αναγκαστικά και να αφήσεις πίσω το σπίτι σου, τα πράγματα και τις μνήμες σου από τον τόπο... Γνωρίζω καλά τη νοσταλγία που αισθάνεται κανείς όταν επισκέπτεται την πατρίδα

του ξανά. Ως πρόσφυγας από την Παλαιστίνη ταυτίστηκα με τα λόγια της κυρίας Οικονομίδου.

Ρεγγίνα Κίντες A22

Ζήνα Λυσάνδρου, Δρ. Ειρήνη Ροδοσθένους, Μαρία Κωνσταντινίδου

Ήταν κάτι διαφορετικό, γιατί ο στόχος ήταν να δημιουργηθεί η αγάπη για τον τόπο και όχι το μίσος για τον εχθρό. Η αγάπη των φιλοξενούμενων για τον τόπο τους με συγκίνησε βαθιά.

Μάριος Ιωάννου A24

Με συγκίνησε η στάση της κυρίας Λυσάνδρου, αφού ξύπνησε στη μνήμη μου τις ιστορίες του δικού μου παππού που κατάγεται από το Παλαίκυθρο και προσπαθεί με ανάλογο τρόπο να μου εμφυσήσει την αγάπη για τον τόπο.

Νικόλας Μεταξάς A24

Χαράλαμπος και Γίολα Βασιλείου

Με συγκίνησε η ιστορία του κυρίου Χαράλαμπου για τις προσπάθειές του να φτάσει στο Τρόodos τις τραγικές εκείνες μέρες της εισβολής, για να συναντήσει την οικογένειά του μετά που άκουσε ότι βρίσκονταν εκεί. Η φόρτιση του κυρίου Χαράλαμπου κατά την αφήγησή του ήταν μοναδική...

Νεκταρία Λαού A31

Μάθαμε για τις τραυματικές εμπειρίες του παρελθόντος, για τη ζωή στον πόλεμο και τις δυσκολίες. Είδαμε τον πόνο στα μάτια τους. Με τα λόγια τους κατάφεραν να με συγκινήσουν και να με πείσουν να μάθω περισσότερα για την Κύπρο. Αισθάνομαι ευγνώμων που είχα αυτή την ευκαιρία.

Ευτυχία Χέτζελ Μάλοκ A31

Ο Αρχηγός Αστυνομίας θέτει τον δάκτυλον επί τον τύπον των ήλων

Διαβαίνοντας την πεζογέφυρα έξω από το σχολείο μας βρίσκεσαι στο Αρχηγείο Αστυνομίας. Μας χωρίζει ένα τραγούδι δρόμος και συνάμα ένας ολόκληρος κόσμος... ή μήπως δεν είναι έτσι τα πράγματα. Διανύσαμε την πεζογέφυρα, συζητήσαμε με τον ίδιο τον Αρχηγό κ. Κύπρω Μιχαηλίδη όλα όσα μας προβληματίζουν και ζητήσαμε την ανάληψη ευθυνών από την πολιτεία για την προστασία μας στους δρόμους, τους χώρους διασκέδασης ακόμα και τα γήπεδα. Τελικά, είναι όντως κοντά μας το Αρχηγείο Αστυνομίας!

Καθημερινά, τα δελτία ειδήσεων αναφέρονται σε απώλειες ανθρώπινων ζωών στην άσφαλο. Ποιοι παράγοντες πιστεύετε ότι συντείνουν στην ύπαρξη τόσων πολλών τροχαίων δυστυχημάτων;

Πραγματικά είναι ένα καίριο θέμα. Μια ερώτηση που σχεδόν μόνιμα είναι μέσα στο ερωτηματολόγιο που τίθεται στον Αρχηγό της αστυνομίας αλλά και στον Εκπρόσωπο Τύπου. Ο κυριότερος είναι ο ανθρώπινος παράγοντας. Όταν λέμε ανθρώπινος παράγοντας εννοούμε τη γενική συμπεριφορά του οδηγού ή ακόμα και του χρήστη του δρόμου, είτε είναι πεζός, είτε είναι μοτοσυκλετιστής, είτε επιβάτης. Η συμπεριφορά του οδηγού παράδειγμα: όταν οδηγεί εφαρμόζει τον κώδικα οδικής κυκλοφορίας; Λαμβάνει υπόψιν την κίνηση που υπάρχει στον δρόμο; Τον κόσμο που κινείται δίπλα του; Ο μοτοσυκλετιστής φορά το κράνος του; Ο επιβάτης μέσα στο αυτοκίνητο φορά τη ζώνη του; Ακόμα και ο πεζός, συμμορφώνεται σε σήματα οδικής κυκλοφορίας; Διασταυρώνει τον δρόμο από τις διαβάσεις; Ως εκ τούτου, λέμε, και είναι αποδεδειγμένο και από διάφορες στατιστικές έρευνες, ότι ο ανθρώπινος παράγοντας είναι αυτός που παίζει σημαντικότατο ρόλο στην τέλεση δυστυχημάτων και τροχαίων συγκρούσεων. Άλλοι παράγοντες, οι οποίοι όμως καλύπτουν ένα μικρό φάσμα των προβλημάτων που δημιουργούνται, είναι οι δρόμοι, π.χ. αν είναι καλό το οδόστρωμα, αν υπάρχουν λακκούβες, αν υπάρχουν σήματα. Μπορεί να υπάρχουν σήματα τροχαίας, αλλά να είναι καλυμμένα από δέντρα ή οπιδήποτε άλλο που παρεμποδίζει την ορατότητα. Αλλά αυτά είναι μπδαμινά σε σχέση με αυτό που έχω αναφέρει για τον ανθρώπινο παράγοντα.

Ας εξετάσουμε τον ρόλο του κράτους, και δη της αστυνομίας αρχίζοντας από τους πεζούς. Τι γίνεται με τον φωτισμό των δρόμων σε απόμερες ή και αραιοκατοικημένες περιοχές;

Πράγματι ο φωτισμός παίζει ένα σημαντικό ρόλο στην προσπάθεια που καταβάλλεται για μείωση των τροχαίων συγκρούσεων, γιατί αν έχουμε σωστό φωτισμό σε ένα συγκεκριμένο σημείο σίγουρα ο οδηγός θα αντιληφθεί τον πεζό στον δρόμο και ο πεζός θα δει το αυτοκίνητο που έρχεται από μακριά. Το ίδιο συμβαίνει για τους μοτοσυκλετιστές ή τους οποιουδήποτε χρήστες του οδοστρώματος. Ο φωτισμός περιοχών είναι αρμοδιότητα των δήμων και των κοινωνικών συμβουλίων, αν μιλάμε για χωριά και των δημοσίων έργων κατ' επέκταση, αν μιλάμε για αυτοκινητόδρομους ή άλλες περιοχές που δεν καλύπτονται ούτε από τους δήμους, ούτε από τις κοινότητες. Υπάρχει, όμως, μια στενότερη συνεργασία, έτσι ώστε να δίνεται και κατεύθυνση από πλευράς αστυνομίας και από άλλους φορείς. Επίσης, να πω ότι η αστυνομία με όλους αυτούς τους φορείς και άλλους, όπως είναι το Υπουργείο Παιδείας ή Δικαιοσύνης, Μεταφορών, Υγείας, συμμετέχουν σε μια επιτροπή που ονομάζεται Επιτροπή για την Ασφάλεια των Δρόμων. Είναι επιτροπή που χειρίζεται θέματα που άπτονται της κυκλοφορίας των οχημάτων. Δηλαδή εκεί που πρέπει να γίνει τροποποίηση στην όδευση κάποιων δρόμων στο πού θα πρέπει να τοποθετηθούν σημανσεις και πινακίδες.

Πιστεύετε ότι η αύξηση των προστίμων ή η τοποθέτηση καμερών επιλύουν ουσιαστικά το πρόβλημα; Μήπως υπάρχει η εντύπωση ότι οι Κύπριοι ακολουθούν τους νόμους μόνο στα σημεία όπου υπάρχει έλεγχος;

Είναι σημαντικό μέτρο η αύξηση των ποινών, διότι αποδεδειγμένα φαίνεται ότι ο Κύπριος οδηγός μόνο όταν τιμωρηθεί μπορεί να συνεπιστεί, δυστυχώς. Μακάρι να ήταν διαφορετικά, αλλά όλες οι ενδείξεις και οι έρευνες που έχουμε κάνει πρόσφατα αυτό δείχνουν και για αυτό προσπαθούμε να έχουμε όσο το δυνατόν πιο πολλούς αστυνομικούς έξω, όχι γιατί δίδονται οδηγίες στους αστυνομικούς να κάνουν καταγγελίες. Ουδέποτε δίνονται τέτοιες οδηγίες. Οι οδηγίες που δίνονται από τον αρχηγό της αστυνομίας στην τροχαία είναι να βγαίνει έξω να προστατεύει τον πολίτη. Εκεί όμως που φαίνεται ότι ο πολίτης με τη στάση του βάζει σε κίνδυνο τη ζωή του ή τη ζωή του οποιουδήποτε, πρέπει να γίνεται η καταγγελία και γίνεται. Και κάτι άλλο που θέλω να ξεκαθαρίσω, γιατί υπάρχει μια λανθασμένη εντύπωση. Η αστυνομία δεν παίρνει τα χρήματα από τα εξώδικα. Τα χρήματα αυτά πηγάζουν στο πάγιο ταμείο του κράτους. Και σε κάποιες περιοχές που είναι δημαρχούμενες, ένα μέρος πηγάζει στα δημαρχεία.

Ποια άλλα μέτρα λαμβάνει η αστυνομία για την ασφάλεια στους δρόμους;

Ένα από τα μέτρα που λαμβάνουμε είναι ότι κάθε εβδομάδα ή κάθε 15 μέρες πραγματοποιείται μια εκστρατεία. Για παράδειγμα, αν παρατηρείται ότι κάποιοι σταθμεύουν σε στάσεις αναπήρων, γίνεται εκστρατεία για να «κυνηγήσουμε» εκείνους οι οποίοι παρανομούν στις θέσεις αναπήρων. Κάθε φορά στοχεύουμε σε διαφορετικά αδικήματα, χωρίς να σημαίνει ότι την ίδια περίοδο, αν κάνουμε μια εκστρατεία για ζώνες για παράδειγμα, δεν θα κάνουμε καταγγελίες για οποιουδήποτε άλλο αδικήματα. Αλλά επικεντρωνόμαστε κυρίως σε συγκεκριμένα αδικήματα. Πέραν τούτου, γίνεται μια τεράστια προσπάθεια για να διαφωτίζεται ο κόσμος για τον κώδικα οδικής κυκλοφορίας, για τους κινδύνους που ελλοχεύουν από τη χρήση των τροχοφόρων, οποιουδήποτε μορφής οχημάτων, ακόμα και ποιους κινδύνους διατρέχουν οι πεζοί. Γίνονται

διαλέξεις στα σχολεία, στα πανεπιστήμια, στα στρατόπεδα της εθνικής φρουράς, σε οργανωμένα σύνολα, στα κέντρα νεότητας. Συνήθως τους αστυνομικούς συνοδεύουν «πρεσβευτές», δηλαδή άτομα με προσωπικά βιώματα, όπως μπτέρες παιδιών που δυστυχώς έχασαν τη ζωή τους από ένα τροχαίο δυστύχημα, έναν ραλίστα που εξηγή στο κοινό ότι χρησιμοποιεί συγκεκριμένες διαδρομές, συγκεκριμένο αυτοκίνητο και σε συγκεκριμένες ώρες, μοτοσυκλετιστές που φέρουν τις ειδικές στολές. Επίσης, να πω ότι υπάρχει συνεχής συνεργασία με τα Υπουργεία Δικαιοσύνης και Μεταφορών για διαφοροποίηση κάποιων κανονισμών με στόχο τα καλύτερα αποτελέσματα. Επιπλέον, η αστυνομία κάνει συνεχείς στατιστικές και έρευνες για να διαπιστωθούν αιτίες διαφόρων αδικημάτων, περιοχές παραβάσεων ή περιόδοι αύξησης των συγκρούσεων. Όλες αυτές τις στατιστικές τις μελετούμε και τοποθετούμε ανάλογα τους αστυνομικούς μας σε συγκεκριμένες ώρες, συγκεκριμένες ημέρες και σε συγκεκριμένους τόπους, ώστε να προλαβαίνουμε τις τροχαίες συγκρούσεις.

Τώρα όσον αφορά στους χώρους διασκέδασης των νέων, γνωρίζουμε και από προσωπικές μας εμπειρίες ότι πωλούνται παράνομα τσιγάρα ή αλκοόλ σε ανήλικους. Πόσο συχνά είναι οι έλεγχοι της αστυνομίας στους χώρους αυτούς και ποιες ποινές επιβάλλονται;

Οι καταγγελίες αυτές είναι εξώδικες, άρα δεν οδηγείται κανένας νεαρός στο δικαστήριο, απλά εκδίδεται ένα εξώδικο και θα πρέπει να πληρώσει 85€. Παρά το γεγονός ότι σύμφωνα με τη νομοθεσία διαπράττει αδικήμα και ο νεαρός εάν καταναλώνει αλκοόλ,

οι οδηγίες που έχουν δοθεί από πλευράς του αρχηγού αστυνομίας είναι να μην καταγγέλλονται οι νεαροί, αλλά να καταγγέλλεται εκείνος που χορηγεί το πότο στον νεαρό, γιατί θέλουμε να στείλουμε το μήνυμα ότι τη μεγαλύτερη ευθύνη την έχει ο ενήλικας. Θα πρέπει να πω ότι κατά, κύριο λόγο, την ευθύνη όσον αφορά το τσιγάρο την έχει το Υπουργείο Υγείας και καταβάλλεται πάντοτε προσπάθεια για τη συνεργασία όλων των φορέων. Επίσης, τα γραφεία Επάρχου ή τα δημαρχεία, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους ότι δίνοντας άδεια λειτουργίας σ' ένα κέντρο αναψυχής, αυτό εγκυμονεί και κάποιους κινδύνους. Από την πλευρά της η αστυνομία ζητά την αναστολή λειτουργίας υποστατικών ή κέντρων αναψυχής, για τα οποία υπάρχουν καταγγελίες είτε για παράνομη πώληση αλκοόλ, είτε για χρήση ναρκωτικών.

Η διακίνηση των ναρκωτικών φαίνεται ότι εξαπλώθηκε και στους σχολικούς χώρους. Με ποιους τρόπους η αστυνομία μπορεί να αντιμετωπίσει το φαινόμενο αυτό και σε ποιο βαθμό συνεργάζεται με το Υπουργείο Παιδείας Πολιτισμού Αθλητισμού και Νεολαίας;

Να πω ότι πράγματι το θέμα αυτό μας απασχολεί ιδιαίτερα, γιατί όλοι μας είμαστε γονείς, έχουμε παιδιά και είναι ένα φαινόμενο πολύ επικίνδυνο. Υπάρχει μια στενότητα συνεργασία μεταξύ Αστυνομίας και Υπουργείου Παιδείας. Διοργανώνονται διαλέξεις στα σχολεία για διαφώτιση των παιδιών, εφαρμόζονται συγκεκριμένα προγράμματα, λειτουργούν κέντρα διαφώτισης και ενδυνάμωσης. Υπάρχουν πρωτόκολλα συνεργασίας μεταξύ του υπουργείου και της αστυνομίας στην περίπτωση που ένας μαθητής είναι χρήστης. Επίσης, με τους Συνδέσμους Γονέων και τα Κέντρα Νεότητας έχουμε αρκετά καλή συνεργασία. Να ξέρετε ότι δεν είστε μόνοι σας όταν βρίσκεστε στο σχολείο. Κάποιοι πιθανόν να βρίσκονται κοντά σας ή γύρω σας και πάντοτε σας προστατεύουν από διάφορους κινδύνους.

Τώρα σχετικά με την κάρτα οπαδού στην οποία πολλοί φιλάθλοι εναντιώνονται, πόσο αποτελεσματική αποδείχθηκε η εφαρμογή του μέτρου αυτού; Μήπως η βία από τα γήπεδα μεταφέρεται τελικά λίγο παραέξω;

Η κάρτα φιλάθλου έγινε για να προστατεύεται ο σωστός φιλάθλος. Να αγοράζει το εισιτήριό του πρώτα, να μπορεί να μπαίνει πολύ εύκολα, μετά να πηγαίνει να βρίσκει τη

θέση του μέσα στο γήπεδο, να κάθεται εκεί, να παρακολουθεί τον αγώνα και να πηγαίνει στο σπίνι του χωρίς κανένα κίνδυνο. Παρά την αρχική αντίδραση, αυτή τη στιγμή είμαστε στην πολύ ευχάριστη θέση να πούμε ότι έχουμε περίπου 106-110 χιλιάδες άτομα, τα οποία έχουν εξασφαλίσει κάρτα φιλάθλου. Με την εφαρμογή του μέτρου της κάρτας έχουν μειωθεί στο ελάχιστο τα προβλήματα και οι συγκρούσεις που βλέπαμε στα γήπεδα μεταξύ αστυνομικών και οπαδών ή ακόμη και σύγκρουση οπαδών ομάδων. Επίσης, σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία οι φιλάθλοι έχουν αυξηθεί γύρω στο 35-40% τα τελευταία 2 χρόνια. Όσο αφορά τους έξω χώρους, η κάρτα φιλάθλου και η πρεμία στον αθλητικό χώρο μας έδωσε τη δυνατότητα να ενισχύσουμε τη φύλαξη των χώρων εκτός γηπέδου.

Κλείνοντας, μήπως η βελτίωση των σχέσεων νέων και αστυνομίας στις οποίες αναφερθήκατε πιο πριν είναι το κλειδί για την επίλυση πολλών προβλημάτων και ποια είναι η στρατηγική σας για να προσεγγίσετε ουσιαστικά τους νέους, ώστε να γίνει η ασφάλεια, σε όλους τους τομείς, modus vivendi για τους αυριανούς πολίτες;

Να ευχαριστήσω για το ερώτημα! Να πω ότι γίνεται μια υπερπροσπάθεια από πλευράς αστυνομίας να υπάρχει συνεχής επαφή με τους νέους, κυρίως στα σχολεία. Ως Αστυνομικός Διευθυντής Λευκωσίας και Λεμεσού είχαμε συναντήσεις με Τεχνικές Σχολές κυρίως για θέματα όπως ναρκωτικά, νεανική παραβατικότητα κλπ., τις οποίες συνεχίζουμε και σήμερα. Πριν τη διάλεξη δίδεται ένα ερωτηματολόγιο στα παιδιά που διερευνά την άποψη των μαθητών για την αστυνομία και «τον αστυνομικό». Το ίδιο ερωτηματολόγιο δινόταν και μετά τη διάλεξη. Η διαφορά ήταν τεράστια! Οι μαθητές ήταν σε μεγάλο ποσοστό πιο θετικοί απέναντι στην αστυνομική δύναμη. Σίγουρα εμείς ως αστυνομία πρέπει να κάνουμε τις κινήσεις, να έρθουμε κοντά σας, να βρούμε τον τρόπο να περάσουμε τα σωστά μηνύματα σε εσάς γιατί εσείς είστε οι μελλοντικοί πολίτες της δημοκρατίας, οι πολιτικοί, αυτοί που θα φροντίσουν για την προάσπιση ενός ευνομούμενου κράτους.

Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ

Εγώ σας ευχαριστώ, είναι πάντα χαρά μας να βρισκόμαστε σε επαφή με τους νέους

Συνέντευξη: Ιόλη Νικολάου B11, Δήμητρα Παφίτου B33

Ιστορικές φωτογραφίες της Κυπριακής Αστυνομίας Από τις Ψηφιακές συλλογές της Βιβλιοθήκης του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου

Αστυνομικοί της φιλαρμονικής με καλοκαιρινή ενδυμασία και πλατύγυρο καπέλο τύπου Slouch hat, 1933

Αστυνομική Δύναμη Κύπρου, Ιούλιος 1959

Αστυνομικός της Τροχαίας με καλοκαιρινή στολή κατά τον έλεγχο της τροχαίας κίνησης, 1975

Αστυνομικοί με καλοκαιρινές στολές παρελαύνουν, 1980

Όχι σημαίνει ΟΧΙ

Οι σωματικοί βιασμοί γυναικών είναι δυστυχώς καθημερινό φαινόμενο. Τραγικό είναι το γεγονός ότι περνούν απαρατήρητοι και από την κοινωνία αλλά και από το δικαστικό μας σύστημα. Πολλές ήταν οι φορές που βιαστές αθώθηκαν, χωρίς να αποδίδεται δικαιοσύνη για τις γυναίκες, οι οποίες πέρασαν μια τόσο φρικτή εμπειρία και οδηγήθηκαν στον εξευτελισμό. Πολύκροτη ήταν η υπόθεση της 19χρονης Βρετανίδας, που ισχυριζόταν ότι βιάστηκε ομαδικώς στην Αγία Νάπα και πέρασε 6 μήνες στην Κύπρο, αφότου απέσυρε την καταγγελία της, υπό την κατηγορία δημόσιας βλάβης. Η όλη υπόθεση τράβηξε τα βλέμματα παγκοσμίως, προκαλώντας πολλές διαδηλώσεις και αφήνοντας πολλά ερωτηματικά για την πραγματική εξέλιξη των γεγονότων. Ακόμα ένα παράδειγμα, είναι η υπόθεση 17χρονης στην Ιρλανδία, όπου ο βιαστής της αφέθηκε ελεύθερος, αφού παρουσιάστηκε το εσώρουχο της κοπέλας ως αποδεικτικό στοιχείο της συναίνεσης του θύματος. Τέτοια περιστατικά συμβαίνουν λόγω κενών του νομοθετικού συστήματος αλλά και κοινωνικής νοοτροπίας.

Ο βιασμός, όσον αφορά στη νομική πλευρά του ζητήματος, αποτελεί μια από τις πιο δύσκολες υποθέσεις. Η σεξουαλική πράξη χωρίς τη συναίνεση του άλλου ατόμου ή ακόμα και όταν υπάρχει συναίνεση, υπό συνθήκες φόβου ή άσκησης βίας, μπορεί να καταδικαστεί μέχρι και ισόβια. Δυστυχώς η φύση της πράξης είναι τέτοια που στις περισσότερες περιπτώσεις δεν υπάρχει αποδεικτικό υλικό για τη μη συναί-

νεση του θύματος. Έτσι, συχνά οι ένοχοι παραμένουν ελεύθεροι εκεί έξω, συνεχίζοντας κατά πάσα πιθανότητα τις επιθέσεις σε άλλες γυναίκες, χωρίς να αποδίδεται δικαιοσύνη, ενώ η προστασία των θυμάτων ή των εν δυνάμει θυμάτων καθίσταται αδύνατη.

Γιατί να γίνονται όλα αυτά; Πώς μπορεί κανείς να κάνει κάτι τέτοιο; Τι φταίει; Αυτά είναι ερωτήματα τα οποία απασχολούν όλους. Η απάντηση είναι σίγουρα μία: δεν φταίει το θύμα. Φορώντας κάτι προκλητικό μία γυναίκα, καταναλώνοντας αλκοόλ ή φλερτάροντας, δεν δίνει σε κανέναν το δικαίωμα να υπερβεί τα εσκαμμένα. Αυτός που ευθύνεται στο τέλος είναι μονάχα ο βιαστής, ο οποίος λόγω της ψυχολογικής του κατάστασης, έχει την ανάγκη να επιδείξει τη δύναμή του σε γυναίκες που δεν του έδωσαν κανένα δικαίωμα.

Αυτό φάνηκε και σε μια συνέντευξη που έγινε το 2013 στις Κεντρικές φυλακές του Delhi Tihar με 122 βιαστές κατάδικους. Σύμφωνα με την έρευνα, οι περισσότεροι βιαστές φαινόταν να έχουν μια υποτιμητική εικόνα για τις γυναίκες, χωρίς κανένα σεβασμό. Συγκλονιστική ήταν η συνέντευξη ενός 49χρονου ο οποίος βίασε ένα κοριτσάκι 5 ετών και δήλωσε ότι μετανιώνει μόνο για το γεγονός ότι τώρα το κοριτσάκι είναι «χαλασμένο προϊόν» και ότι δεν θα μπορέσει να παντρευτεί, αγνοώντας πλήρως τον αντίκτυπο του βιασμού στην ψυχούλα του πεντάχρονου κοριτσιού. Οι βιαστές δεν ξεχωρίζουν ρούχα και συμπεριφορά. Απλά θέλουν να δείξουν την «ανωτερότητά» τους.

Είναι φανερό ότι το νομοθετικό σύστημα σε ό,τι αφορά τους βιασμούς, χρειάζεται να αλλάξει, ούτως ώστε να υπάρχει δικαιοσύνη, για να μπορέσουν τα θύματα να βρουν την ηρεμία που τους αξίζει. Είναι βέβαιο ότι η ευθύνη δεν βρίσκεται στις ίδιες τις γυναίκες αλλά στους βιαστές. Διότι στην τελική, όταν μία γυναίκα λέει «όχι», σημαίνει όχι!

Ειρήνη Ερωτοκρίτου Β11

Ίσοι μόνο κατά νόμον...

Ως γυναίκα πολίτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης του 21ου αιώνα έχω το δικαίωμα της ψήφου. Έχω τη δυνατότητα να είμαι οικονομικά ανεξάρτητη. Έχω το δικαίωμα της εκπαίδευσης και της εργασίας. Δεν είμαι ιδιοκτησία του πατέρα μου ή του συζύγου μου. Δεν είμαι αντικείμενο προς συναλλαγή. Στην Ευρώπη του σήμερα, ο νόμος μου εξασφαλίζει το δικαίωμα της ισότητας. Ο νόμος μου το εξασφαλίζει ... η κοινωνία μου το στερεί.

Στην Ευρώπη του σήμερα, απαιτείται να είμαι απασθής, υπάκουη, αμίλητη, αμέτοχη. Αν τολμήσω να εκφράσω - πόσο μάλλον να υπερασπιστώ την άποψή μου ή ακόμα και τα δικαιώματά μου - τότε είμαι αντιδραστική, σεξβής, ακάριστη ή αγνοούμαι πλήρως και η «ξέφρενη» συμπεριφορά μου δικαιολογείται, επειδή είναι «οι ιδιαίτερες μέρες του μήνα». Αν αντιθέτως - γνωρίζοντας την αντίδραση που με περιμένει - συγκρατήσω τα συναισθήματά μου, είμαι ακοινωνήτη. Στην Ευρώπη του σήμερα είναι αδιανόητο να είμαι έξυπνη, να δουλεύω σκληρά, να μου αξίζει η θέση που έχω. Αν καμιά φορά μου επιτραπεί να διακριθώ, τότε σίγουρα έχω κλέψει, ψεύδομαι, εκμεταλλεύομαι καταστάσεις, χρησιμοποιώ τα γυναικεία θύλαρά μου! Στην Ευρώπη του σήμερα, φταίω. Φταίω αν είμαι θύμα σεξουαλικής παρενόχλησης στον τόπο εργασίας μου, διότι ενθάρρυνα τον θύτη. Φταίω αν είμαι θύμα βιασμού, επειδή φορούσα «προκλητικά» ρούχα. Στην Ευρώπη του σήμερα, δεν μπορώ να ονειρευτώ, δεν μπορώ να εκφραστώ, δεν μπορώ να είμαι ο πραγματικός μου εαυτός, δεν μπορώ να νιώθω ασφαλής.

Στα 17 μου χρόνια, έχω ήδη νιώσει υποτιμημένη, ανίκανη, ανάξια, περιθωριοποιημένη, ασήμαντη, αόρατη μόνο και μόνο επειδή είμαι γυναίκα. Παρακολουθώντας ολυμπιονίκες να αγωνίζονται στην πλεόραση, ενημερώθηκα πως δεν είναι «γυναικείο» να αθλούμαι αγωνιστικά, διότι το σώμα μου δεν θα είναι ελκυστικό. Με συμβούλεψαν να περιοριστώ σε επαγγέλματα χωρίς απαιτητικές ώρες και ατέλειωτες υποχρεώσεις, επειδή - ως γυναίκα - θα πρέπει να μένω σπίτι με τα υποθετικά παιδιά μου. Κάθε φορά που περπατώ στον δρόμο, αυτοκίνητα επιβραδύνουν και κορνάρουν. Στο σχολείο, είμαι αναγκασμένη να ακούω σεξιστικά σχόλια και αστεία, συχνά μάλιστα αναμένεται να γελάσω και να διασκεδάσω με αυτά. Σε μαθητικούς αγώνες, τα σχόλια που άκουσα για τις αθλήτριες στόχευαν αποκλειστικά στο σώμα τους και ποια θα ήταν η καλύτερη στο κρεβάτι, ενώ για τους μαθητές άκουσα σχόλια που επαινούσαν τη σκληρή δουλειά τους, σχόλια που εξέπεμπαν θαυμασμό και σεβασμό. Οι καταστάσεις αυτές αποτελούν το παρελθόν και το παρόν μου. Ελπίζω μόνο πως δεν θα είναι το μέλλον μου.

Αν οι προσωπικές μου εμπειρίες - και μαζί με αυτές οι εμπειρίες κάθε γυναίκας - δεν είναι αρκετές για να σας πείσουν, ρίξτε μια ματιά γύρω σας. Διαφημίσεις για κούκλες και κουζίνες στοχεύουν κορίτσια, ενώ ρομπότ και φορητά παρουσιάζονται ως αποκλειστικά αντρική υπόθεση. Η αντίληψη ότι ο ρόλος της γυναίκας είναι ένας και μόνο ένας - να συντηρεί το σπίτι και να ικανοποιεί κάθε θέληση του κάθε άντρα - εμφυτεύεται στα μυαλά όλων μας από τα παιδικά μας χρόνια και συνεχίζεται ασύστολα καθόλη την ενήλικη ζωή μας, με την απεικόνιση χαρούμενων γυναικών να απολαμβάνουν το νέο τους καθαριστικό προϊόν και τις εικόνες ανδρών να απολαμβάνουν μια δροσιστική γουλιά αναψυκτικού σε μια παραλία θαυμάζοντας αμέτρητες νεαρές και στερεοτυπικά ελκυστικές γυναίκες. Δεκάδες τέτοιες στερεοτυπικές απεικονίσεις πλημμυρίζουν την τηλεόραση και τον κινηματογράφο. Συλλογίσου ακόμα, για μια στιγμή, τα ακόλουθα στοιχεία. Σύμφωνα με την UNESCO, η κάλυψη γυναικών σε αθλήματα επικεντρώνεται στην εμφάνιση, ηλικία και οικογένεια, ενώ οι άντρες παρουσιάζονται ως ισχυροί, ανεξάρτητοι, επιβλητικοί και εκτιμώνται ως αθλητές. Σύμφωνα με το World Economic Forum, οι γυναίκες είναι 47% πιο πιθανόν να υποστούν σοβαρούς τραυματισμούς σε τροχαία, επειδή τα συστήματα ασφαλείας είναι σχεδιασμένα για άντρες. Το χάσμα των φύλων θα χρειαστεί ακόμα 108 χρόνια για να κλείσει (στην οικονομική και πολιτική διάσταση) και μόνο 6 χώρες στον κόσμο δίνουν ίσα δικαιώματα στον τομέα της εργασίας στις γυναίκες και στους άντρες. Έρευνα της Ε.Ε. φανερώνει πως γυναίκες - πολίτες της έχουν εισόδημα 16% λιγότερο από τους άντρες, ενώ στις ΗΠΑ, σύμφωνα με το Γραφείο Στατιστικών Εργασίας, οι γυναίκες κερδίζουν 79 σεντς για κάθε δολάριο που κερδίζουν οι άντρες. Σύμφωνα με το NPR, 81% των γυναικών άνω των 18 ετών ήρθαν αντιμέτωπες με κάποια μορφή σεξουαλικής παρενόχλησης. Η λίστα είναι ατελείωτη.

Αυτά είναι απαράδεκτα γεγονότα που διαδραματίζονται σε αναπτυγμένες κοινωνίες, οι οποίες ιδρύθηκαν με σκοπό να διασφαλίζουν την ειρήνη, το κράτος δικαίου, την ισότητα και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Τι γίνεται σε χώρες αναπτυσσόμενες ή πλήρως διεφθαρμένες όπου ο νόμος, η πολιτεία δεν εξασφαλίζει τίποτα απολύτως; Σύμφωνα με τα Ηνωμένα Έθνη, περισσότερο από 750 εκατομμύρια κορίτσια και γυναίκες οι οποίες ζουν σήμερα, παντρεύτηκαν πριν την εκπλήρωση των 18 ετών τους. Τουλάχιστον 200 εκατομμύρια γυναίκες και κορίτσια έχουν υποστεί ακρωτηριασμό των γεννητικών οργάνων. Στις αναπτυσσόμενες χώρες, μόλις 60% των κοριτσιών τελειώνουν το δημοτικό και μόλις 30% εγγράφονται στη Μέση Εκπαίδευση.

Είναι καιρός λοιπόν, να σταματήσουμε να καταφρονούμε τον φεμινισμό, ο οποίος - αντιθέτως από ό,τι πιστεύουν αρκετοί αδαείς άνθρωποι- έχει αποκλειστικό στόχο την ισότητα, σε όλους τους τομείς, μεταξύ των φύλων. Είναι καιρός να ανοίξουμε όλοι τα μάτια μας! Να μην επιλέγουμε να αγνοούμε αυτά που γίνονται ξεκάθαρα μπροστά μας. Είμαστε όλοι πολίτες του κόσμου και έχουμε όλοι την υποχρέωση να εξασφαλίσουμε ένα καλύτερο μέλλον, για εμάς και τις επόμενες γενιές. Ένα μέλλον, όπου θα μπορούμε όλοι να εκφραζόμαστε, όπου θα μπορούμε όλοι να ονειρευόμαστε.

Μαίρη Άννα Νησιώτη, Γ31

Το πιο δυνατό tempo της εποχής

Πολλοί το μίσησαν, περισσότεροι το πολέμησαν, κάποιοι το αποδέχτηκαν, ελάχιστοι το αγάπησαν. Σώμα είναι αυτό. Όλοι πάλεψαν για την απόκτηση ενός «ιδανικού» κορμιού που θα άγγιζε έστω και λίγο την τελειότητα. Έτσι κι εγώ, προσπάθησα να αγγίξω την τελειότητα και παντρεύτηκα την ανορεξία, όταν ήμουν μόλις 17 χρονών.

Ξεκίνησε κάπως... σαν μουσική. Στην αρχή απαλά, σχεδόν αθόρυβα, γεμίζοντας την ψυχή μου με το πιο δυνατό tempo της εποχής, σφυρίζοντας στο μυαλό μου αδιάκοπα. Με την πάροδο του χρόνου όλα άρχισαν να μεταμορφώνονται γύρω μου. Σκιές οι άνθρωποι, σκιά και εγώ! Ήταν και αυτός ο καταραμένος καθρέφτης, που δεν έλεγε να μου δείξει αυτό που ήθελα... που ήθελαν. Ήταν συνέχεια εκεί, με κοιτούσε λες και μου έβγαζε τη γλώσσα, λες και με κοροΐδευε. Κανείς δεν ήξερε τις ανάγκες μου καλύτερα από μένα ποιοι γονείς και ποιοι φίλοι; Όλοι σκιές.

Το θυμάμαι σαν να ήταν χτες, ήταν τέσσερα ή μήπως πέντε κιλά, αλλά το μυαλό μου βάραιναν είκοσι πέντε κιλά. Το φαγητό κυλούσε στα σκουπίδια και από πάνω πέταγα χαρτιά, τόνους από χαρτί για να κρύψω το μίσος που έκρυβα μέσα μου. Το μόνο που μου προκαλούσε χαρά ήταν η ζυγαριά, όσο πιο μικρά τα νούμερα τόσο πιο μεγάλη η ευτυχία μου. Όταν πια ήμουν μείον είκοσι πέντε κιλά, μόνο ένα πράγμα μπορούσα να δω – στον πλέον σπασμένο μου καθρέφτη – το αδύναμο κοκκαλιάρικο σώμα μου.

«Τι;» φώναζα στους γονείς μου, όποτε με κοιτούσαν παράξενα. Βλέπετε, δεν πίστευαν ότι το δικό τους παιδί, το παιδί που είχαν μεγαλώσει τόσο σωστά, θα μπορούσε να έχει νευρική ανορεξία. Δεν τους μιλούσα. Απλά καθόμουν με σκυμμένο το κεφάλι και σταυρωμένα χέρια περιμένοντας να τελειώσει το μαρτύριο της συζήτησης. «Το ελέγχω», έλεγα. Δεν πίστευα, όμως, ούτε λέξη. Τα πράγματα είχαν φτάσει στα άκρα. Ένα βράδυ με έπιασαν να κοιμάμαι τυλιγμένη με ζελατίνα. Είχα δει στο διαδίκτυο ότι διώχνει το περιττό λίπος.

Ορκίζομαι ότι δεν έχω δει τους γύρω μου πιο τρομαγμένους. Ήμουν τόσο αδύνατη που όλοι μπορούσαν να δουν τα κόκκαλά μου. Χάιδευα το σώμα μου και ένιωθα περήφανη

που είχα φτάσει ως εδώ. Το ξέσπασμα ήταν αναμενόμενο και δεν άργησε να έρθει, με χτύπησε αβυσσαλέα, όπως χτυπάει το κύμα τον βράχο, παίρνοντας και ένα κομμάτι του μαζί του.

Οι γονείς μου ήταν οι πρώτοι που κατάλαβαν ότι η κατάσταση ήταν πια ανεξέλεγκτη, ήταν οι πρώτοι που κατάλαβαν τη δυσκολία που αντιμετώπιζα παρτρύνοντάς με να ζητήσω βοήθεια... μάλλον, μου το επέβαλαν. Στην αρχή αρνιόμουν την οποιαδήποτε βοήθεια, αλλά η τακτική της «πίεσης» λειτούργησε τελικά θετικά. Το ταξίδι για την αναζήτηση του παλιού μου εαυτού ήταν δύσκολο και επίπονο, με αρκετά πιασμάσια. Ήταν πολλές οι φορές που ήθελα να κλάψω, να θυμώσω, να παραιτηθώ. Αλλά πώς μπορούσα να παραιτηθώ από την ίδια τη ζωή;

Δεν θυμάμαι ακριβώς πότε άρχισα πάλι να τρώω, θυμάμαι όμως ότι πάχυνα πολύ γρήγορα και ότι έκλαιγα κάθε βράδυ. Θυμάμαι να πηγαίνω στην κουζίνα κρυφά και να τρώω ό,τι είχα στερηθεί όλους αυτούς τους μήνες. Θυμάμαι να πηγαίνω στην τουαλέτα και να πιέζω τον εαυτό μου να κάνει εμετό. Θυμάμαι να κλείνομαι στο δωμάτιό μου και να μη μιλάω σε κανέναν. Μια μπρος, μια πίσω... διαμάχη με το ίδιο μου το σώμα και την ψυχή μου.

Μετά από τόσα χρόνια, ακόμα σφίγγεται το στομάχι μου, όταν κοιτάζω τα μοντέλα στο Instagram και ψιθυρίζω μέσα μου, «δες τι τέλειο σώμα έχει». Αν το ξεπέρασα ποτέ; Φυσικά... εξωτερικά ναι, αλλά εσωτερικά πάντα θα νιώθω πως ένα κομμάτι του εαυτού μου έχει χαθεί, κοίταξα τον θάνατο κατάματα και του γύρισα την πλάτη. Με τη στήριξη της οικογένειας και των φίλων κατάφερα να βγω από το σκοτεινό πηγάδι μου, κατάφερα να αγαπήσω και να αποδεχτώ τον εαυτό μου.

Όπως λέει και ο Σωκράτης, «των σωμάτων θηλυνομένων και αι ψυχαί πολύ ασθενέστεραι γίνονται», έτσι έχασε και η δική μου ψυχή τη

δύναμή της, ευτυχώς στιγμιαία! Γιατί μετά την ξαναβρήκε και η μουσική, που έπαιζε μέσα μου και με οδηγούσε σε εφιάλητη, πρόλαβε να τελειώσει, πριν τελειώσω κι εγώ μαζί της.

Μαρία Καραμάνου Γ11

Το ηλεκτρονικό τσιγάρο κάνει θραύση στους εφήβους

Το ηλεκτρονικό τσιγάρο αναμφισβήτητα αποτελεί μόδα για τους εφήβους. Είναι, επίσης, γεγονός ότι τα στέκια των εφήβων αποτελούν την καλύτερη διαφήμιση για τις εταιρείες, που σχετίζονται με το προϊόν αυτό. Είναι τόσο συνηθισμένο πλέον να βλέπεις τους νέους παρέα με ένα σύννεφο καπνού, που θα μπορούσε να πιστέψει κάποιος ότι όχι μόνο είναι ακίνδυνο, αλλά σε κάτι τελοσπάντων ωφελεί για να είναι τόσο δημοφιλές. Τελικά, όντως είναι τόσο «κουλ» να καπνίζεις ηλεκτρονικό τσιγάρο;

Τα πιο πάνω δεδομένα ήταν αρκετά για να κεντρίσουν το ενδιαφέρον μου και να πάρω μια συνέντευξη από τον ειδικό πνευμονολόγο, Μιχάλη Τουμπή, ο οποίος ασχολήθηκε σε βάθος με το συγκεκριμένο θέμα. Ευελπιστώ ότι θα απαντηθούν πολλά ερωτήματα που αφορούν στο ηλεκτρονικό τσιγάρο, αλλά και θα προβληματίσουν τους «κουλ» νέους που «ξεκαπνίζουν» πλέον παντού.

Πώς λειτουργεί η συσκευή ηλεκτρονικού τσιγάρου και από τι αποτελείται;

Το ηλεκτρονικό τσιγάρο αποτελεί τον κύριο εκπρόσωπο των ηλεκτρονικών συσκευών παροχής νικοτίνης. Αποτελείται από μια μπαταρία, τον θάλαμο με αντιστάτη και την αποθήκη για τα υγρά αναπλήρωσης. Η μπαταρία τροφοδοτεί τον θάλαμο, στον οποίο βρίσκεται ο αντιστάτης και θερμαίνεται. Το υγρό ζεσταίνεται και παράγεται ο ατμός που εισπνέεται από τον καπνιστή. Υπάρχουν διάφορα μεγέθη και είδη μπαταριών και υγρών, περισσότερες από 500 συσκευές και 5 με 6 χιλιάδες αρωματικά. Τα υγρά αποτελούνται από τους διαλύτες, παράγοντας ατμό και νικοτίνη, την κύρια ουσία του καπνού που προκαλεί την εξάρτηση, μέσω της δράσης της στον εγκέφαλο.

Τα ποικίλα αρωματικά που υπάρχουν στην αγορά προσφέρουν απλά μια ευ-

χάριστη γεύση και μυρωδιά ή έχουν επιπτώσεις στον οργανισμό;

Είναι γεγονός πως αρωματικά τα οποία υπάρχουν στην αγορά, όπως η μέντα και η κανέλα, θα αποσυρθούν, γιατί παρόλο που είναι μη βλαπτικά όταν τρώγονται, έχουν αρνητικές επιδράσεις στον οργανισμό όταν εισπνέονται.

Πού πιστεύετε ότι οφείλεται η αυξανόμενη χρήση του ηλεκτρονικού τσιγάρου κυρίως από νέους ανθρώπους;

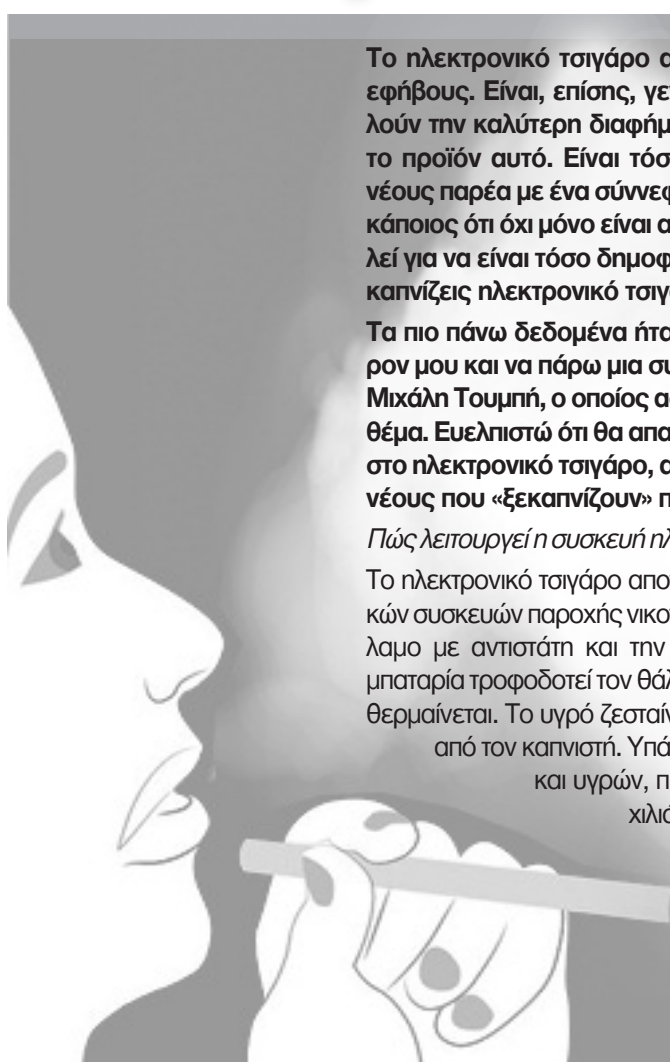
Τα ηλεκτρονικά τσιγάρα γίνονται όλο και πιο δημοφιλή στη νέα γενιά, διεθνώς. Η ραγδαία και αυξανόμενη χρήση τους οφείλεται εν μέρει στην τάση αντικατάστασης του παραδοσιακού τσιγάρου, αλλά και στο γεγονός πως είναι ελκυστικά σε εμφάνιση και γεύση. Μάλιστα στις ΗΠΑ τα τελευταία 2 με 3 χρόνια έχει εφευρεθεί ένα καινούργιο είδος ηλεκτρονικού τσιγάρου σε μέγεθος και σε μορφή memory stick, το οποίο έχει διπλασιάσει την κατανάλωση σε εφήβους.

Τελικά είναι στην πραγματικότητα λιγότερο επιβλαβή τα ηλεκτρονικά τσιγάρα από τα υπόλοιπα προϊόντα καπνού;

Μέχρι στιγμής δεν έχει αποδειχθεί κάτι τέτοιο, καθώς δεν υπάρχουν μακροχρόνιες μελέτες. Για τις βλαπτικές επιδράσεις του τσιγάρου πέρασαν πάνω από 40 χρόνια για να γνωστοποιηθεί η κυριότερη αρνητική επίδραση, η οποία είναι η ανάπτυξη καρκίνου. Αξίζει να ειπωθεί ότι τα άτομα που βρίσκονται στην εφηβεία πρέπει να είναι πιο προσεκτικά, γιατί είναι πιο εύκολο να εξαρτηθούν στη νικοτίνη.

Σας ευχαριστώ πολύ, νομίζω πως απαντήθηκαν τα βασικότερα ερωτήματα και ελπίζω ότι κάποιος από τους χρήστες του ηλεκτρονικού τσιγάρου θα προβληματιστούν και θα το ξανασκεφτούν πριν «φορτίσουν» ξανά το τσιγάρο τους αλλά και τον οργανισμό τους με αρωματικές αλλά και βλαβερές ουσίες. Βλέπετε δεν είναι όλα τόσο αθώα όσο φαίνονται...

Ναυσικά Ελευθεριάδη Α11

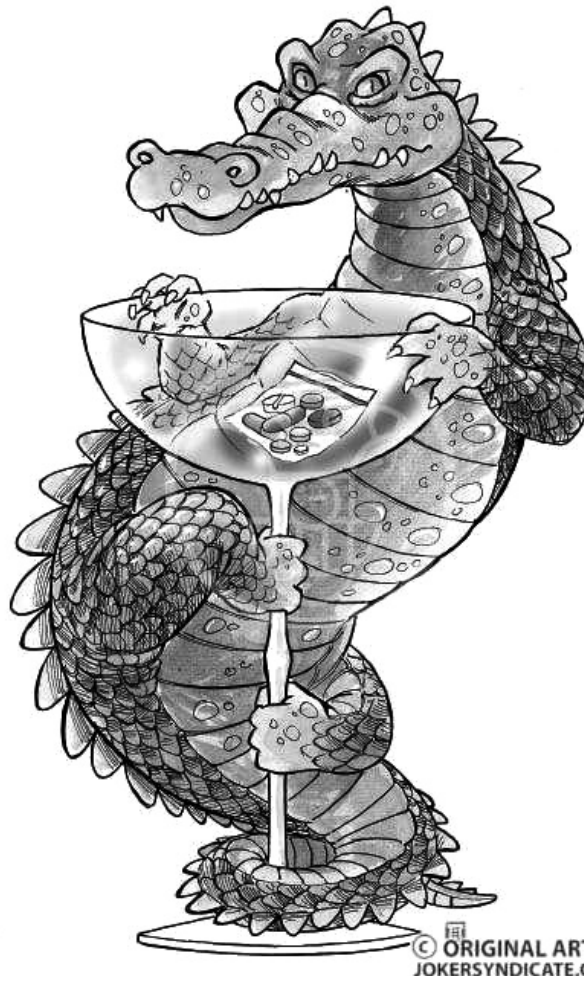

Ο έφηβος των ναρκωτικών

Η εφηβεία είναι μια περίοδος που το άτομο αποχαιρετά την παιδική ηλικία και προετοιμάζεται για την ενήλικη. Δεν είναι ούτε παιδί αλλά ούτε ενήλικας. Η εφηβεία συνοδεύεται από σωματικές και ψυχολογικές αλλαγές. Το άτομο θέλει να δοκιμάσει νέα πράγματα. Απομακρύνεται από την οικογένεια και αποζητά την παρέα. Είναι έντονη η ανάγκη ένταξής του σε μια ομάδα στην οποία να είναι αποδεκτός με κάθε κόστος, καθώς φοβάται έντονα την απόρριψη. Μέσα στην ομάδα διαμορφώνει στάσεις, συμπεριφορές, αξίες, οι οποίες εκδηλώνονται με το ντύσιμο, τη γλώσσα, τη μουσική, τις συνήθειες. Πολλές φορές ο έφηβος παρασύρεται σε αρνητικές ενέργειες, όπως τα ναρκωτικά, διότι βρίσκεται κάτω από την πίεση των μελών της ομάδας στην οποία ανήκει ή θέλει να ανήκει. Είναι, όμως, σημαντικό να κατανοήσουμε τους λόγους που οδηγούν τους εφήβους στα ναρκωτικά, γιατί σίγουρα δεν φταίει μόνο η ηλικία.

Οι έφηβοι που έχουν υψηλό κίνδυνο να αναπτύξουν σοβαρά προβλήματα σε σχέση με τη χρήση των εξαρτησιογόνων ουσιών, σύμφωνα με κοινωνιολογικές έρευνες, είναι αυτοί που έχουν οικογενειακό ιστορικό χρήσης ναρκωτικών, αυτοί που πάσχουν από κατάθλιψη, άτομα που έχουν χαμηλό αίσθημα αυτοεκτίμησης ή που νιώθουν ότι δεν ταιριάζουν στο κοινωνικό σύνολο και είναι περιθωριοποιημένοι.

Οι έφηβοι δοκιμάζουν τα ναρκωτικά είτε από περιέργεια, είτε γιατί πιστεύουν πως έτσι μπαίνουν στον κόσμο των ενηλίκων και ανεξαρτητοποιούνται. Μια σειρά από μύθους οδηγούν, επίσης, στη χρήση: τα ναρκωτικά μειώνουν το άγχος, σε κάνουν να νιώθεις καλύτερα, σε ταξιδεύουν σε κόσμους ευφορίας, με αυτά διώχνεις την ανία και ηρεμείς. Οι έφηβοι, λοιπόν, πιστεύουν πως με τα ναρκωτικά θα λύσουν τα προβλήματα, που τους φαίνονται δυσβάσταχτα σε αυτή την περίοδο της ζωής τους. Και στην τελική, σκέφτονται, αφού όλοι δοκιμάζουν, γιατί όχι και εγώ; Στην πραγματικότητα, όμως, προσθέτουν έναν ακόμα δράκο που θα πρέπει να αντιμετωπίσουν.

ORIGINAL ARTIST
JOKERSYNDICATE.COM

Δυστυχώς, οι έφηβοι δεν αντιλαμβάνονται ότι αυτά που κάνουν σήμερα θα επηρεάσουν το μέλλον τους. Δεν συνειδητοποιούν ότι οδηγούνται σε μια σειρά αρνητικών επιπτώσεων στον οργανισμό και στη ζωή τους, όπως αποτυχίες στο σχολείο, κούραση, κόκκινα μάτια, βήχας, μείωση των ικανοτήτων και των δραστηριοτήτων τους, χαμηλοί βαθμοί, κίνδυνος για στυχρήματα, βία, εγκληματικότητα, αυτοκτονία ακόμα και επικίνδυνη σεξουαλική συμπεριφορά χωρίς προφυλάξεις. Ακόμα, η ψυχολογική και συναισθηματική συμπεριφορά του εφήβου εναλλάσσεται απότομα. Η ένταση, τα νεύρα, η απομόνωση, η επιθετική συμπεριφορά, η κρίση απογοήτευσης, η χαμηλή αυτοεκτίμηση, η κατάθλιψη, η τάση φυγής, η αδιαφορία για τη ζωή, τα ψέματα είναι μερικά μόνο αποτελέσματα από τη χρήση αυτών των ουσιών.

Ο νέος που πιστεύει στον εαυτό του, μπορεί να επιλέγει υπεύθυνα, δεν φοβάται να εκφράσει τη γνώμη του, μπορεί να είναι μέλος μιας ομάδας, έχοντας ταυτόχρονα το θάρρος να λέει όχι και να αντιστέκεται στις πιέσεις. Απορρίπτοντας τις επιλογές των φίλων, δεν σημαίνει ότι απορρίπτει τους ίδιους τους φίλους. Στη δημιουργία αυτού του χαρακτήρα μεγάλη είναι η συμβολή του γονιού, που πρέπει να επικεντρώνεται στην εκπαίδευση του παιδιού. Ο γονέας πρέπει να διδάξει στο παιδί του πως για τη δική του ζωή αποφασίζει ο ίδιος και όχι οι άλλοι.

Ο ρόλος της οικογένειας φαίνεται να είναι ο πλέον καθοριστικός παράγοντας για την πρόληψη στους εφήβους. Οι ιδιομορφίες της, η δομή και η λειτουργία της, αποτελούν έναν θεμελιώδη παράγοντα στη διαμόρφωση του χαρακτήρα και της συμπεριφοράς των νέων σε σχέση και με τα ναρκωτικά. Μια οικογένεια, που έχει μια καλά θεμελιωμένη σχέση με το παιδί της στην εφηβική ηλικία και φροντίζει να διατηρεί αυτή τη σχέση, φαίνεται πως είναι η πιο γερή ασπίδα στις επιθέσεις του δράκοντα των ναρκωτικών.

Μαρίλυ Κυριάκου Β51

Εικαστική δημιουργία και απεξάρτηση

Η χρήση ναρκωτικών δυστυχώς παρουσιάζει αυξητικές τάσεις, ενώ οι θάνατοι που σημειώνονται από την εξάρτηση αυτή ταλανίζουν την κυπριακή κοινωνία. Η απεξάρτηση είναι ένας δρόμος δύσβατος και σε μεγάλο βαθμό η πορεία αυτή εξαρτάται από τα ψυχικά εφόδια του χρήστη. Ένα σχετικά νέο όπλο για τη μάχη κατά των ναρκωτικών είναι οι τέχνες: η εικαστική θεραπεία, η μουσικοθεραπεία, η δραματοθεραπεία και χοροθεραπεία.

Σύμφωνα με έρευνες, ο πιο αποτελεσματικός τρόπος με τον οποίο ένας ναρκομανής μπορεί να αντιμετωπίσει τον εθισμό του είναι η εικαστική θεραπεία. Η θεραπεία μέσω τέχνης (art therapy) είναι μια μορφή ψυχοθεραπείας, που χρησιμοποιεί τη δύναμη της δημιουργικής έκφρασης παρέχοντας στους συμμετέχοντες (παιδιά και ενήλικες) την ευκαιρία να εκφραστούν και να επικοινωνήσουν χρησιμοποιώντας υλικά τέχνης.

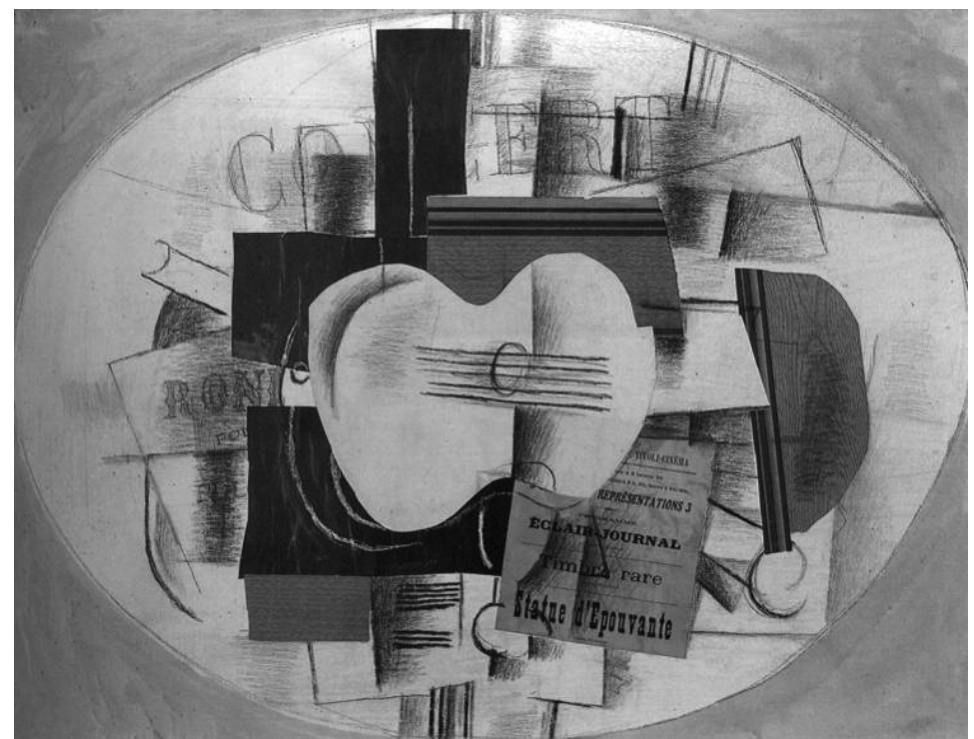
Όταν ένα άτομο ζητά επαγγελματική βοήθεια για απεξάρτηση από οποιοδήποτε εθισμό, έχει πολλές επιλογές για το είδος της θεραπείας που μπορεί να λάβει. Πολλά κέντρα θεραπείας εθισμού προσφέρουν στους ασθενείς τους διαφορετικά είδη θεραπειών, όπως ατομική, ομαδική, επικεντρωμένη στις δεξιότητες, πρόληψη υποτροπής και θεραπεία τέχνης. Αυτές οι μορφές θεραπειών χρησιμοποιούνται και συνδυαστικά, για να παρέχουν στο άτομο πολλαπλά σημεία έκφρασης και θεραπείας.

Η τέχνη έχει την ικανότητα να εμπνέει τους ανθρώπους και να τους κάνει να βλέπουν τα πράγματα από μια διαφορετική οπτική γωνία. Είτε ζωγραφίζεις ένα πορτραίτο, είτε γράφεις μια ιστορία, είτε παίζεις μουσική, η τέχνη διεγείρει τον εγκέφαλο και ενθαρρύνει τις θετικές ενέργειες στις ζωές των ανθρώπων.

Για εκείνους που αναρρώνουν από την κατάχρηση ουσιών, μια δημιουργική μορφή αυτοέκφρασης μπορεί να είναι ένα σημαντικό βήμα για το χτίσιμο της αυτοπεποίθησής τους. Μέσω της καλλιτεχνικής δημιουργίας, οι άνθρωποι είναι σε θέση να εκφράζουν τις σκέψεις, τις ιδέες ή τους φόβους τους και να λάβουν μέτρα για να προχωρήσουν. Μέσω από κάθε μορφή τέχνης το άτομο μπορεί να ανακαλύψει μια αθέατη, μέχρι πρότινος, πλευρά του εαυτού του.

Η εικαστική θεραπεία είναι χρήσιμη για τους ανθρώπους που υποβάλλονται σε θεραπεία απεξάρτησης, γιατί τους παρέχει πρωτότυπους τρόπους να κατανοήσουν και να αντιμετωπίσουν τον εθισμό τους. Τραυματικές εμπειρίες, που δεν μπορούν να εξηγήσουν λεκτικά, βρίσκουν διέξοδο μέσα από την τέχνη.

Όταν γίνεται ομαδική θεραπεία μέσω τέχνης, οι άνθρωποι έχουν την ευκαιρία να μοιραστούν εμπειρίες και τα συναισθήματά τους με άλλους που αγωνίζονται να απεξαρτητοποι-

Τέχνη είναι μια πληγή που γίνεται φως, Georges Braque, τίτλος έργου La Guitare: «Statue d'éprouvante»

ηθούν. Αυτό τους βοηθά να κατανοήσουν ότι δεν αγωνίζονται μόνοι τους και έτσι μειώνονται τα συναισθήματα ντροπής. Επίσης, μέσω της ομαδικής θεραπείας βελτιώνονται οι δεξιότητες επικοινωνίας.

Η τέχνη είναι η έκφραση της ψυχής, μα και το καταφύγιό της. Για τα άτομα που βρίσκονται σε διαδικασία απεξάρτησης η τέχνη μπορεί να γίνει φάρος και απάνεμο λιμάνι, αρκεί να υπάρχει η κατάλληλη στήριξη και καθοδήγηση.

Ελπίδα Πετρίδου Α21 και Γαβριέλλα Αγγελίδου Α12

Βιβλιογραφία:

- Dalley, T., 2008. Art as therapy: An introduction to the use of art as a therapeutic technique. Routledge.
- Heenan, D., 2006. Art as therapy: an effective way of promoting positive mental health?. Disability & Society, 21(2), pp.179-191.
- Malchiodi, C.A., 2012. Introduction to art therapy in health care settings. Art therapy and health care, pp.1-12.

Τεχνολογική πρόοδος, πολιτισμική οπισθοδρόμηση

Τα τελευταία χρόνια ποικίλα ψυχικά και σωματικά νοσήματα δείχνουν πως η τεχνολογία, στον βαθμό που χρησιμοποιείται από τον άνθρωπο, προκαλεί και καταστροφές. Καθώς είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την καθημερινότητά μας, επηρεάζει κάθε πτυχή της προσωπικής μας ζωής, της κοινωνίας, της οικονομίας ακόμα και τις σχέσεις των κρατών.

Η ανάπτυξη της τεχνολογίας αναμφίβολα μειώνει τις θέσεις εργασίας σε κάποιους τομείς. Οι προηγμένες μηχανές παραγωγής και τα καινοτόμα προϊόντα έχουν αντικαταστήσει τον άνθρωπο στη γραμμή παραγωγής. Σε αυτούς τους τομείς ο άνθρωπος περιπεύει. Παρόλο που δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας, αυτές απαιτούν πολλαπλά πτυχία, εργασιακή εξειδίκευση και συνεχή επιμόρφωση. Δυστυχώς, οι προϋποθέσεις αυτές δεν μπορούν να καλυφθούν από όλες τις κοινωνικές και οικονομικές ομάδες, άρα δημιουργείται ένα ταξικό χάσμα.

Επιπρόσθετα, τα άτομα τα οποία είναι προσκολλημένα σε οθόνες παρουσιάζουν συμπτώματα εθισμού. Παραμερίζουν άλλες πολύ σημαντικές πτυχές της ζωής τους, όπως

για παράδειγμα την κοινωνική ζωή ή ακόμα και την προσωπική υγιεινή. Επιπλέον, περιθωριοποιούνται ιδανικά και αξίες, καθώς πρωταρχικό ρόλο πλέον στη ζωή των ανθρώπων έχει η απρόσωπη και άψυχη τεχνολογία. Ο άνθρωπος γίνεται άθυρμα της οθόνης και όσων αυτή προβάλλει.

Η χειρότερη συνέπεια αδιαμφισβήτητη είναι η δημιουργία οπλικών συστημάτων. Η ανάγκη των χωρών να νιώθουν ασφαλείς τις ωθεί στη δημιουργία νέων και ισχυρότερων συστημάτων. Οι εχθρικές σχέσεις μεταξύ των χωρών επεκτείνονται και η εκτόξευση εκατέρωθεν απειλών αποτελεί καθημερινό φαινόμενο. Το πάτημα ενός κουμπιού αρκεί για να φέρει την παγκόσμια καταστροφή... χάρη στην τεχνολογία.

Η αρνητική επίδραση της τεχνολογίας είναι προφανής. Η τεχνολογία αποτελεί κατάρα, ενόσω ο άνθρωπος της δίνει αυτό το δικαίωμα. Η τεχνολογική πρόοδος οδηγεί σε πολιτισμική οπισθοδρόμηση, γιατί ο χειριστής της το επιτρέπει...

Σταυρούλλα Ευθυμίου Γ52

Η νέα μορφή τηλεόρασης

Τα τελευταία χρόνια ο θεσμός της τηλεόρασης αλλάζει διαρκώς. Μετά τα συνδρομητικά κανάλια, μια νέα μορφή τηλεόρασης κάνει την εμφάνισή της. Πρόκειται για την "τηλεόραση" που μπορούμε να παρακολουθήσουμε διαδικτυακά, από άλλες συσκευές πέραν του συμβατικού κουπιού.

Αυτή τη στιγμή η μεγαλύτερη πλατφόρμα είναι το Netflix, καθώς έχει παγκόσμια κάλυψη και μεγάλο εύρος επιλογών για τον τηλεθεατή. Αρχικά το Netflix δεν ήταν τίποτα περισσότερο από μια συνδρομητική εταιρία για δανεισμό DVD μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Στα τέλη της δεκαετίας του 2000 πήρε τη μορφή συνδρομητικής πλατφόρμας. Σήμερα έχει αποκτήσει παγκόσμια φήμη με το κοινό να πληρώνει αφειδώς προκειμένου να απολαμβάνει τις υπηρεσίες του.

Παράλληλα υπάρχουν και άλλες πλατφόρμες, οι οποίες προσφέρουν και αυτές υπηρεσίες online streaming. Τέτοιο παράδειγμα είναι το Amazon prime video, το οποίο περιέχει πρότυπες σειρές του Amazon καθώς και άλλες γνωστές ταινίες ή σειρές. Αντίστοιχη πλατφόρμα δημιούργησε η Disney, η οποία λειτούργησε επίσημα στις 12 Νοεμβρίου 2019 στην Αμερική με σειρές που προβάλλονται μόνο στην πλατφόρμα αλλά και κλασικές σειρές/ ταινίες της Disney και του Discovery channel. Όλες αυτές οι πλατφόρμες είναι πιο φτηνές από τη συνδρομή με αποκωδικοποιητή.

Η νέα μορφή της τηλεόρασης εξαπλώνεται με καταγιστικούς ρυθμούς, αφού παρέχει τη δυνατότητα στον καθένα να παρακολουθεί σειρές και ταινίες, όποτε θέλει σε οποιαδήποτε συσκευή. Πλεονέκτημα αποτελεί και το γεγονός ότι είναι προσβάσιμες χωρίς διαδίκτυο.

Παρόλα αυτά η εμφάνιση αυτής της μορφής τηλεόρασης έχει προκαλέσει αρκετά προβλήματα στους τηλεοπτικούς σταθμούς και στις τοπικές παραγωγές. Αυτό συμβαίνει γιατί η τηλεθέαση αρχίζει να μειώνεται, αφού το κοινό παρακολουθεί ξένες σειρές από ξένες παραγωγές. Τα αποτελέσματα είναι ήδη ορατά στους εγχώριους τηλεοπτικούς σταθμούς, καθώς οι ντόπιες παραγωγές δύσκολα μπορούν να ανταγωνιστούν τις πολυδάπανες παραγωγές παγκόσμιας εμβέλειας.

Υ.Γ. Ενώ βρισκόμαστε επί του πιεστηρίου, έχουμε αποκλειστεί στα σπίτια μας λόγω κορονοϊού και η πλατφόρμα του Netflix έχει πάρει φωτιά στα πλείστα κυπριακά σπίτια... Τα σκόλια δικά σας.

Δήμητρα Παφίτου, Β33

Έφθασαν τα αυτοκίνητα του μέλλοντος;

Τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα (ΗΑ) και τα υβριδικά (συνδυασμός ηλεκτρικού και εσωτερικής καύσης κινητήρα) βρέθηκαν στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος την τελευταία δεκαετία, λόγω της ανάπτυξης της τεχνολογίας αλλά και της ανθρώπινης ευαισθητοποίησης για το περιβάλλον. Η κυπριακή κυβέρνηση, μέσω του Υπουργείου Μεταφορών, εξήγγειλε για το 2020 σχέδια επιχορήγησης για αντικατάσταση παλιών αυτοκινήτων με ηλεκτρικών, υβριδικών και άλλων οικολογικών οχημάτων – με χαμηλή εκπομπή ρύπων. Η χορηγία φθάνει έως και €5.000 (100 χορηγίες) για αγορά ηλεκτρικών αυτοκινήτων και €2.000 (1250 χορηγίες) για αντικατάσταση παλιού με οικολογικό.

Τα ΗΑ έχουν μια μακρύτερη ιστορία από αυτή που ίσως γνωρίζουμε. Υπάρχουν διάφορες μινιατούρες ηλεκτρικών αυτοκινήτων, που κατασκευάστηκαν ήδη από το 1826, με το πρώτο πραγματικού μεγέθους ΗΑ να έχει κατασκευαστεί το 1881! Με την πάροδο του χρόνου όμως, όσο αναπτύσσονταν τα αυτοκίνητα (κινητήρες εσωτερικής καύσης) τα ηλεκτρικά αδυνατούσαν σε ισχύ, ιπποδύναμη, χρόνο/ τρόπο ανεφοδιασμού και κόστος παραγωγής, με αποτέλεσμα να υπερισχύσουν τα συμβατικά αυτοκίνητα.

Σήμερα, εταιρείες όπως η Tesla, η οποία παράγει αποκλειστικά ηλεκτρικά αυτοκίνητα, αλλά και άλλες συναφείς της, όπως η BMW, η Audi, η Hyundai κ.ά. άρχισαν να παράγουν με αυξανόμενο ρυθμό μοντέλα ηλεκτρικών αυτοκινήτων ανταγωνίσιμα με τα συμβατικά. Αν και η ακριβής σύγκριση ηλεκτρικών και συμβατικών αυτοκινήτων εξαρτάται από πολλούς παράγοντες.

Τα πλεονεκτήματα των ηλεκτρικών αυτοκινήτων είναι αρχικά τα εξής: α) κατά την κίνησή τους δεν παράγουν ρύπους καυσαερίων (είναι περιβαλλοντικά φιλικά), β) η χρήση περίπου 4/5 της συνολικής ενέργειάς τους κατανέμεται για την ώθηση (περιστροφή στον άξονα των τροχών) ενώ στα συμβατικά το 1/5. Έτσι, στα ΗΑ προσδίδεται άμεση κίνηση στις ρόδες (όπως π.χ. το άνοιγμα

μια λάμπας) με αποτέλεσμα να προσφέρουν γρηγορότερη επιτάχυνση, γ) έχει υπολογιστεί ότι το χαμηλότερο κόστος συντήρησης /κίνησης αναλογεί σε μόνο 2 ευρώ περίπου κατανάλωσης ρεύματος, για να ταξιδέψει κάποιος 100χλμ., κάτι που θα απαιτούσε 10 ευρώ έξοδα με ένα αντίστοιχο βενζινοκίνητο όχημα, δ) τα ΗΑ που έχουν τοποθετημένη την μπαταρία στο πάτωμα του αυτοκινήτου, όπως τα Tesla, προσδίδουν χαμηλότερο κέντρο βάρους με αποτέλεσμα να είναι πιο σταθερά και δυσκολότερα στο να ανατραπούν και τέλος ε) η μείωση του ήχου λειτουργίας των αυτοκινήτων αυτών, κάτι που ίσως όμως να θεωρείται και μερικώς αρνητικό, καθώς δεν γίνονται άμεσα αντιληπτά από τους πεζούς.

Από την άλλη όμως, προκύπτουν επί του παρόντος και κάποια μειονεκτήματα όπως: α) η αυξημένη αγοραστική αξία, β) η αυξημένη εκπομπή ρύπων κατά την κατασκευή τους σε σχέση με τα συμβατικά (συγκεκριμένα λόγω της μπαταρίας που απαιτεί ορυκτά καύσιμα, αντί επαναχρησιμοποιούμενης ενέργειας) κάτι που απαιτεί μερικούς μήνες οδήγησης για την εξισορρόπηση της οικολογικής συμβατότητας του ΗΑ με του βενζινοκίνητου, ανάλογα και με το μέγεθος της μπαταρίας γ) τα πλείστα ηλεκτρικά αυτοκίνητα μπορούν να καλύψουν μέγιστες αποστάσεις έως 160χλμ. με 100% επάρκεια φόρτισης της μπαταρίας, κάνοντάς τα ακατάλληλα για μεγάλες αποστάσεις χωρίς την δυνατότητα επαναφόρτισης και τέλος δ) σε μερικές περιπτώσεις ακόμη και η υπερθέρμανση των μπαταριών.

Οι εταιρείες αυτοκινήτων με την πρόοδο στην τεχνολογία εξαλείφουν όλο και περισσότερο τα αρνητικά σημεία των αυτοκινήτων και βρίσκουν νέες λύσεις στα προβλήματα που εμφανίζονται. Τι θα υπερισχύσει στον αγώνα για εύρεση μίας νέας, καλύτερης και οικολογικής λύσης; Τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα ή κάποιο άλλο είδος καυσίμων/κινητήρα; Ίσως ένας συνδυασμός των δύο. Ο χρόνος θα δείξει...

Θοδωρής Ανδρονίδης Β33

Δεν κάνω μόδα. ΕΙΜΑΙ μόδα

Η μόδα, έλεγε η Coco Chanel, δεν είναι μόνο τα ρούχα η μόδα είναι στον ουρανό, στον δρόμο, έχει να κάνει με τις ιδέες, τον τρόπο που ζούμε και το τι συμβαίνει. Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, η μόδα βρίσκεται παντού... σχεδιαστές και εβδομάδες μόδας που προβάλλονται από όλα τα κοινωνικά δίκτυα, street style, influencers και instagrammers γεμίζουν τις μέρες μας. Η μόδα γίνεται τρόπος ζωής και επηρεάζει ολόκληρη τη φιλοσοφία μας.

Η ενδυμασία κάθε ανθρώπου δεν είναι ένας τυχαίος συνδυασμός, αλλά πολύ περισσότερο μια συνειδητή προσπάθεια διαμόρφωσης μιας συγκεκριμένης εικόνας. Έτσι και η νέα γενιά δεν ακολουθεί τυφλά τη μόδα, αλλά δημιουργεί δικές της τάσεις. Μέσα από τις ενδυματολογικές της επιλογές εκφράζει τους προβληματισμούς, τις διεκδικήσεις και τις πεποιθήσεις της.

Παρόλα αυτά, υπάρχει μια χρυσή λίστα με τα ρούχα που κάθε κορίτσι πρέπει να έχει στην γκαρνταρόμπα της:

1. Jean Blue & black
2. T-shirt απλό μονόχρωμο
3. Το κλασικό δερμάτινο Black jacket
4. Snickers
5. Μια μικρή τσάντα
6. Ένα φόρεμα που να μας κολακεύει
7. Μια Gabardina για κάθε έξοδο

Τα κομμάτια αυτής της λίστας κάθε κορίτσι μπορεί να τα αναδείξει με το δικό του μοναδικό τρόπο, εκφράζοντας τον εσωτερικό του κόσμο και στέλλοντας τα δικά του μηνύματα.

Άννα Μαρία Ιλίου Γ51

Η σχολική βστολή ως τροχοπέδη για την κοινωνία

Πολλοί λένε πως το σχολείο είναι η μικρογραφία της κοινωνίας. Σε μια κοινωνία, όμως, δεν υπάρχουν ειδικοί κανόνες ενδυμασίας. Επομένως, γιατί να υπάρχουν στο σχολείο; Οι περισσότεροι γονείς και εκπαιδευτικοί χρησιμοποιούν ευλογοφανείς δικαιολογίες, για να πείσουν τους μαθητές να φοράνε τη σχολική ενδυμασία.

Το πιο βασικό επιχείρημα των ενηλίκων είναι ότι με τη στολή δεν φαίνεται η κοινωνικοοικονομική κατάσταση των μαθητών και έτσι δεν υπάρχουν διακρίσεις εις βάρος των ασθενέστερων ομάδων. Σε αυτό το επιχείρημα, όμως, υπάρχει και αντεπιχείρημα. Αρχικά, η οικονομική κατάσταση κάποιου φαίνεται εκτός από τα ρούχα και από τα αξεσουάρ, τα παπούτσια, τις σχολικές τσάντες κ.ά.. Επιπλέον, ζούμε σε έναν κόσμο καπιταλιστικό, επομένως είναι λογικό να υπάρχουν διαφορετικές οικονομικές και κοινωνικές τάξεις. Με την κατάργηση της στολής το σχολείο θα βοηθήσει τα παιδιά να αντιληφθούν την πραγματικότητα της κοινωνίας στην οποία θα κληθούν να επιβιώσουν. Ένα

υπερπροστατευτικό περιβάλλον αποτελεί μόνο ουτοπία.

Καθώς η ενδυμασία αποτελεί μέσο έκφρασης της προσωπικότητας του καθενός από εμάς, το σχολείο πρέπει να μας «επιτρέψει» να εκφραστούμε ελεύθερα! Με το παράδειγμα της η σχολική νομοθεσία θα ανοίξει τον δρόμο για τον σεβασμό της διαφορετικότητας και των προσωπικών επιλογών. Βέβαια, σε μια κοινωνία που ακόμα κατακρίνει το τατουάζ και το piercing, η κατάργηση της ομοιομορφης στολής ίσως μοιάζει με σενάριο από το μέλλον.

Συμπερασματικά, η στολή αποτελεί τροχοπέδη, αφού δεν επιτρέπει την ανάπτυξη μιας υγιούς κοινωνίας. Η επιβεβλημένη ενδυμασία δεν καταργεί τον ρατσισμό! Απορρίπτει ή αποκρύβει την πραγματικότητα καλιναγωγώντας την προσωπικότητα των μαθητών.

Παυλίνα Μυρθιανού Α12

Στέφανος Διαμαντής, ένας άνθρωπος διαμάντι

Ο Στέφανος Διαμαντής είναι παραολυμπιονίκης τενίστας. Πρόκειται για έναν άνθρωπο γεμάτο αυτοπεποίθηση, αισιοδοξία, μα πάνω απ' όλα πείσμα, που τον βοηθά να συνεχίζει τη ζωή του παρ' όλες τις δυσκολίες που συνάντησε και συναντά στον δρόμο του.

Πριν λίγες μέρες επέστρεψες από Ουγγαρία. Πώς ήταν οι αγώνες εκεί;

Έμεινα εκτός για 6 μήνες (από τον Ιούνιο-Δεκέμβριο), επειδή έκανα δύο σοβαρά χειρουργεία. Οι πρώτοι αγώνες του χρόνου ήταν και πολύ σημαντικοί και πήγαν πολύ καλά παικτικά, βαθμολογικά όχι τόσο. Το λέω αυτό, γιατί τον Ιούνιο ήμουν νούμερο 17 παγκοσμίως και τώρα είμαι νούμερο 87. Για να μπορέσω να πάω στην Ολυμπιάδα του Τόκιο, πρέπει να είμαι στους πρώτους 40-45. Ο στόχος μου, βέβαια, είναι να φτάσω γύρω στο 20, εκεί που ήμουν το καλοκαίρι και μετά να κάνω ένα βήμα περισσότερο να μπω στη δεκάδα και παραπέρα.

Σε ποια ηλικία άρχισες να ασχολείσαι με το τένις και πώς έφθασες να αγωνίζεσαι στους παραολυμπιακούς αγώνες;

Άρχισα το 1995, τότε ήμουν 8 στα 9 μου χρόνια. Πήρα μέρος στους πρώτους μου αγώνες και βγήκα δεύτερος. Κόλλησα αμέσως και κατάλαβα, όχι μόνο εγώ αλλά και οι γύρω μου, ότι είχα ταλέντο. Συνέχισα να αγωνίζομαι μέχρι το 2001, όταν είχα το πρώτο μου ατύχημα. Πήγαινα σε αγώνες σε όλη την Ελλάδα και κυρίως στη Θεσσαλία, γιατί κατάγομαι από Καρδίτσα. Το 1999 πήγα με την ομάδα της Θεσσαλίας για έναν μήνα στο Λος Άντζελες για προπονήσεις και έλαβα μέρος σε δύο αγώνες. Το 2001, όταν χτύπησα πρώτη φορά, ήμουν 13. Χτύπησα στο κεφάλι, ήμουν δύο μέρες στην εντατική και έτσι αναγκαστικά σταμάτησα για έναν χρόνο. Φανταστείτε ότι δεν μπορούσα να παίξω, να ακούσω δυνατά μουσική, να πάω σε μαγαζί με φωτορυθμικά και τέτοια, διότι ζαλιζόμουν. Μετά υποτίθεται ότι έβαλα μυαλό και έπαθα άλλο ατύχημα ακριβώς έναν χρόνο μετά, την ίδια μέρα. Όμως έπαθα και ένα τρίτο στα 19 μου, χτύπησα και έμεινα σε καρότσι, αφού έπεσα από τον γκρεμό με το Jeep. Καλό! Το 2006 είχα αυτό το τελευταίο μου ατύχημα και το 2011 αποφάσισα να ξεκινήσω το τένις με το καρότσι.

Έχεις ανθρώπους που ήταν δίπλα σου και σου συμπαράστέκονται μέχρι σήμερα;

Ε...ναι, φυσικά. Την οικογένεια, το κορίτσι, τον προπονητή και τους φίλους μου. Αυτά είναι τα πιο σημαντικά πρόσωπα στη ζωή μου.

Μπορείς να μας περιγράψεις μια τυπική μέρα προετοιμασίας για τους αγώνες;

Θα σας περιγράψω μία τυπική βδομάδα. Έχω καθημερινά προπονήσεις. Χαλαρώνω από Σάββατο απόγευμα και όλη την Κυριακή. Από Δευτέρα μέχρι Παρασκευή έχω διπλές προπονήσεις, δηλαδή το πρωί τένις και το απόγευμα γυμναστήριο. Γυμνάζω χέρια, κορμό, τα πάντα και περπατάω διάδρομο σπίνι, πριν πάω γυμναστήριο. Άρα, λοιπόν το πρωί ξυπνώ και πίνω εσπρεσάκι, εννοείται. Παίρνω το σκυλί μου στο πάρκο (έχουμε ένα αμερικάνικο πίνμποουλ 5 χρονών) και πηγαίνω κατευθείαν για προπόνηση που αρχίζει 10.30 και τελειώνει κάπου στις 12. Διανύω 40 χιλιόμετρα, να πάω και να έρθω με το καροτσάκι. Επιστρέφω, πίσω κατά τις 1 το μεσημέρι και μαγειρεύω το φαγητό μου, γιατί κάνω διατροφή και πρέπει να τρώω ειδικό φαγητό. Στον πρωταθλητισμό η διατροφή είναι πολύ σημαντική, πόσο μάλλον για εμένα που έβαλα στόχο να χάσω μερικά κιλά ακόμα. Και ο ύπνος, βεβαία, είναι πολύ σημαντικός. Ξεκουράζομαι γύρω στη μισή με μια ώρα και μετά ξεκινώ τη δεύτερη προπόνηση, που δε βγαίνει χωρίς τη μεσημβρινή ξεκούραση. Κάνω προπόνηση και μετά παίρνω πάλι το παιδί μου (σκυλί) βόλτα και ακολουθώ μπάνιο-φαγητό-ύπνος.

Περιγράψέ μας και μια μέρα αγώνων. Πώς είναι; Ποια συναισθήματα και σκέψεις σε κατακλύζουν;

Τις μέρες εκείνες ταξιδεύουμε συνέχεια, αλλά ουσιαστικά δεν βλέπεις τις χώρες που επισκέπτεσαι. Ξυπνώ από τις 7 και κλείνουμε 10ωρο, με 12ωρο στα γήπεδα. Ο πρώτος μονός αγώνας είναι κατά τις 9 με 10 το πρωί και το απόγευμα το διπλό, που είναι πιο χαλαρό. Αναμφισβήτητο να το περιμένεις είναι το πιο κουραστικό και το πιο ψυχοφθόρο, ειδικά αν έχεις δύσκολο αγώνα. Εννοείται ότι υπάρχει άγχος σε δύσκολο αγώνα, συν ότι βλέπεις τους παίκτες, τους έχεις αναλύσει και ίσως να έχετε ξαναπαίξει μαζί. Μερικοί σκέφτονται τον αγώνα και χαλαρώνουν και είναι πιο συγκεντρωμένοι. Άλλοι, όπως εγώ για παράδειγμα, όταν κάθομαι να σκεφτώ πολύ κάτι, αγχώνομαι. Εγώ προσωπικά δεν σκέφτομαι τίποτα. Σκέφτομαι οτιδήποτε άλλο εκτός από το τένις, γιατί διαφορετικά αγχώνομαι υπερβολικά.

Η Ελλάδα προωθεί το τένις; Ποιες χώρες το προωθούν περισσότερο;

Όχι, η Ελλάδα είναι πολύ πίσω σε αυτό το κομμάτι σε σχέση με άλλες χώρες παγκοσμίως. Δεν έχουμε καθόλου στήριξη από τις ομοσπονδίες μας. Ακόμα και οι θεωρητικά υποανάπτυκτες χώρες, όπως Βουλγαρία, Νότιος Αφρική, Σλοβενία, Ουγγαρία, βοηθούν περισσότερο τους αθλητές τους. Δεν μιλώ για Αγγλία, Γαλλία και Ολλανδία, Γερμανία, Ιαπωνία, Αυστραλία, όλες αυτές είναι σε άλλο επίπεδο. Αυτές οι χώρες έχουν σχεδόν όλα τα έξοδα των τουρνουά πληρωμένα ή τουλάχιστον τα μισά.

Ποια εφόδια χρειάζεται κάποιος για να διακριθεί σε αυτό το άθλημα;

Πρώτα πρώτα καλούς χορηγούς, σωστά συμπληρώματα διατροφής, διατροφολόγο και καλό φυσιοθεραπευτή. Αυτά είναι τα πιο κύρια και εξίσου σημαντικά. Δυστυχώς εγώ δεν έχω καλό χορηγό, ευτυχώς όμως έχω φίλο φυσιοθεραπευτή, ο προπονητής μου παίρνει ελάχιστα χρήματα, σχεδόν μηδαμινά. Και έχω, επίσης, βρει μια χορηγία με συμπληρώματα διατροφής. Όμως, δεν βρήκα πολλούς χορηγούς και ένας δεν φτάνει. Σκεφτείτε ότι, για να πω ότι είμαι πλήρως καλυμμένος, χωρίς τη βοήθεια του χορηγού, χρειάζομαι το ελάχιστο €50 000 και το μέγιστο €100 000 τον χρόνο. Τα τουρνουά εντός Ευρώπης μαζί με τα εισιτήρια του ταξιδιού, τη διαμονή κλπ. βγαίνουν γύρω στα €600 με €800 το καθένα. Όλα αυτά επί 15 με 20. Και επιπλέον χρειάζεσαι και ανταλλακτικά για το καρότσι, ανταλλακτικά για τις ρακέτες, τσάντες και όλα αυτά. Άρα, μόνο τα έξοδα αυτά είναι περίπου €20 000 και άλλα τουλάχιστον €22 000, για να πάρεις μαζί σου τον προπονητή σου, γιατί είναι πάντα πιο ακριβός ο προπονητής. Τον χρειάζεσαι εκεί, για να σου αναλύει το ματς, να σε βοηθάει, να σε συμβουλεύει και να σε εμπυκλώνει. Είναι εντελώς διαφορετικό να είσαι μόνος και να τραβάς όλο αυτό το ψυχολογικό κομμάτι, από το να έχεις επαφή μόνο από skype με τον προπονητή σου. Εγώ δεν έχω τόσα λεφτά και πάω μόνος. Είναι όντως ακριβό άθλημα.

Βιώνεις το bullying, την περιθωριοποίηση ή και τη διάκριση λόγω της παράλυσής σου;

Αυτό είναι πολύ μεγάλο κομμάτι. Καταρχάς, κατά τη γνώμη μου, φταίμε εμείς. Όταν κάποιος που βρίσκεται στο καρότσι είναι μίζερος - είτε μένει απομονωμένος σπίνι, είτε βγαίνει έξω - δεν φταίνε οι άλλοι που τον λυπούνται. Πρέπει να δείξεις στο άλλον ποιος είσαι και τον δυναμισμό που σε κατακλύζει. Ένα κομμάτι είναι αυτό, που θεωρώ το πιο σημαντικό. Αν ρωτήσεις άλλους καροτσάτους, θα σου πουν φταίει η κοινωνία και όλα αυτά. Εμένα δεν μου αρέσει να κλαίγομαι, θέλω να παίρνω την ευθύνη πάνω μου. Αρχικά μπορεί να με λυπούνται, επειδή δεν γνωρίζουν τις δυνατότητες που υπάρχουν για εμάς, αλλά στα επόμενα 5 λεπτά αλλάζουν γνώμη, λόγω του χαρακτήρα μου. Εγώ προσωπικά κάνω ό,τι έκανα και πριν απλά με διαφορετικό τρόπο.

Τι συμβουλή θα έδινες σε κάποιον που έχει παρόμοια προβλήματα με εσένα;

Να ανεξαρτητοποιηθεί και να φύγει μακριά από τους γονείς. Ίσως αυτό ακούγεται λίγο κακό, αλλά καμιά φορά οι ενήλικες, άθελά τους, σε υπερπροστατεύουν και σου κάνουν κακό, χωρίς να το αντιλαμβάνονται. Βέβαια το κάνουν από αγάπη. Όμως, αν μάθεις να τα έχεις όλα έτοιμα, δεν πρόκειται να μάθεις ποτέ και αυτό δεν είναι καλό, γιατί έτσι επαναπαύεσαι και εξαρτάσαι από άλλους. Δεύτερο, να μην παρατήσεις τις ασχολίες που έκανε πριν και τρίτο, να πάρει όσο πιο γρήγορα γίνεται ένα αυτοκίνητο, για να μπορεί να μετακινείται μόνος του, όποτε και όπου θέλει. Και τέταρτο να μην κάθεται σπίνι.

Θα θέλαμε να μοιραστείς μαζί μας την πιο ευχάριστη στιγμή σου ως αθλητής τένις.

Εικόνα... Δεν είναι μόνο μία. Αλλά είναι και πολλές οι μη ευχάριστες, για να πω την αλήθεια. Κακές είναι όταν χάνεις από χειρότερο αντίπαλο ή όταν δεν κερδίζεις, γιατί εκείνη τη στιγμή είχες άσχημη ψυχολογία. Αυτό έχει γίνει άπειρες φορές και θα ξαναγίνει, δεν γίνεται να κερδίζεις πάντα. Η πρώτη μου εμπειρία, που θα θυμάμαι πάντα, ήταν αυτό που σας είπα πριν, όταν ήμουν όρθιος και πήγα στο Λος Άντζελες στην ηλικία που ήμουν ήταν τεράστιο επίτευγμα. Αν πάω και πιο πίσω, είναι το πρώτο μου μετάλλιο, το 1996. Στο καρότσι, είναι με την Εθνική, όταν βγήκαμε στη δεύτερη κατηγορία (όπως και στο ποδόσφαιρο) δεύτεροι παγκοσμίως. Πριν μπω εγώ, η Ελλάδα δεν κατάφερε ποτέ να πάρει μια τόσο ψηλή θέση. Επίσης, όταν εκείνη τη χρονιά κέρδισα το νούμερο 11 παγκοσμίως και το 8 πρόπερι. Όμως, μεγάλη χαρά μου έδωσε και το χαρτί, για να πάω στην παραολυμπιάδα του Ρίο.

Σας ευχαριστούμε θερμά.

Καλή συνέχεια κορίτσι!

Συνέντευξη: Ελπίδα Πετρίδου Α21, Έλενα Χαραλάμπους Α12

Η ομάδα καλαθόσφαιρας της Δασούπολης απέναντι στα μεγαθήρια (;) των αθλητικών σχολείων

Η ομάδα καλαθόσφαιρας αρρένων του Λυκείου Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄ Λευκωσίας κατέκτησε τη δεύτερη θέση στους Παγκύπριους Αγώνες. Οι τελειόφοιτοι καλαθοσφαιριστές Μάρκος Κυριάκου και Βασίλης Μακρής μιλούν για την επιτυχία της ομάδας τους και μας μεταφέρουν τον παλμό των αγώνων.

Κατ' αρχήν συγχαρητήρια για τη διάκριση της ομάδας σας. Πώς νιώθετε για την κατάκτηση της δεύτερης θέσης;

Μάρκος: Είμαστε πολύ ευχαριστημένοι από το αποτέλεσμα και ιδιαίτερα περήφανοι, αφού το Σχολείο μας αγωνίστηκε απέναντι στα αθλητικά σχολεία.

Βασίλης: Θεωρώ πως κάναμε μια υπέρβαση. Κανένας μας δεν περίμενε αυτό το αποτέλεσμα. Ειλικρινά, από τα πρώτα παιχνίδια όλοι περίμεναν να προκριθούν οι ομάδες των αθλητικών σχολείων, αλλά τελικά εμείς τα καταφέραμε! Φθάσαμε στους παγκύπριους αγώνες και καταφέραμε να νικήσουμε δύο αθλητικά σχολεία (της Λάρνακας και της Λεμεσού) και να πάμε στους τελικούς αγώνες. Εκεί παίξαμε εναντίον της Πάφου, που ήταν το «φαβορί» και δυστυχώς χάσαμε.

Ποια στοιχεία πιστεύετε ότι συνείναν στην επιτυχία της ομάδας σας;

Βασίλης: Πιστεύω πως η χημεία μεταξύ μας έπαιξε πολύ σημαντικό ρόλο. Η ομάδα λειτουργούσε σαν μια

παρέα, αφού όλοι είμαστε φίλοι και λόγω αυτού, συνεργαζόμασταν πολύ καλά. Επίσης, θεωρώ πως το θέλαμε περισσότερο από τις άλλες ομάδες. Ξεκινούσαμε κάθε παιχνίδι με πάθος και δύναμη την ψυχή μας πάντα στο 110%.

Μάρκος: Συμφωνώ με τον Βασίλη. Να προσθέσω πως επειδή ακριβώς είχαμε αυτή τη θέληση και την επιμονή, διευθετούσαμε επιπλέον προπονήσεις μόνοι μας, που στο τέλος μας βοήθησαν περισσότερο απ' όσο φανταζόμασταν.

Αντιμετωπίσατε κάποιες δυσκολίες στις προπονήσεις και στους αγώνες;

Μάρκος: Λόγω των επισκευών που γίνονταν στο κλειστό γήπεδο του Σχολείου μας, δεν είχαμε ουσιαστικά τη δυνατότητα να κάνουμε προπονήσεις σε σχολικό χρόνο.

Βασίλης: Επίσης, πολλοί από εμάς είχαμε εξωσχολικές δραστηριότητες τις μέρες που σύμφωνα με το πρόγραμμα ήταν οι προπονήσεις και αυτό ήταν ένα μεγάλο εμπόδιο. Για να καταλάβετε, ποτέ δεν υπήρξε προπόνηση στην οποία να ήταν παρόντα όλα τα μέλη της ομάδας. Όσον αφορά τους αγώνες, είχαμε αρκετές δυσκολίες. Στην έναρξη των περισσότερων παιχνιδιών δεν παίζαμε και τόσο δυναμικά αλλά, λόγω της εμψύχωσης από τον προπονητή μας και του πάθους μας, μπαίναμε δυναμικά στο δεύτερο ημίχρονο και τελικά κερδίζαμε το παιχνίδι.

Στον τελευταίο αγώνα το κοινό ενισχύθηκε από μαθητές και καθηγητές του Σχολείου μας. Το γεγονός αυτό διαδραμάτισε θετικό ή αρνητικό ρόλο;

Μάρκος: Μας εμψύχωσαν σε μεγάλο βαθμό. Ήταν υπέροχοι και ήταν αυτό που χρειαζόμασταν. Προσωπικά μόλις μπήκα στο γήπεδο και τους αντίκρισα στα καθίσματα, απέβαλα κάθε άγχος.

Βασίλης: Σε σύγκριση με το κοινό του σχολείου που ανταγωνιζόμασταν στον τελικό, το κοινό μας ήταν πολύ καλύτερο. Μας έδιναν δύναμη και ήταν απίστευτο!

Ποια είναι η γενικότερη άποψή σας για την ομαδικότητα-συνεργασία σε σύγκριση με την ατομική δουλειά;

Μάρκος: Πιστεύω πως τόσο η ομαδικότητα όσο και η ατομική δουλειά είναι πολύ σημαντικά. Σίγουρα χρειάζεται η συνεργασία και η ομαδικότητα αλλά και η φιλία μεταξύ των μελών μιας ομάδας, ταυτόχρονα όμως επιβάλλεται η ατομική δουλειά και πρόοδος.

Βασίλης: Επίσης, πιστεύω πως πρέπει όλοι να περνούν καλά τόσο στις προπονήσεις όσο και στους αγώνες. Το καλό κλίμα σε μία ομάδα έχει θετική επιρροή στον τρόπο με τον οποίον παίζουν οι παίκτες αλλά και στην ψυχολογία τους.

Συνέντευξη: Ζωή Κυριάκου Β31

Όταν πολιτική και αθλητισμός διαπλέκονται

Όταν το 1997 η Βρετανία μεταβίβασε την κυριαρχία της μέχρι τότε βρετανικής αποικίας του Χονγκ Κονγκ στην Κίνα, δημιουργήθηκε η γνωστή φράση «μία χώρα, δύο συστήματα». Το Χονγκ Κονγκ δηλαδή, αποτέλεσε από τότε αυτόνομο διοικητικό κέντρο με θεσμικές, οικονομικές και πολιτικές διαφορές σε σχέση με τη «Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας», έχοντας διακριτή σημαία, νομικό σύστημα, νόμισμα κ.ά.. Βασική διαφορά όμως, αποτέλεσε το γεγονός ότι στο Χονγκ Κονγκ διατηρήθηκε και επικράτησε το σύστημα της Δύσης (και συνεπώς ο καπιταλισμός), έναντι του κομμουνιστικού καθεστώτος της Κίνας. Έτσι, διάφοροι πολιτικοί αντιφρονούντες βρήκαν καταφύγιο στο «κρατίδιο» αυτό.

Στις 12 Ιουνίου 2019 η κινέζικη κυβέρνηση κατέθεσε ένα νομοσχέδιο, σύμφωνα με το οποίο θα γινόταν εφικτή η έκδοση υπόπτων από το Χονγκ Κονγκ στην ηπειρωτική Κίνα. Διαμαρτυρόμενοι γι' αυτό το νομοσχέδιο, οι πολίτες συγκεντρώθηκαν έξω από το κυβερνητικό επιτελείο. Οι διαδηλώσεις όμως, κατέληξαν σε βίαιες συγκρούσεις, με τους αστυνομικούς να κάνουν χρήση πλαστικών σφαιρών και δακρυγόνων, σύμφωνα με το CNN. Έτσι, οι διαδηλώσεις απέκτησαν μια ευρύτερη συμβολική αξία για τους πολίτες του Χονγκ Κονγκ.

Με τη «βοήθεια» των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης, οι διαδηλώσεις έφθασαν σε κάθε γωνιά της γης και προκάλεσαν την ανθρωπότητα να εκφράσει την άποψή της. Ο Ντάριλ Μόρρεϊ, γενικός διαχειριστής (GM) της γνωστής ομάδας του NBA, Χιούστον Ρόκετς, ανάρτησε ένα μήνυμα, εκφράζοντας τη στήριξή του υπέρ των διαδηλωτών. «Παλέψτε για την ελευθερία. Σταθείτε στο πλευρό του Χονγκ Κονγκ», έγραψε ο Μόρρεϊ, χωρίς να μπορεί να διανοηθεί τις συνέπειες...

Σύμφωνα με τους New York Times, οι Κινέζοι, αντιδρώντας και παγώνοντας τις συμφωνίες τους με την αμερικανική ομοσπονδία, επρόκειτο να προκαλέσουν ζημιά 500.000.000 δολαρίων, ενδεχομένως και δισεκατομμυρίων σε βάθος χρόνου. Οι ίδιοι

οι Ρόκετς κινδύνευαν να χάσουν άμεσα περί τα 25.000.000. Επιπλέον, η κινεζική ομοσπονδία καλαθοσφαίρισης ανακοίνωσε πως αναστέλλει τη συνεργασία της με τους Αμερικανούς. Ακόμη και οι αγώνες στη Σανγκάι και τη Σενζέν (οι οποίοι αποτελούν τεράστια πηγή εσόδων ετησίως) έγιναν χωρίς καμία διαφήμιση.

Σπεύδοντας «να καλύψει τα σπασμένα» του Μόρρεϊ, ο ιδιοκτήτης της ομάδας, Τίλμαν Φέρππα, δήλωσε πως ο Μόρρεϊ δεν εκπροσωπεί τους Ρόκετς, που ως ομάδα καλαθοσφαίρισης δεν αποτελούν πολιτική οργάνωση. Ακόμη και ο star των Ρόκετς, Τζέιμς Χάρντεν είπε χαρακτηριστικά: «Ζητάμε συγγνώμη. Αγαπάμε την Κίνα. Μας αρέσει πολύ να παίζουμε εκεί. Μας δείχνουν πολύ μεγάλη αγάπη (οι Κινέζοι), τους εκτιμάμε.»

Ο ίδιος δημοσιογράφος υποστηρίζει πως αυτά που συνέβησαν έρχονται σε αντίθεση με βασικές αρχές του NBA, όπως την ενθάρρυνση του πολιτικού ακτιβισμού. Η ομοσπονδία όντως στήριξε στις περασμένες δεκαετίες την ελευθερία της έκφρασης, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την περίπτωση του Καρίμ Αμπντούλ Τζαμπάρ. Κατά τη διάρκεια των δεκαετιών 1960-70, ο star των Μπακς αρνήθηκε να αγωνιστεί στους Ολυμπιακούς Αγώνες, αντιδρώντας στην κακομεταχείριση των μαύρων και στην κοινωνική ανισότητα που επικρατούσε.

Εξαπίας της ταχύτατης διάδοσης της πληροφορίας σήμερα, μας παρέχεται η δυνατότητα να ενημερωνόμαστε καθημερινά για το τι συμβαίνει γύρω μας. Έτσι, πιστεύω πως είναι αδύνατο για οποιαδήποτε αθλητική οργάνωση να διατηρεί ουδέτερη πολιτική στάση σε επίμαχα θέματα. Συνεπώς, θα έπρεπε να στηρίζεται από όλους η ελευθερία της έκφρασης και να προωθούνται τα κεκτημένα των ανοιχτών κοινωνιών, με συνεχή αγώνα υπέρ της επικράτησής τους ιδίως σε κοινωνίες όπου αυτά καταπατώνται.

Δημήτρης Μπαζούκης Α11

Ευκαιρίες και στα δημόσια σχολεία

Απεργίες μαθητών, διαμαρτυρίες καθηγητών, παράπονα γονέων... Καθημερινό φαινόμενο θεωρούνται στις μέρες μας οι «αντίξοες» και «αντι μαθησιακές» - όπως χαρακτηρίζονται από τους «άρτια ενημερωμένους ειδήμονες» - συνθήκες εκπαίδευσης στα δημόσια σχολεία. Υπό τη σκιά αυτών των ισχυρισμών, ένα μεγάλο πλέον ποσοστό γονέων στρέφεται προς την ιδιωτική εκπαίδευση, ισχυριζόμενο πως το παιδί τους θα έχει περισσότερες ευκαιρίες να λάβει ποιοτικότερη διαπαιδαγώγηση και συνάμα θα έχει τη δυνατότητα να αναπτύξει άριστες δεξιότητες και μια πιο ολοκληρωμένη προσωπικότητα. Τυφλωμένοι από τους μύθους της ακαταλληλότητας της δημόσιας εκπαίδευσης που πουλάνε οι «ειδικοί», οι γονείς αποδοκιμάζουν και κατακρίνουν τη δημόσια εκπαίδευση, χωρίς να διερευνούν εις βάθος και να ψάχνουν πίσω από τη φπασιδωμένη βιτρίνα. Μήπως όλα αυτά αποτελούν στερεότυπα και επιτρεπόμενη δυσφήμιση για τη δημόσια εκπαίδευση;

Η αλήθεια είναι μια και ως μαθήτρια της δευτέρας Λυκείου οφείλω να την πω. Η δημόσια εκπαίδευση παρέχει στον μαθητή ποικίλες ευκαιρίες να συμμετάσχει σε ένα ευρύ φάσμα προγραμμάτων και δράσεων, όπως μεταξύ άλλων συνέδρια, διεθνείς διαγωνισμούς, προγράμματα ανταλλαγής μαθητών, ομάδες θεάτρου και άλλων πολιτιστικών δραστηριοτήτων. Λόγω, όμως, της εστίασης στο ακαδημαϊκό και πολλές φορές θεωρητικό κομμάτι, σε συνδυασμό με άλλα προβλήματα που παρουσιάζονται στη δημόσια εκπαίδευση - ο φόρτος της ύλης, τα καθημερινά και χρονοβόρα απογευματινά φροντιστήρια - δεν αφήνουν στον μαθητή τον απαραίτητο χρόνο, αλλά ούτε και τη διάθεση να αναζητήσει, να επιλέξει και να εμπλακεί σε παρεχόμενες κοινωνικές δράσεις. Το σχολείο και το εκπαιδευτικό μας σύστημα, όπως είναι διαμορφωμένο στην παρούσα φάση - απόρροια ίσως λανθασμένων πολιτικών αποφάσεων και ιδεολογιών - μας μετατρέπει εσκεμμένα σε πανομοιότυπα ρομπότ που αντιδρούν σε απόλυτη ομοιομορφία.

Τι γίνεται αν τα ρομπότ δεν έχουν προγραμματιστεί να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες; Ακόμη και τώρα που στα σχολεία υπάρχουν πολλές ευκαιρίες εμπλοκής σε προγράμματα και διαγωνισμούς, παρατηρείται μια αδιαφορία και μια

απαξίωση από τους άμεσα εμπλεκόμενους, και αυτό όντως επιδρά αρνητικά στις δεξιότητες που δύνανται να αποκτήσουν. Η έλλειψη προθυμίας εκ μέρους των μαθητών, που μπορεί να οδηγήσει ακόμα και στη μη πραγμάτωση ενός εξωδρακτικού προγράμματος, επηρεάζει αρνητικά την εικόνα των δημοσίων σχολείων.

Φυσικά, στοιχειώδης προϋπόθεση για την ενασχόληση με εξωσχολικές δραστηριότητες αποτελεί η ενεργός συμμετοχή των καθηγητών. Ο ρόλος του εκπαιδευτικού, ως καθοδηγητή και πρότυπο για τον μαθητή είναι εκ των ων ουκ άνευ. Εάν ο καθηγητής δεν επιδεικνύει ιδιαίτερη προθυμία για την ενεργό εμπλοκή σε τέτοιου είδους προγράμματα και δεν ενισχύει τη συμμετοχική διαδικασία, τότε ούτε ο μαθητής θα ενδιαφερθεί. Στα δημόσια σχολεία, θα μπορούσε να πει κανείς ότι επικρατεί μια έντονη αντίφαση, σε σχέση με την εκπαιδευτική κοινότητα. Από τη μία,

υπάρχει μία μεγάλη μερίδα διδακτικού προσωπικού που έχει όρεξη και ασχολείται στενά με αυτές τις δραστηριότητες και από την άλλη υπάρχουν καθηγητές, οι οποίοι δεν δείχνουν το απαιτούμενο ενδιαφέρον. Ως αποτέλεσμα, συγκεκριμένοι καθηγητές φορτώνουν το ήδη βεβαρυσμένο πρόγραμμά τους, ενώ μια μερίδα καθηγητών αδιαφορεί παντελώς για το θέμα και δεν εμπλέκεται καθόλου. Όλοι οι καθηγητές οφείλουν να συμμετέχουν ενεργά, ώστε να προσελκύσουν τους μαθητές σε τέτοιου είδους ενασχολήσεις, σκεπτόμενοι πάντα τα οφέλη που δύνανται να αποκομίσουν και οι δύο πλευρές.

Μέσα από την ενεργό συμμετοχή σε εξωσχολικά προγράμματα, αποκομίζουμε δεξιότητες, που μας βοηθούν να αντιληφθούμε πραγματικά τις κλίσεις και τα ενδιαφέροντά μας και συντείνουν στον σωστό επαγγελματικό προσανατολισμό. Εξάλλου, για κάποιες Ευρωπαϊκές χώρες, η ενασχόληση με εξωσχολικά προγράμματα θεωρείται ως προαπαιτούμενο και όχι ως επιπρόσθετο προσόν. Αποτελεί, γενικότερα, απαραίτητη και ουσιώδη προϋπόθεση για τη μετέπειτα επαγγελματική πορεία του μαθητή. Το μέλλον δεν ανήκει σε συγκεκριμένα επαγγέλματα, όπως συνέβαινε μέχρι πρόσφατα, αλλά σε «δεξιότητες», οι οποίες ανοίγουν, όχι έναν, αλλά πολλαπλούς δρόμους.

Συμπερασματικά, και οι δύο πλευρές του νομίσματος - το εκπαιδευτικό προσωπικό αλλά και η μαθητική κοινότητα - πρέπει να αντιληφθούν την τεράστια σημασία ενασχόλησης με εξωδρακτικά προγράμματα. Το εκπαιδευτικό σύστημα οφείλει να προσαρμοστεί στα δεδομένα, έτσι ώστε να ωθήσει και να δώσει την ευκαιρία στους μαθητές να ανακαλύψουν και να αξιοποιήσουν τα ταλέντα τους. Οι δράσεις αυτές θα προσφέρουν στους μαθητές στάσεις και αντιλήψεις ζωής, ικανές να σπάσουν τον προγραμματισμό των ρομπότ.

Άννη Τζακούρη Β33

tapNplan

Αργοπορία ανταπόκρισης... Δυσκολία διεύθυνσης ραντεβού... Εκνευρισμός, δυσανασχέση πελατών! Η εταιρεία tapNplan ιδρύθηκε ακριβώς για να δώσει λύσεις σ' αυτά τα προβλήματα. Στα πλαίσια του διαγωνισμού "Μαθητική επιχείρηση", που διοργανώνει ο μη κερδοσκοπικός οργανισμός Junior Achievement, ομάδα δεκατριών μαθητών και μαθητριών του Λυκείου Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ', υπό την εποπτεία των καθηγητών Κ. Καλαποδά και Α. Δεσπότη, αποφασίσαμε να αντιμετωπίσουμε τα πιο πάνω φαινόμενα ως μια επιχειρηματική ευκαιρία. Εκπονώντας την απαραίτητη έρευνα αγοράς και μελετώντας τα κυριακά δεδομένα και την κουλτούρα μας, προβήκαμε στη δημιουργία επιχειρηματικού πλάνου, που ως κύριο στόχο έχει να παρέχει στον καταναλωτή τα απαραίτητα μέσα, για να αντιπαρέλθει τη χρονοβόρα διαδικασία διεύθυνσης ραντεβού. Κρίνουμε πως μια τέτοια επιχείρηση θα είναι άκρως απαραίτητη, λαμβάνοντας υπόψη τους σημερινούς γρήγορους ρυθμούς ζωής.

Συγκεκριμένα, ο κύκλος εργασιών της εταιρείας είναι η ανάπτυξη εφαρμογών με τις οποίες ο κάθε καταναλωτής θα είναι σε θέση, ακολουθώντας απλά βήματα, να κλείσει ραντεβού για συγκεκριμένες υπηρεσίες. Διερευνώντας περαιτέρω το θέμα, αποφασίσαμε να ξεκινήσουμε τον κύκλο εργασιών μας με το Γεου! Αν και το Γενικό Σχέδιο Υγείας είχε - κατά γενική ομολογία - θετικό αντίκτυπο στην κοινωνία, έχουν παρατηρηθεί ορισμένες επιπλοκές σχετικά με την ομαλή λειτουργία του, όπως μεταξύ άλλων, ο φόρτος εργασίας των γραμματέων σε ιατρικά κέντρα και η κατ' επέκταση δυσκολία επικοινωνίας των ασθενών μαζί τους. Δημιουργήσαμε, λοιπόν, μια προσομοιωση εφαρμογής, όπου κάθε ασθενής θα έχει τη δυνατότητα να διευθετεί τα ιατρικά του ραντεβού. Η εφαρμογή έχει παρουσιαστεί στον Οργανισμό Ασφάλισης Υγείας - αρμόδια αρχή για την εφαρμογή του Γεου - αλλά και στο ενδιαφερόμενο κοινό σε ανοικτή συγκέντρωση παρουσίασης του επιχειρηματικού μας πλάνου, στο αμφιθέατρο του Σχολείου μας. Και οι δυο ενημερωτικές παρουσιάσεις είχαν μεγάλη επιτυχία. Λόγω, όμως, της πολυπλοκότητας του συστήματος και της μεγάλης εμβέλειάς του, η εν λόγω εφαρμογή αποφασίστηκε να δοθεί σε εταιρεία ανάπτυξης λογισμικού για να κωδικοποιηθεί. Η εφαρμογή θα κυκλοφορήσει μετά το πέρας του διαγωνισμού. Επίσης, η εταιρεία μας έχει προβεί στη δημιουργία δύο άλλων εφαρμογών, τα οποία αφορούν το κλείσιμο ραντεβού σε κομμωτήρια και κουρέια, αλλά και την πρόωθηση κρατιδίων σε εστιατόρια, με τις ονομασίες B-style και B-eat αντίστοιχα. Οι εφαρμογές είναι ήδη διαθέσιμες και μπορείτε να τις κατεβάσετε στο κινητό σας τηλέφωνο.

Εμπειρίες και δεξιότητες που αποκόμισα

Με τη συμμετοχή μου στον διαγωνισμό, ως διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας, έχω παρατηρήσει πολλές αλλαγές στον τρόπο σκέψης μου, αλλά και στον τρόπο αντιμετώπισης των διαφόρων καταστάσεων. Πέραν από την πληθώρα δεξιοτήτων που αποκόμισα, όπως επιχειρηματικές και διευθυντικές ικανότητες, τη διορατικότητα, τη δεξιότητα στη λήψη δύσκολων αποφάσεων, χρήσιμες εμπειρίες που σχετίζονται με θέματα συνεργασίας και ομαδικότητας, το σημαντικότερο για μένα είναι ότι αυτή η επαφή με τον επιχειρηματικό κόσμο μου πρόσφερε κατευθυντήριες γραμμές και με καθοδήγησε στη μετέπειτα επαγγελματική μου πορεία, αφού πλέον έχω καταλήξει πως οι σπουδές μου θα έχουν άμεση σχέση με την επιχειρηματικότητα και το μάρκετινγκ.

Άννη Τζακούρη Β33

Ταξίδι στο Στρασβούργο

Τον περασμένο Νοέμβριο, εντεκαμελές ομάδα μαθητών και μαθητριών του σχολείου μας είχε την ευκαιρία να επισκεφθεί το Στρασβούργο στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού προγράμματος EUROSCOLA. Η Γαλλική πόλη, που φαντάζει να είναι βγαλμένη από το χρονοντούλαπο της ιστορίας και απολύτως μαγευτική, φιλοξένησε για τέσσερις μέρες την αποστολή των μαθητών, την οποία συνόδευε η κ. Αφροδίτη Σπανού. Η ομάδα των μαθητών πέρασε μια μέρα στα έδρανα των Ευρωβουλευτών στο Ευρωκοινοβούλιο του Στρασβούργου. Στους μαθητές δόθηκε η ευκαιρία να συμμετάσχουν σε ομάδες μαζί με άλλους ευρωπαίους συνομηλικούς τους, όπου συζητήθηκαν διάφορα θέματα που καίνε σήμερα τη Γηραιά Ήπειρο, όπως το μεταναστευτικό, το περιβάλλον και το μέλλον των νέων στην Ευρώπη. Οι μαθητές είχαν τη δυνατότητα να περιηγηθούν στα σοκάκια, τις πλατείες και τα μουσεία της Γαλλικής πόλης, αποκομίζοντας μοναδικές εμπειρίες!

Ελευθερία Ιακώβου Γ33

Κάθε καθηγητής και μια ιστορία

Τόσα χρόνια στα μουντζουρωμένα μας θρανία δεν υπάρχει τύπος καθηγητή που να μην έχουμε συναντήσει. Διαβάζοντας αυτές τις γραμμές, σίγουρα διάφορες ξεχασμένες μαθητικές στιγμές ξεπηδάνε από το μυαλό σας. Κάθε καθηγητής και μια ιστορία... μυστηρίου.

Ας γνωρίσουμε, λοιπόν, τους τύπους καθηγητών που έχουμε σίγουρα συναντήσει! Πρώτος και καλύτερος «το απολίθωμα»... κυριολεκτικά οι αντιλήψεις του είναι τόσο παλαιολιθικές, το μόνο που του μένει να θυμηθεί είναι τους παλιούς ένδοξους καιρούς της ταινίας «το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο». Η αγαπημένη του ατάκα, που αναφωνεί σε κάθε μάθημα: «εμείς στον καιρό μας»!

Συνεχίζοντας, έχουμε τον πιο αγαπητό στους μαθητές, τον «χαλαρό», αφού το μάθημα δεν είναι από τις... κύριες προτεραιότητές του. Θα τον βρούμε συνήθως στο κυλικείο να τρώει ή να πίνει τον καφέ του, αμέριμος στην αυλή του σχολείου.

Επόμενος τύπος είναι «ο πεννητάρης, κυκλοφορεί σαν εικοσάρης», αυτός ο τύπος ή η τύπισσα – συμπαθέστατος κατά τα άλλα – που προσπαθεί να κωθεί με το ζόρι στις παρέες των μαθητών, αγνοεί τις άσπρες τρίχες στα μαλλιά και ντύνεται πάντα σαν εικοσάρης/α.

Όπως είπε και ο αείμνηστος Μητροπάνος, «ο χάρος βγήκε, βγήκε παγανιά» και μπήκε στην τάξη, για να μας έχει σουζα τέταρτος λοιπόν τύπος «ο αυστηρός»! Οι πιο συχνές του ατάκες: «μείον 2 μονάδες στο διαγώνισμα, δεν διαβάζετε, τι κάνεις εκεί, μην αναπνέεις σε ακούω». Χαμογελάστε, είναι μόνο απειλές!

Δεν θα μπορούσαμε με τίποτα να παραλείψουμε τον «αγαπησιάρη – άκυρο» είναι αυτός που έχει την απαίτηση να τον αγαπούν όλοι οι μαθητές και είναι κολλημένος με το μάθημά του. Αγαπημένη του φράση: «και το δικό μου μάθημα είναι σημαντικό...τα μαθηματικά είναι έρωτας, η φυσική είναι έρωτας, τα αγγλικά είναι έρωτας». Όπως καταλαβαίνετε, μην ερωτευτεί κανείς σας, γιατί θα λύνει συνέχεια εξισώσεις, θα κάνει πειράματα και θα γράφει εκθέσεις!

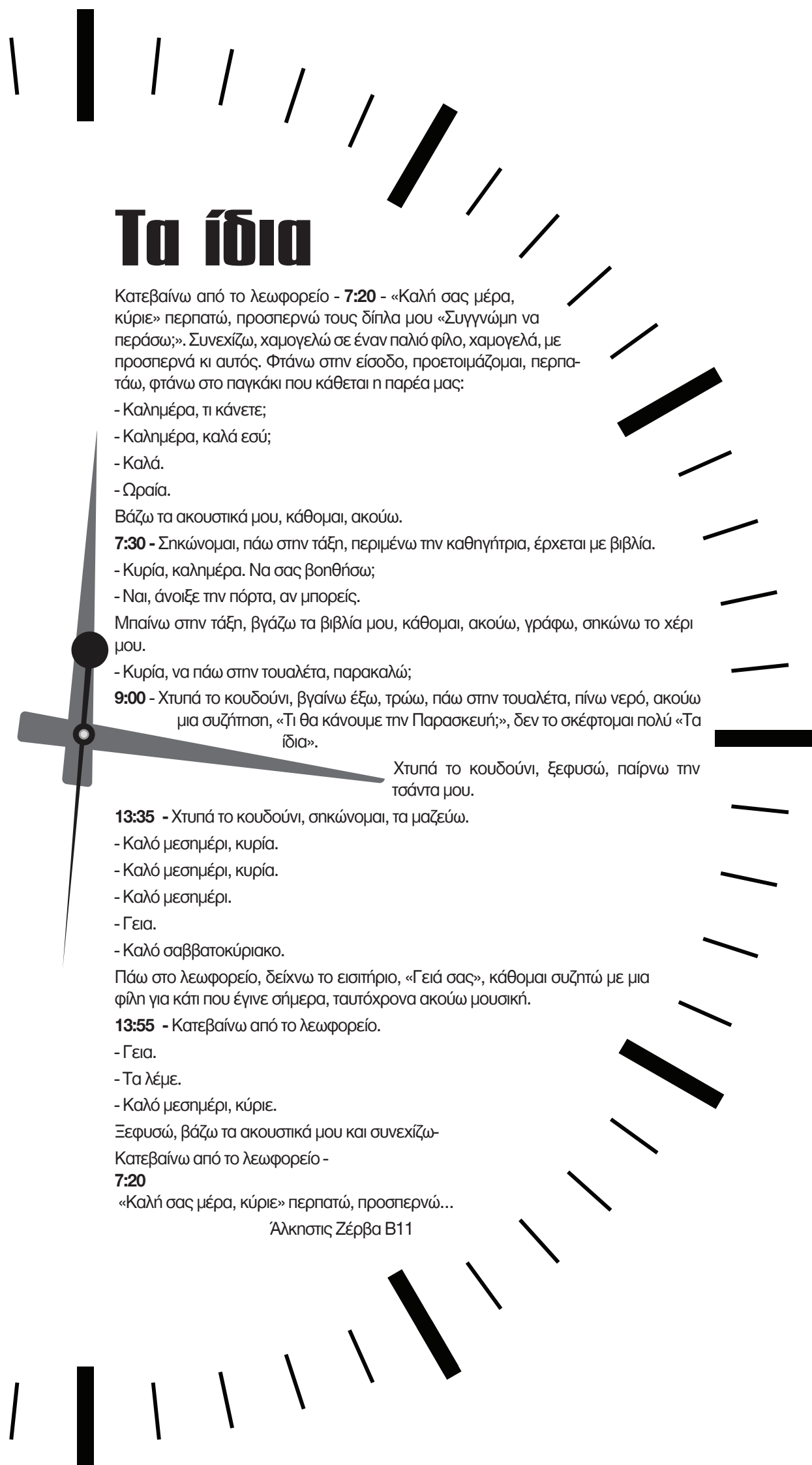
«Σχολείο» ακόμη και ευθύς γεμίζει ο νους μας με αναμνήσεις, εικόνες, πρόσωπα, στιγμές και φυσικά συναισθήματα. Όπως και να το κάνουμε, τα σχολικά χρόνια θα μας λείπουν πάντα, αυτά τα χρόνια της ξεγνοιασιάς, τα χρόνια που τα όνειρά μας δεν περιορίζονταν. Μαζί με όλα τα άλλα θα θυμόμαστε και τους καθηγητές μας, που αποτέλεσαν μεγάλο μέρος της σχολικής μας ζωής... «τα μαθητικά τα χρόνια δεν τ' αλλάζω με τίποτα».

Μαρία Καραμάνου Γ11

Μάλιστα κύριε!

Η ώρα είναι 7:30 το πρωί. Κτυπά ο κώδωνας του κινδύνου για τους μαθητές. Μετά από πέντε ολόκληρες (!) ώρες ύπνου αρχίζει το μάθημα. Αναρωτιέστε γιατί πέντε ώρες; Ε λοιπόν, αν εξαιρέσουμε μια μικρή κατηγορία που ξενυχτά για διασκέδαση, οι υπόλοιποι μαθητές μένουν ξάγρυπνοι για να τελειώσουν τα μαθήματά τους, να διαβάσουν για τα διαγωνίσματα, να τελειώσουν τα projects, να ολοκληρώσουν τις υποχρεώσεις τους στα διάφορα προγράμματα... εννοείται πως ο ελεύθερος χρόνος απλά αχνοφαίνεται στο βάθος.

Μπαίνουν, λοιπόν, οι μαθητές στην τάξη, τόσο ξύπνιοι, ώστε απλά να μπορούν να σύρουν τα πόδια τους μέχρι το θρανίο τους. Το θέμα τώρα έχει ως εξής: ανάλογα με την τάξη, το μάθημα, τον δάσκαλο, διαφοροποιείται η κατάσταση. Ας πάρουμε τις «καλές» τάξεις, όπου το μάθημα κυλάει ομαλά και οι μαθητές που θέλουν να προοδεύουν υπακούουν και δεν αντιμιλούν. Στο πλαίσιο του διαλόγου οι μαθητές εκφράζονται - καμιά φορά - ελεύθερα ακόμα και κατά του συστήματος και οι καθηγητές επικροτούν: «Ναι, βέβαια,

Τα ίδια

Κατεβαίνω από το λεωφορείο - **7:20** - «Καλή σας μέρα, κύριε» περπατώ, προσπερνάω τους δίπλα μου «Συγγνώμη να περάσω;». Συνεχίζω, χαμογελώ σε έναν παλιό φίλο, χαμογελά, με προσπερνά κι αυτός. Φτάνω στην είσοδο, προετοιμάζομαι, περπατώ, φτάνω στο παγκάκι που κάθετα η παρέα μας:

- Καλημέρα, τι κάνετε;
- Καλημέρα, καλά εσύ;
- Καλά.
- Ωραία.

Βάζω τα ακουστικά μου, κάθομαι, ακούω.

7:30 - Σηκώνομαι, πάω στην τάξη, περιμένω την καθηγήτρια, έρχεται με βιβλία.

- Κυρία, καλημέρα. Να σας βοηθήσω;
- Ναι, άνοιξε την πόρτα, αν μπορείς.

Μπαίνω στην τάξη, βγάζω τα βιβλία μου, κάθομαι, ακούω, γράφω, σπκώνω το χέρι μου.

- Κυρία, να πάω στην τουαλέτα, παρακαλώ;

9:00 - Χτυπά το κουδούνι, βγαίνω έξω, τρώω, πάω στην τουαλέτα, πίνω νερό, ακούω μια συζήτηση, «Τι θα κάνουμε την Παρασκευή;», δεν το σκέφτομαι πολύ «Τα ίδια».

Χτυπά το κουδούνι, ξεφυσώ, παίρνω την τσάντα μου.

13:35 - Χτυπά το κουδούνι, σπκώνομαι, τα μαζεύω.

- Καλό μεσημέρι, κυρία.
- Καλό μεσημέρι, κυρία.
- Καλό μεσημέρι.
- Γεια.
- Καλό σαββατοκύριακο.

Πάω στο λεωφορείο, δείχνω το εισιτήριο, «Γειά σας», κάθομαι συζητώ με μια φίλη για κάτι που έγινε σήμερα, ταυτόχρονα ακούω μουσική.

13:55 - Κατεβαίνω από το λεωφορείο.

- Γεια.
- Τα λέμε.
- Καλό μεσημέρι, κύριε.

Ξεφυσώ, βάζω τα ακουστικά μου και συνεχίζω-

Κατεβαίνω από το λεωφορείο -

7:20

«Καλή σας μέρα, κύριε» περπατώ, προσπερνάω...

Άλκησις Ζέρβα Β11

έχετε δίκαιο παιδιά μου, πρέπει να αλλάξει το εκπαιδευτικό μας σύστημα». Η ελευθερία, όμως, δεν είναι αστειρευτή στο σχολείο, γι' αυτό πολλές φορές ακούμε: «Τι είναι αυτά που φοράς;», «Πώς τολμάς να έχεις βαμμένα τα νύχια σου;», «Απεργείτε μόνο για να χάσετε μαθήματα». Πρόκειται δηλαδή για επιλεκτική ελευθερία.

Στο σχολείο προκύπτουν συχνά πυκνά και άλλα ερωτήματα. Για παράδειγμα «Γιατί ο καθηγητής Α βαθμολόγησε έτσι;» Μα γιατί οι συμπάθειες είναι φανερές, αγαπητοί μου. Αν χρειάζεσαι βοήθεια στους βαθμούς σου, αρκεί να γίνεσαι κόλακας των καθηγητών, οι οποίοι φυσικά ανταποδίδουν αυτή τη συμπάθεια σε είδος. Στην τελική, η αντικειμενικότητα της βαθμολογίας είναι υποκειμενική.

Το σχολικό ωράριο τελειώνει στις 1:35, αλλά το δράμα δεν τελειώνει εδώ, κυρίες και κύριοι. Γιατί να χρειάζονται οι μαθητές ιδιαίτερα, αν το μάθημα γίνεται στην τάξη; Γίνεται όμως όντως; Ας πάμε πίσω στην αρχή. Προηγουμένως είπαμε τι γίνεται σε μια καλή τάξη, μ' έναν καλό καθηγητή. Στις υπόλοιπες, όμως, περιπτώσεις η ύλη δεν καλύπτεται με αποτέλεσμα οι μαθητές να στρέφονται στα ιδιαίτερα.

Κατά τα άλλα, η στολή και τα φτιασιδία είναι πιο σημαντικά από την προώθηση των αξιών και της γνώσης. Κάπως έτσι οι μαθητές γίνονται στρατιωτάκια και όχι ιδεαλιστές.

Ειρήνη Ερωτοκρίτου Β11

Εσύ τι πιστεύεις για τον θεσμό των τετραμήνων;

Πολλά ακούγονται, ποικίλα γράφονται, φωνές εδώ, φωνές εκεί, τελικά μπορεί κανείς να ξεδιαλύνει ποια είναι η άποψη της κοινής γνώμης για τον θεσμό των τετραμήνων. Ακολουθεί δειγματοληπτική έρευνα από τη δική μας σχολική κοινότητα... απόψεις συγκλίνουσες όσον αφορά στον φόρτο εργασίας και την περίοδο διεξαγωγής των εξετάσεων, απόψεις αποκλίνουσες όσον αφορά στον εξετασιοκεντρικό χαρακτήρα του θεσμού αυτού.

Έρευνα: Ζωή Κυριάκου Β31, Κωνσταντίνος Νιούλικος Γ61

Λένα Κίζα Πογιατζή, Χημικός

Ο θεσμός αυτός των εξετάσεων είναι καλός, όσον αφορά την κεντρική εξέταση, δηλαδή ότι όλα τα σχολεία έχουν το ίδιο γραπτό, το οποίο και διορθώνεται με τον ίδιο τρόπο για όλους τους μαθητές, καθώς τα ονόματα είναι κλειστά. Το γεγονός αυτό είναι θετικό. Το αρνητικό είναι ότι οι μαθητές ήταν φορτωμένοι, αφού μέχρι το τέλος του Νοέμβρη υποχρεούνταν να τελειώσουν όλες τις γραπτές ασκήσεις, τα διαγωνίσματα και τα project. Οι εξετάσεις ήταν αρκετά νωρίς, θα μπορούσαν να γίνουν μετά τα Χριστούγεννα.

Αλέξανδρος Γκουτζούπας, Φυσικός

Είμαι υπέρ των τετραμήνων. Θεωρώ ότι είναι πιο δίκαιο από τη στιγμή που οι εξετάσεις είναι παγκύπριες και τα θέματα είναι κοινά για όλους. Πρέπει να υπάρξουν κάποιες αλλαγές. Για παράδειγμα οι εξετάσεις αντί για Δεκέμβρη να γίνονται Ιανουάριο. Επίσης, πιστεύω πως στα μαθήματα Κοινού Κορμού, η εικοσάλεπτη άσκηση δεν χρειάζεται.

Μαθήτρια Α΄ Λυκείου, Πρακτικό

Συμφωνώ με τις εξετάσεις ανά τετράμηνο. Απλώς πιστεύω ότι μπορούν να γίνουν κάποιες αλλαγές για να λειτουργήσει καλύτερα το σύστημα. Μπορούν να μειωθούν τα γραπτά σε μη εξεταζόμενα μαθήματα. Πιστεύω πως δεν χρειάζεται να κάνουμε και σαρανταπεντάλεπτα και εικοσάλεπτα διαγωνίσματα. Στα εξεταζόμενα μαθήματα, όμως, συμφωνώ με τον τρόπο που έγιναν οι εξετάσεις. Είναι πολύ βοηθητικό το γεγονός ότι η ύλη μοιράζεται.

Αλεξάνδρα Φιλίππου, Α32

Εγώ συμφωνώ με τις εξετάσεις τετραμήνων, επειδή μοιράζεται η ύλη και είναι πιο βοηθητικό. Διαφωνώ, όμως, με τον τρόπο που γίνονται. Πιστεύω πως πρέπει να μειωθούν τα διαγωνίσματα και να μειωθεί η ύλη. Επίσης, το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα κάναμε επανάληψη για τα διαγωνίσματα. Κάτι τελευταίο, δεν πρέπει να μας πιέζουν τόσο πολύ και να μας υποχρεώνουν να πηγαίνουμε σχολείο τις μέρες που είχαμε εξετάσεις.

Μαθήτρια Α΄ Λυκείου, Κλασικό

Προσωπικά είμαι υπέρ των τετραμήνων, αλλά είμαι της άποψης ότι χρειάζονται τροποποιήσεις. Παραδείγματος χάριν, πρέπει να αλλάξει ο χρόνος που μας προσφέρεται μεταξύ των διαγωνισμάτων. Επίσης, το γεγονός πως τα μαθήματα συνεχίζονταν κανονικά την περίοδο των εξετάσεων και οι μαθητές που απουσιάζουν είναι λάθος να παίρνουν απουσίες.

Πέτρη Στεργιοπούλου, Φιλολόγος

Νομίζω ότι είναι λάθος τα τετράμηνα, γιατί υπάρχει ακόμα περισσότερος φόρτος εργασίας για τους μαθητές και δεν προλαβαίνουν να εμπεδώσουν την ύλη. Είναι πάρα πολύς ο όγκος της ύλης, ειδικά το πρώτο τετράμηνο, όπως το ζήσαμε. Τα παιδιά δεν πρόλαβαν να αφομοιώσουν την ύλη και έτσι δεν απέδωσαν στο τέλος. Είναι ένα εξετασιοκεντρικό σύστημα, που συνέχεια ζητά γραπτά, ως απόδειξη των δυνατοτήτων των μαθητών. Το μόνο θετικό στην όλη υπόθεση είναι ότι εξοικειώνονται με τη διαδικασία των εξετάσεων, κάτι που θα αντιμετωπίσουν στη Γ΄ Λυκείου και θα είναι καλύτερα προετοιμασμένοι.

Ειρήνη Πολεμίτου, Βιολόγος

Είμαι υπέρ, διότι με τον τρόπο αυτό όλοι οι καθηγητές θα φροντίζουν να καλύπτουν την ύλη και να διδάσκουν ό,τι απαιτείται. Επίσης, το γεγονός πως ο βαθμός της εξέτασης μετρά ως βαθμός τετραμήνου, δείχνει πιο αντικειμενικά και σωστά την εικόνα του μαθητή. Απλώς χρειάζεται καλύτερη οργάνωση.

Αλίκη Στυλιανού, Μαθηματικός

Προσωπικά, το ζω και ως εκπαιδευτικός και ως μητέρα. Σας δίνω τον σφυγμό των παιδιών. Τα παιδιά θέλουν να έχουν τετράμηνα, αλλά είχαν πάρα πολλή πίεση, διότι οι συνάδελφοι των μη εξεταζόμενων μαθημάτων αναγκάζονταν, βάσει του συστήματος, να κάνουν και εικοσάλεπτο αλλά και σαρανταπεντάλεπτο διαγώνισμα. Ως αποτέλεσμα, από ένα σημείο και μετά, τα παιδιά είχαν καθημερινά διαγωνίσματα. Όσον αφορά τα εξεταζόμενα, συμφωνώ ότι πρέπει να γίνεται και εικοσάλεπτο και σαρανταπεντάλεπτο διαγώνισμα. Μια καλή λύση θα ήταν, οι καθηγητές των μη εξεταζόμενων μαθημάτων να μην είναι υποχρεωμένοι να κάνουν δεύτερο διαγώνισμα.

Επίσης, τα παιδιά δεν πρόλαβαν να προετοιμαστούν ιδιαίτερα για τις εξετάσεις, λόγω του περιορισμένου χρόνου που είχαν και κάποια μαθήματα ήταν πιο δύσκολα απ' ό,τι περίμεναν.

Ναταλία Γρηγορίου, Α23

Συμφωνώ με τις εξετάσεις ανά τετράμηνο. Βοηθούν τους μαθητές, διότι μοιράζεται η ύλη. Αλλά το σύστημα γενικότερα δεν μας βοηθά τόσο πολύ. Η πίεση είναι πάρα πολλή και δημιουργείται πολύ άγχος στους μαθητές.

Μάριος Προδρόμου, Α42

Αρχικά η ιδέα των εξετάσεων ανά τετράμηνο ήταν καλή, αλλά έτσι όπως έγινε τελικά, δεν λειτούργησε υπέρ μας. Πιεζόμαστε πάρα πολύ κι εμείς και οι καθηγητές, λόγω των εικοσάλεπτων διαγωνισμάτων, η ύλη δεν βγαίνει, με αποτέλεσμα να αγχωνόμαστε πολύ.

Μαθήτρια Α΄ Λυκείου, Πρακτικό

Πιστεύω πως το Υπουργείο στην πρώτη εξεταστική έκανε εύκολα τα γραπτά, για να έχουν καλά αποτελέσματα οι μαθητές, όμως τα επόμενα χρόνια θα είναι πιο δύσκολα. Επίσης, η πίεση ήταν πολλή, λόγω των πολλών διαγωνισμάτων. Οι καθηγητές ήταν υποχρεωμένοι να εξετάζουν το προφορικό των μαθητών κι αυτό δεν είναι εύκολο για τους μαθητές, καθώς επηρεάζονται από το άγχος ή την πίεση. Πρέπει να καταλάβουν πως οι μαθητές δεν είναι ρομπότ.

Υπενθύμιση: Διαγώνισμα

Τα λαμπάκια στο κινητό αναβοσβήνουν ασταμάτητα από το πρωί αν και Σάββατο. Τελευταία το κινητό μου έχει γεμίσει «υπενθυμίσεις», σήμερα όμως η ειδοποίηση είναι ευχάριστη: «music night!», χώρος: Λύκειο Δασούπολης, ώρα: 8 μ.μ. και όσο αντέχει κανείς. Από την Πέμπτη άρχισε η υπενθύμιση και όλο σκεφτόμουν τι θα φορέσω, με ποιους θα πάω, πόση ώρα θα μείνω, πώς θα επιστρέψω στο σπίτι. Σκέψεις ευχάριστες που απαλύνουν τα σχολικά de-cibel.

Το ξυπνητήρι συνεχίζει να χοροπηδάει σαν μεθυσμένο... Το κλείνω, σηκώνομαι και προσπαθώ να σταθώ στα πόδια μου. Το ημερολόγιό μου, με χαιρετά στον απέναντι τοίχο. Το έφτιαξα με αγάπη, το καλοκαίρι, όταν παρακολούθησα το φιλάκι του υπουργείου για τα τετράμηνα. Έβλεπα, ΤΟΤΕ, το φιλάκι και θαύμαζα τη φίλη μου που πρωταγωνιστούσε σ' αυτό κρατώντας ένα σκυλάκι και κάνοντας βόλτες αμέριμνη στη φύση. Πίστεψα, ΤΟΤΕ, ότι θα είχα χρόνο για βόλτες, ότι με σκυλάκι - γιατί μου προκαλούν τρόμο τις πλείστες φορές βόλτες με φίλους, βόλτες ατελείωτες. Φανταζόμουν το πολύχρωμο ημερολόγιο γεμάτο δραστηριότητες, γυμναστική, συντροφιά με φίλους... και τώρα; τώρα μια λέξη μόνο καλά κρατεί... ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ εικοσάλεπτο, ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ σαρανταπεντάλεπτο και κάποτε έτσι για ποικιλία ΤΕΛΙΚΗ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ παράδοσης PROJECT.

Όχι, όχι... Δε θα αφήσω το άγχος να με καταβάλει, θα σκέφτομαι το music night και θα αποβάλω από τη σκέψη μου τη λέξη ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ. Πλησιάζω φοβισμένη το ημερολόγιο και βλέπω αυτό που αποφεύγω εδώ και μέρες. Όλη η εβδομάδα που ακολουθεί μετά το music night, είναι γεμάτη... διαγωνίσματα. Δευτέρα διαγώνισμα Φυσική, Τρίτη διαγώνισμα Ιστορία, Τετάρτη διαγώνισμα Μουσική, Πέμπτη διαγώνισμα Μαθηματικά, Παρασκευή διαγώνισμα Θρησκευτικά. Αν ήταν τρόπος, θα μας έπαιρναν και Σάββατο και Κυριακή για διαγώνισμα! Και η κατ' οίκον που πρέπει να γίνει και τα μαθήματα στα φροντιστήρια;

Και γω ένα Σάββατο, μία Κυριακή που έχω, τι να πρωτοδιαβάσω; Πού να πάω; Το σίγουρο είναι ότι δε θα κάνω ούτε βόλτες αμέριμνη, ούτε θα περπατώ χαμογελαστή και ανέμελη σε καταπράσινα λιβάδια. Θα πάω στο music night με πολύ άγχος, ως γνήσιο πειραματόζωο της Α' Λυκείου, και όλη την επόμενη βδομάδα θα νιώθω άπειρες τύψεις, γιατί τόλμησα να ξεφύγω λίγο, τόσο δε, από το πιεσμένο σχολικό πρόγραμμά μου.

Μην παρασύρεστε, λοιπόν, αγαπημένοι μου μαθητές της Γ' Γυμνασίου από φιλάκια και υποσχέσεις! Η αλήθεια που σας περιμένει την επόμενη χρονιά είναι μόνο μία... ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ: ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ.

Ανδριανή Ελευθερίου Α31

Θρησκευτικά στο σχολείο: Επιλογή ή υποχρέωση;

Τα τελευταία χρόνια το θέμα της θέσης της εκκλησίας στα σχολεία έχει απασχολήσει τα ΜΜΕ, τους φορείς της εκπαίδευσης και το κράτος. Έχει μάλιστα φέρει σε ρήξη τον Αρχιεπίσκοπο με τους παραπάνω. Τελικά, είναι τα σχολεία μας κοσμικά; Πόση επιρροή έχει η Εκκλησία στην καθημερινότητα των μαθητών; Είναι η πρωινή προσευχή ή ο κοινός εκκλησιασμός παρέμβαση της Εκκλησίας στην κοσμική εκπαίδευση; Το μάθημα των Θρησκευτικών συνάδει στη διαπολιτισμική εκπαίδευση που προωθεί το - ευρωπαϊκό - κράτος μας;

Η προσευχή είναι μια πολύ προσωπική στιγμή για το κάθε άτομο, κατά την οποία επικοινωνεί με τον Θεό. Συνεπώς, είναι τουλάχιστον παράλογο να επιβάλλεται στους μαθητές κάθε πρωί. Κανείς ευσεβής πιστός, που νιώθει την ανάγκη της επικοινωνίας με τον Θεό, δεν αρκείται στην ουδέτερη πρωινή προσευχή. Σε τέτοιες συνθήκες η προσευχή είναι απλά μια απρόσωπη σειρά προτάσεων, που οι μαθητές έμαθαν να επαναλαμβάνουν ως μικρά ρομπότ. Έτσι, όποιος θεωρεί την προσευχή τόσο σημαντική, ώστε να την επιβάλλει στα παιδιά τα πρώτα 18 χρόνια της ζωής τους, μπορεί να τους διδάξει να αφιερώνουν δύο λεπτά κάθε πρωί για να προσευχηθούν στο σπίτι τους.

Ο θεσμός του εκκλησιασμού - σε σχολεία τόσο πολυπολιτισμικά - είναι μάλλον απώλεια διδακτικού χρόνου, αφού δεν προσφέρει τίποτα στην εκπαιδευτική διαδικασία ενώ, η συντριπτική πλειοψηφία των μαθητών δεν κερδίζει ούτε σε πνευματικό επίπεδο. Μπορεί κανείς να παρατηρήσει τους μαθητές να συζητούν μεταξύ τους την ώρα του εκκλησιασμού ή να βρίσκουν φτηνές δικαιολογίες για να παραμείνουν στο προαύλιο. Επομένως, όπως και η πρωινή προσευχή, έτσι και ο εκκλησιασμός γίνεται μια τυπική συνήθεια παρά πνευματική δραστηριότητα.

Είναι γενικώς αποδεκτό ότι ειδικά στα δημόσια σχολεία, όπου η πλειονότητα των μαθητών είναι όντως Χριστιανοί Ορθόδοξοι, το μάθημα προσφέρεται για την κατήχηση των μαθητών. Το μάθημα των Θρησκευτικών διδάσκει και νοθετεί για δώδεκα συναπτά έτη τους νέους με μοναδικό σκοπό να γίνουν ενεργά μέλη της Ορθόδοξης Χριστιανικής Εκκλησίας. Το ενδεχόμενο ενός ολόπλευρου μαθήματος θρησκειών δεν υφίσταται στους ιθύνοντες του ΥΠΠΑΝ. Στο ισχύον σύστημα, ο κάθε μαθητής οφείλει να παρακολουθεί το μάθημα των Θρησκευτικών, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα προσωπικά πιστεύω ή οι προτεραιότητές του. Σε περίπτωση που ο μαθητής δεν είναι Χριστιανός Ορθόδοξος (είτε πιστεύει σε οποιαδήποτε άλλη θρησκεία ή και σε καμία) έχει μόνο δυο επιλογές: την απαλλαγή από το μάθημα ή την παρακολούθηση του παθητικά. Καμία επιλογή, όμως, δεν εξυπηρετεί τις εσωτερικές του αναζητήσεις.

Το ζητούμενο δεν είναι σε καμία περίπτωση η στέρση της ευκαιρίας για τους μαθητές να μορφώνονται όσον αφορά στη θρησκεία τους. Άλλωστε σε μια χώρα που η θρησκεία συνδέεται άρρηκτα με την εθνική ταυτότητα κάτι τέτοιο είναι ουτοπία. Αυτό που ζητάμε είναι η ορθότερη προσέγγιση του μαθήματος. Μια απλή λύση θα ήταν η μετατροπή του μαθήματος σε προαιρετικό, δίνοντας την επιλογή - μαζί με το συγκεκριμένο - άλλων μαθημάτων για όλους τους μαθητές. Σκοπός όλων αυτών των μαθημάτων θα είναι η καλλιέργεια της κριτικής σκέψης και οι ευρύτερες γνώσεις. Απλά παραδείγματα θα μπορούσαν να ήταν η πολιτική αγωγή, η θρησκευσιολογία -καλύπτοντας περισσότερες θρησκείες και χωρίς να επικεντρώνεται σε κάποια συγκεκριμένη- αλλά ακόμα και η σεξουαλική αγωγή, ένα μάθημα που αγνοείται στα κυπριακά σχολεία, ενώ η σημαντικότητά του αποδεικνύεται μεγάλη.

Οι προβληματισμοί αυτοί πρέπει να αφορούν όλους μας σε μια προσπάθεια εκκοσμίκευσης και αναθεώρησης του εκπαιδευτικού συστήματος, ώστε να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των σύγχρονων κοινωνιών.

Ιόλη Νικολάου Β11

Τα μαθηματικά είναι ιδέες και όχι πράξεις

Τα μαθηματικά δεν είναι απλά μία επιστήμη. Είναι ολόκληρη η ζωή μας. Οποδήποτε συμβαίνει γύρω μας, έχει να κάνει είτε λίγο είτε πολύ με τα μαθηματικά. Άλλωστε, δεν είναι τυχαίο που όλες οι επιστήμες βασίζονται πάνω σε αυτά. Χωρίς τα μαθηματικά δεν θα υπήρχε ούτε χημεία, ούτε βιολογία, ούτε φυσική, ούτε ιατρική και άρα δεν θα είχε προοδεύσει τόσο ο άνθρωπος.

Δυστυχώς, όμως, τα μαθηματικά όπως διδάσκονται σήμερα στα σχολεία, οδηγούνται στην αυτοκαταστροφή. Αντί να προωθούν την κριτική σκέψη, τη δημιουργικότητα, την εφευρετικότητα και την ευφυΐα, προωθούν τον μηχανικό τρόπο επίλυσης ασκήσεων και σε κάποιο βαθμό (μικρότερο από τα άλλα μαθήματα) την παπαγαλία. Ως εκ τούτου, δεν ξεχωρίζουν τα μαθηματικά μυαλά αλλά οι επιδέξιοι παπαγάλοι, αφού η επιτυχία στα διαγωνίσματα βασίζεται στην ταχύτητα, λόγω της υπερβολικής πίεσης χρόνου και των υπερβολικά πολλών ασκήσεων. Μήπως αυτό εξηγεί το γεγονός ότι είμαστε η τελευταία χώρα σε επίδοση στα μαθηματικά - όπως και σε άλλα μαθήματα; Μήπως θα έπρεπε να προβληματίσει τους αρμοδίους;

Στα παλαιότερα χρόνια, τα προβλήματα που έμπαιναν στα διαγωνίσματα ήταν λιγότερα αλλά δυσκολότερα. Έτσι, οι μαθητές είχαν χρόνο να σκεφτούν για να λύσουν τις ασκήσεις, όπως επίσης ξεχώριζαν οι πραγματικά ταλαντούχοι μαθητές και όχι αυτοί που μάθαιναν γρήγορα και μηχανικά να λύνουν ασκήσεις. Ακριβώς κατ' αυτόν τον τρόπο λειτουργούν τα περισσότερα καλά πανεπιστήμια στις μέρες μας. Το θετικό, πάντως,

στην όλη υπόθεση, είναι ότι υπάρχουν αξιόλογοι διαγωνισμοί, στους οποίους έχουν τη δυνατότητα να λάβουν μέρος οι μαθητές και να γνωρίσουν τον πραγματικό κόσμο των μαθηματικών. Γιατί δεν λειτουργούν κατ' αυτό τον τρόπο και τα Λύκεια, από τα οποία οι μαθητές θα αποκομίσουν τα απαραίτητα εφόδια για τις μελλοντικές τους σπουδές; Δεν θα ήταν σοφότερο η διδασκαλία τους στη Μέση Εκπαίδευση να είναι πλησιέστερη με αυτή των πανεπιστημίων, για να είναι καταλληλότερα προετοιμασμένοι οι μαθητές;

Ένας μαθηματικός (έχω προσωπική εμπειρία καθώς είναι ο πατέρας μου) δεν υπάρχει περίπτωση να θυμάται όλα τα τυποποιημένα μαθηματικά που συναντούν οι μαθητές αυτή τη στιγμή στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Και δεν χρειάζεται άλλωστε! Διότι πολύ απλά υπάρχουν στο διαδίκτυο έτοιμα για να τα χρησιμοποιήσει. Αυτό που μπορεί να κάνει όμως ένας μαθηματικός - και είναι πολύ πιο σημαντικό από το να θυμάται τύπους - είναι να μπορεί να τους αποδεικνύει ανά πάσα στιγμή με βάση τις γνώσεις και τις δεξιότητες που κατέχει.

Οι μαθητές, λοιπόν, θα έπρεπε να μαθαίνουν να σκέφτονται, να αποδεικνύουν και γενικά να ανακαλύπτουν πράγματα μόνοι τους, καθοδηγούμενοι από κάποιες βασικές αρχές. Για να είμαι ειλικρινής, δεν αισιοδοξώ πως θα αλλάξει κάτι όσον αφορά στον τρόπο διδασκαλίας των μαθηματικών στα σχολεία, διότι η πραγματικότητα είναι ότι μαθητές, γονείς και καθηγητές, βιώνουμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα με πάρα πολλές ατέλειες.

Γιάννης Δαμιανού Β33

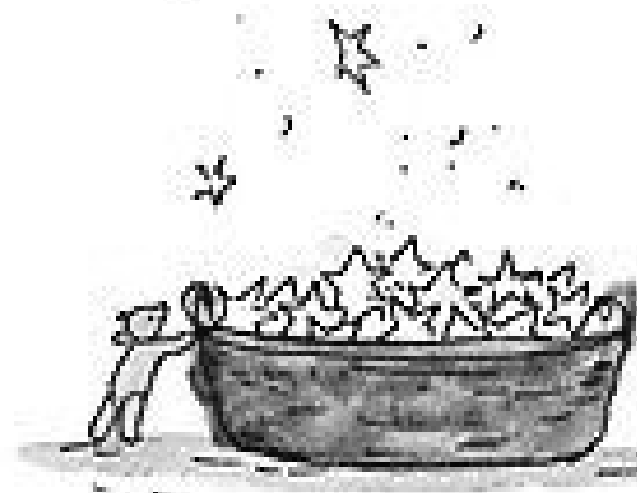

Έλα

Εύχκό μου λ, λατρεία μου, λαχτάρα μου, ενύπνιο της φαντασίας μου, σκέψη της στιγμής μου, μαράζι της αιωνιότητάς μου, φωτιά που καίει τα σωθικά μου, δώσε μου μια στάλα από το δάκρυ σου, να ξεδιψάσω ωκεανούς, συντρίμια να κάνω τα ποτάμια, ήλιο να κάνω το φεγγάρι, οι νότες να γίνουν 6, οι εποχές 3, τα χρόνια άπειρα, σαν αυτά που ζήσαμε. Χάρισέ μου ένα βλέμμα σου να ζωντανέψουν οι πεθαμένες μας ελπίδες και τα παιδικά μας ποιήματα, έλα και δώσε μου ένα φιλί στην έκρηξη της στιγμής να γίνει λάβα το κορμί μου και εγώ ηφάιστος στην άβυσσο των φιλιών σου.

Άσε τα πείσματα και έλα, γιατί χωρίς εσένα η ζωή θα γίνει μίζερη και γκρι, γιατί η λεβάντα δεν θα είναι πια μωβ, ο ευκάλυπτος δεν θα μυρίζει έντονα, ο ουρανός δεν θα είναι μπλε, τα σύννεφα δεν θα μοιάζουν με βαμβάκι, τα γράμματα θα γίνουν 22, καθώς θα λείπει το α της αγάπης και το αρχικό του ονόματός σου. Έλα, γιατί αν φύγεις, θα πέσουμε ανώμαλα από το διάστημα και το αλεξίπτωτο της καρδιάς μας δεν θα ανοίξει ποτέ, γιατί χωρίς εσένα θα καθούμε.

Σοφία Στροφύλλα Β11

Η σκάλα των συναισθημάτων

Κι αν σου μπηθούσε γι' αγάπη
Κι αν σου μπηθούσε για έρωτα
Τι θα απαντήσεις;
Αγάπη... έρωτας...
Μια σκάλα συναισθημάτων
που υψιγόνται στα σταφισίδερα
κρασιάνκας γερά
για να μην καταραστήσουν
στα απεγνωσμένα χέρια
της δυστυχίας...
Συναισθήματα
συναισθήματα και εσαμμένες σαχμές,
ανεβαίνουν τα σκαλοτάσια της αγάπης
επιβιβάζοντας για ένα βρήξιμο
αόριστο,
ακατόριστο,
αφθανές...
που κανείς δεν μπορεί να εξηγήσει.
Και τότε ένας νέος,
ανεβαίνει τα σκαλοτάσια
κρασιάνκας με τρεμάμενα χέρια
στη καρδιά του,
καταπνίγει κάθε αρνητικό συναίσθημα,
το κρύβει στις αδέσπτες πλευρές της σκάλας
επιβιβάζοντας...
σε μια απαντόκριση,
μια παρότρυνση,
ένα χαμόγελο και ένα καλύτερο αήριο.

Μαρία Περικλέους Α12

Πρόεδρος της Δασούπολης για μια χρονιά...

Ακόμα μια χρονιά έφτασε στο τέλος της. Μια από τις πιο σημαντικές χρονιές της ζωής μας και για εμένα συγκεκριμένα μια από τις πιο έντονες, γεμάτη προκλήσεις και - δυστυχώς - εμπόδια. Προσπαθώντας να ισορροπήσω διάβασμα και υποχρεώσεις, τόσο ενδοσχολικές όσο και εξωσχολικές, ένιωσα πολλές φορές να πέφτω στο κενό. Μια δύσκολη χρονιά για να αναλάβει κάποιος τα καθήκοντα του προέδρου του ΚΜΣ του σχολείου του. Πολλές ευθύνες, συζητήσεις, εισηγήσεις αλλά και προβλήματα και όλα αυτά απαιτούσαν πολλές ώρες από τον χρόνο μου. Πολλοί καθηγητές μάς λένε πως ο χρόνος είναι πολύτιμος, ειδικότερα στην τρίτη Λυκείου, και πως πρέπει να τον εκμεταλλευτούμε στο έπακρο. Προσωπικά, το μόνο που μου έλειπε όλη τη χρονιά είναι αυτή η πολυτέλεια χρόνου, αφού η πίεση ήταν διπλάσια για μένα. Το μυαλό μου ήταν απασχολημένο συνεχώς, είτε από τα μαθήματα, είτε από διάφορα θέματα που υπήρχαν στο σχολείο.

Αναμφίβολα, όμως, η εμπειρία αυτή είναι μοναδική από όλες τις πλευρές. Η έκφραση της άποψης αποκτά πρακτικό ρόλο και όλες οι άλλες θεωρητικές έννοιες που αναλύσαμε τόσα χρόνια στα Νέα Ελληνικά περί ελευθερίας απόψεων και το δικαίωμα έκφρασης, αποκτούν ουσία. Ο όρος ομαδικότητα δεν είναι ένας αφηρημένος όρος πια, αλλά αναγκάζεσαι να τον κάνεις πράξη, να συνεργαστείς με διάφορα άτομα και να καταφέρεις το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα για το σχολείο σου, να βρεις λύσεις και να συζητήσεις με όλους αλλά και με τον καθένα ξεχωριστά. Είναι τεράστια ευθύνη να εκπροσωπείς όλους τους μαθητές του σχολείου σου, μια ολόκληρη «κοινότητα», αλλά και τιμή που επιλέχτηκε εσύ για να εκφράξεις τις ανησυχίες και τις απόψεις όλων αυτών των μαθητών. Δεν είναι απλά μια θέση «κύριου», αλλά μια θέση με τεράστια ευθύνη που απαιτεί αποφασιστικότητα και δράση.

Η συμμετοχή ενός μαθητή στο Κεντρικό Μαθητικό Συμβούλιο είναι μια εμπειρία ζωής, καθώς μέσα από αυτή αναπτύσσει πολλές διαφορετικές δεξιότητες, οι οποίες θα τον βοηθήσουν στο μέλλον. Ελπίζω οι μαθητές να αγωνίζονται δυναμικά, ώστε να κρατήσουν αυτό τον θεσμό ζωντανό και ενεργό. Να ψηφίζουν με σύνεση τους εκπροσώπους τους και να συμμετέχουν στα κοινά εκφράζοντας άφοβα τις απόψεις τους.

Δέσποινα Χατζηγιάννη, Πρόεδρος ΚΜΣ Δασούπολης 2019-2020

Ατάκα και επί ζόπου...

- Άμαν σου δόκω 2 βουζουνόπατσους...
- Γιόκκα μου
- Wish washy business
- Ρε darling μου, zip it
- Πράξεις ζαι πραξούθκια
- Ρε ποκούζε, πε μας ζο ποκούζο
- Εν ζο 50ευρω που σου ζα είπε (όπου 50ευρω, βλέπε φροντιστήριο)
- Μαθητής: «Κύριε εν θορώ». Καθηγητής: «Ε ζι είμαι; Οφθαλμιάτσρος;»
- Εβαρέθηκα σας. Εν να σας παρεδήσω
- Ήταν να σας βάλω διαζώνισμα, αλλά αφού εν θα θράψετε πάλε (ευτυχώς οι καθηγητές μας στη Δασούπολη μας εμψυχώνουν)
- Εφό λίφο γλίφο
- Όποιος επήρε πάνω από 12 είναι επιτυχία
- Είμαστε όλοι ξεχωριστές ψυχοσωματικές ουτόζητες
- Ο καθένας θράφει με την ανεξίτηλη προσωπική ζου σφραζίδα
- Εν να κάμω φόνο
- Σας φιλώ σ'αυρωζά
- Εν να σας κρεμάσω ανάποδα
- Ααα είναι ζραζική η καζάσταςίς σας
- *κάνει λάθος στον πίνακα* «Ου! Εν επειδή εμιλούσα!»
- Άζε ρε παιδιά, εν θέλω να σας φωνάζω, αφού σας αζαπάω... (και μεις κυρίες και κύριοι)

Κι αν έρθει κάποτε ή στιγμή να χωριστούμε, αγάπη μου,
Την αγάπη μας αύριο, θα τη διαβάζουν τὰ παιδιά στὰ σχολικά βιβλία, πλάι στὰ όνόματα τών άστρων και τὰ καθήκοντα τών συντρόφων.
μη χάσεις τὸ θάρρος σου.

Ἡ πιὸ μεγάλη άρετη τοῦ ανθρώπου, είναι νὰ ἔχει καρδιά.
Μὰ ή πιὸ μεγάλη άκόμα, είναι ὅταν χρειάζεται νὰ παραμερίσει τήν καρδιά του.

Ἄν μοῦ χάριζαν ὅλη τήν αἰωνιότητα χωρίς ἐσένα, θὰ προτιμοῦσα μιὰ μικρή στιγμή πλάι σου.

Ἄ! ναι, ξέχασα νὰ σοῦ πῶ, πῶς τὰ στάχρα είναι χρυσά κι άπέραντα, γιατί σ' αγαπῶ.

Σ' ὅποιο μέρος τῆς γῆς, σ' ὅποια ὥρα, ἐκεῖ πὸν πολεμᾶνε και πεθαίνουν οἱ άνθρωποι γιὰ ἕνα καινούργιο κόσμο... ἐκεῖ θὰ σε περιμένω, αγάπη μου!

Σε περιμένω παντού, Τάσος Λειβαδίτης

